

புதிய பூமி

சூடிய சூழி

Puthiya Poomi

சுற்று 15

யூன் 2008

பக்கம் 16

விலை 20/=

சுழற்சி 114

உலக நாடுகளில் 2010 ஆண்டளவில் இரண்டாம் உலக மகாபூதம் நடைபெற்றக்காலத்தில் இருந்ததை விட மிகவும் மோசமான உணவுப்பஞ்சம் ஏற்படக் கூடும் என்று உணவு உலக நிர்வாகமும் ஐக்கிய நாடுகள் அபிவிருத்தி நிறுவனமும் எதிர்பார்க்கின்றன. அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் உணவு உற்பத்தியில் கூடிய கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று உலகவங்கி "சாத்தான வேதமாக" அறிவுறுத்தியுள்ளது.

இதே நிறுவனங்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உணவு உற்பத்திக்காக அதிகம் செலவுபெரிக்காமல் செலவு குறைவாகவும் மேலதிகமாகவும் உணவுப் பொருட்களை

எச்சரிக்கை!

உற்பத்தி செய்யும் அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளிலிருந்து முன்னரம் உலக நாடுகள் இறக்குமதி செய்வது மேலானது என்று அறிவுரை வழங்கின என்பதை மறந்துவிட முடியாது. இதனை பொருளாதார மறுசீரமைப்பு என்ற அழகான வார்த்தை சால்ங்களால் கூறின்.

பூகோளமயமாதல் என்ற ஏகாதிபத்திய நிகழ்ச்சி நிரல் நடைமுறைகளால் உணவு உற்பத்தி வீழ்ச்சியடைந்ததை ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கும் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜோர்ஜ் டபிள்யூ புஷ் 35 கோடி நடுத்தர இந்தியர்கள் அதிகமான சத்து உணவு உண்ணுவதாலேயே உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டுள்ளதாக மிகவும் கேலிக்கூரிய காரணத்தைக் கூறியுள்ளார். ஆசிய மக்களின் உணவுப்பழக்கத்தை அவமதிக்கும் வகையிலான அக்கருத்து கரும் கண்டனங்களுக்கு உள்ளாகியது. உலக நாடுகளில் தோன்றியுள்ள இந்த உணவு நெருக்கடியால் இலங்கை மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்படுகிறது. வறுமையும் பஞ்சமும் தலைநீர்ந்து ஆட்போகிறது. இது நமது நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் முன்னால் எழுந்துள்ள அபாய எச்சரிக்கையாகும். இலங்கை மக்களின் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களை அரிசிக்கும் கோதுமை மாவுக்கும் முன்னெப்பொழுதையும் விடத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு அதன் விலைகள் எழும்பியவாறான அதிகரித்துள்ளன. அரிசி 100 ரூபாவிற்கு மேலும் கோதுமை மா 80 ரூபாவாகவும் ஏனைய உணவுப் பொருட்கள் ஒவ்வொன்றும் ரூபா 100த் தாண்டியும் நின்றுள்ளன.

இதற்கு காரணம் உலக உணவுப் பஞ்சம் மட்டுமல்ல உள் நாட்டு உணவு உற்பத்தியின் மோசமான வீழ்ச்சியுமாகும். அத்துடன் கொடுமான யுத்தசெலவுகளும் பண வீக்கமும் எரிபொருள் விலை அதிகரிப்புகளும் பிரதான

காரணங்களாகும். 1977 ஆண்டு பதவிக்கு வந்த ஜ.தே.கட்சி அரசாங்கம் தாராள திறந்த பொருளாதாரத்தையும் தனியார்மயத்தையும் கடைப்பிடித்து அரிசி, உய உணவுப் பொருட்களின் தன்னிறைவு தோக்கிய உற்பத்திகளை சிதைத்தது. அதன் பின்னர் 1994 இல் பதவிக்கு வந்த சந்திரி கா அரசாங்கமும் பூகோளமயமாதலின் கீழான மறுசீரமைப்புகளை தொடர்ந்தும் அப்படியே முன்னெடுத்தது. தற்போதைய மலரிந்த அரசாங்கமும் தேசிய பொருளாதாரம் பற்றி உச்சரித்தாலும் அதனை கட்டிவளர்க்க எந்தவொரு திட்டத்தையும் முன்னெடுக்க

முடியவில்லை. அதற்கு யுத்தத்தை முன்னெடுப்பது பிரதான காரணமாகும். மலரிந்த சிந்தனை என்ற தேர்தல் விஞ்ஞானத்தில் கூறப்பட்ட நெல் உத்தரவாத விலை உரமானியம் போன்றன வெறும் கற்பனாவாத கலோகங்கள் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கை அரசாங்கங்களின் திட்டங்களுக்கு மேலானதாக பூகோளமயமாதலுக்கு மாற்றாக மாற்றுப்பொருளாதார திட்டங்களை முன்னெடுக்கப்போவதாக மக்கள் மத்தியில்

7ம் பக்கம்

ஏற்கனவே நாட்டின் பண வீக்கம் முப்பது விதமாகியுள்ளது அந் நிலையில் பெற்றோல் மசல் மண்ணெண்ணை விலைகள் அண்மையில் அதிகரிக்கப்பட்டன. இதனால் போக்குவரத்துக் கட்டணங்கள் உயர்த்தப்பட்டன. இதன் காரணமாக அத்தியாவசியப் பொருட்களில் விலைகள் எல்வித சந்தம் சாடியின்றி விசம் போல் வேகமாக ஏறி வருகின்றன. இந் நிலைக்கு நிவாரணமோ பரிகாரமோ வழங்குவது பற்றி அரசாங்கம் மெளனம் காதிக்கிறது. வானை தோக்கி உயர்ந்து செல்லும் வாழ்க்கைச் செலவைச் சமாளிக்கக் கூடிய சம்பள உயர்வையே அரசாங்க தனியார் துறையினர் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

ஆனால் இதற்கான திடமான கோரிக்கைகளை முன்வைக்கவே விதியில் இறங்கிப் போராடவோ யூ.என்.பி யோ தலையடிக்க வேண்டிய போ ஏனைய தொழிற் சங்கங்களோ தயாராக இல்லை. யூ.என்.பி தனது வாக்குவங்கிக்கு ஏற்றவாறு செய்து கொடுக்க கிண்கிண்புப் நடவடிக்கைகளை மட்டுமே போராட்டம் என்ற பெயரில் செய்து கொள்கிறது. தாம் யுத்தத்து வந்தாலும் இதே கோரிக்கைகளுக்கு பதில் கூறவேண்டி வந்துவிடுவோ

அரசாங்க- தனியார் துறையினருக்கு சம்பள உயர்வு கிடைக்குமா?

என்ற பயம் அதற்கு உள்ளூர் உண்டு. அதனால் அதற்கு போராட்டம் பற்றிய அளவு தெரியும். முன்னாவது சக்தி எனக் கூறப்பட்ட ஜே.வி.பி பிஷ்பு குத்தப்பட்டு விட்டது. விமல் வீரவன்சா தலைமையிலான கட்சி அரசாங்கத்தில் பதவிகள் பெறத் தயாராகி வருகிறது. அத்துடன் மேற்படி பிளவால் ஜே.வி.பி தொழிற் சங்கங்களிலும் மாணவர் அமைப்பிலும் பிளவுகள் தோன்றி உள்ளன. ஆதலால் சம்பள உயர்வுக்குப் போராடப் போவதாகக் கூறினாலும் ஜே.வி.பி யால் வெற்றிகரமான போராட்டங்களை முன்னெடுக்க முடியாது. அது மட்டுமன்றி யுத்தம் பேரிடை முறையில் வந்த ஜே.வி.பி அதிலிருந்து

விடுபடவில்லை. யுத்தத்தை தீவிரமாக நடத்துவது அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனையும் உற்சாகமும் வழங்கிக் கொண்டு அதே அரசாங்கத்திடம் அரசாங்க- தனியார் துறையினருக்கு சம்பள உயர்வு வழங்கும் படி கேட்டு எவ்வாறு போராட முடியும். பேரினவாதத்தை சிங்களத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் நியாயப்படுத்தி தொழிலாளர்களின் போராட்ட உணர்வை மழுங்கடித்து மெளனமாகிய ஜே.வி.பி யால் யுத்தத்தின் மூலம் ஏற்பட்டன வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்புக்கு எவ்வாறு சம்பள உயர்வைக் கோர முடியும்.

8ம் பக்கம்

முன்னரம் உலக நாடுகளில் அரிசிக்கும் உணவுக்கும் அல்லாடும் மக்களும் எதிர்ப்புப் போராட்டங்களும்

ஒரு லட்சம் கையெழுத்து தியக்கம்

புதிய-ஐனநாயக கட்சியின் ஐந்து தோழர்களான வெ. மகேந்திரன், ஆர். ஜெயசீமன், எஸ். கதேசனன், எஸ். மோகன ராஜ், என். கிருஷ்ணப்பிரியன் உட்பட சிறைகளில் பல நூறு பேர் விசாரணை இன்றித் தடுத்தும் விளக்கமறியலிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாறான தமிழ் சிங்கள முஸ்லீம் மலைய அரபியல் கைதிகளை விடுதலை செய்யவேண்டும். அல்லது விசாரணை செய்யவேண்டும். இக்கோரிக்கையை ஒரு லட்சம் கையெழுத்துக்கள் மூலமாக வற்புறுத்தும் இயக்கத்தை புதிய-ஐனநாயக கட்சி கடந்த மேதினத்தன்று அட்டனில் நடாத்திய மேதினக் கூட்டத்தில் ஆரம்பித்து வைத்தது. கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் சி.கா. செந்திவேல், தேசிய அமைப்பாளர் இ. தம்பையா, அரபியல் குழு உறுப்பினர் சோ. தேவராஜா, மலையகப் பிரதேச செயலாளரும் வலப்பண பிரதேசசபை உறுப்பினருமான ச. பன்னீர்செல்வம் ஆகியோர் கையெழுத்திட்டு மேற்கூறிய கையெழுத்து இயக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்தனர். தற்போது மலையகம், கொழும்பு, வவுனியா, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய பிரதேசங்களில் இவ்வியக்கம் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதனை மேலும் பல பிரதேசங்களுக்கு விரிவுபடுத்தவதற்கு ஏனைய இடதுசாரிக்கட்சிகள் ஐனநாயக அமைப்பு

கள மற்றும் பொது அமைப்புகளுடன் தொடர்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. தமது தோழர்கள் உட்பட தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து அரபியல் கைதிகளினதும் பிரச்சினை தனியே சட்டப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல. அது அரபியல் பிரச்சினையுமாகும். ஆதலால் அவர்களின் துரித விடுதலைக்கும் அல்லது விசாரணைக்கும் தமது அழுத்தத்தைக் கொடுக்க மக்கள் தமது ஆதரவையும் ஒருமைப்

பாட்டையும் தெரிவிக்க வேண்டும். இதனை மக்கள் இயக்கமாக விரிவுபடுத்தி ஒரு லட்சம் கையெழுத்துக்கள் பெற்றும் வெகுஜன அரபியல் செயற்பாட்டை முன்னெடுக்க முன்வருமாறு புதிய-ஐனநாயக கட்சி மக்களை வேண்டிக் கொள்கின்றது.

எச்சரிக்கை

1ம் பக்க தொடர்ச்சி

சர்வதேச அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள் கூறினாலும் (அதுவும் பூகோளமயமாதலின் நிகழ்ச்சி நிரல் தான்) அவை கூறும் பேண்தகு அபிவிருத்திகள் எனப்படுபவை பம்மாததின் அடிப்படையிலான கற்பனைகளேயாகும். இன்றைய உலக உணவு நெருக்கடிக்கு காரணம் பூகோளமயமாதல் என்ற ஏகாதிபத்திய நிகழ்ச்சி நிரலாகும். இதனை விளக்கிக் கொள்ளாமல் யானையைத் தடவிப் பார்த்த கண்பார்வையற்றவர்கள் போன்று வியாக்கியானம் செய்யக் கூடாது. பூகோளமயமாதலை ஏற்கவே ஏற்றுக்கொண்டவர்களும் இன்று அதனை விமர்சனம் செய்யும் அனைத்து தேசிய அரசாங்கங்களும் அந்நிகழ்ச்சி நிரலின் வாடிக்கையாளர்களே. இதிவிருந்து மீள்வதற்கு உடனடியான தீர்வு இல்லை. எனினும் மக்கள் நினைத்தால் 2010 ஆண்டிற்குப் பின்பு உக்கிரமாகப் போகும் உணவும் பஞ்சத்ததை தள்ளி நிறை பொருளாதாரத் திட்டங்கள் மூலம் எதிர் கொள்ள முடியும். அதற்கு அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தவும் திட்டங்களை செயற்படுத்தவும் வேண்டும். புதிய சூழ்நிலைகளுக்கும் சவால்களுக்கும் முகம் கொடுக்கக் கூடியவாறு உற்பத்திக்கான திட்டங்களை தாமதமின்றிக் கட்டியடைத்தால் பாதிப்புகளையும் பஞ்சத்தையும் கட்டுப்படுத்த முடியும். நீண்டகாலத்தில் வெற்றிகொள்ளவும் இயலும். இதற்கு ஏகாதிபத்தியத்தைத் தமது ஆளும் வர்க்க நோக்கங்களுக்காகவும் இருப்பிற்காகவும் அவ்வனைத்து நிற்கும் ஆட்சியினர் தயாராக உள்ளனர் என்பதை பிரதான கேள்வியாகும். இந்நிலையில் சர்வதேச, பிராந்திய உணவு, விவசாயப் பிரச்சினைகள் பற்றி ஆராய்வதற்கு ஆயிரம் மாநாடுகள் கூடினாலும் பிரச்சினைகளை தீர்க்க முடியாது. ஐனாதிபதி ரோமில் நடைபெறவுள்ள உலக உணவு மாநாட்டில் உரை யாற்றப் போகிறார். அவர் அங்கு பயங்கரவாதப் பல்லவியை த்தான் பாடுவாரே தவிர உலகமயமாதலை எதிர்த்து அல்ல என்பது எதிர்பார்க்கக் கூடியதே. பொதுவாக சர்வதேச பிராந்திய பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வும் குறிப்பாக நாடளாவிய ரீதியிலான அரபியல் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வு திட்டமிட்ட ரீதியில் முன்னெடுக்கப்பட வேண்

டும். இன்று உலக உணவு நெருக்கடியில் மூன்றாம் உலகின் 22 நாடுகள் சுமும் பாதிப்புகளை எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஏனைய பல நாடுகள் அபாயக் கோட்டை நோக்கி நகரகின்றன. கூட்டப்படும் சர்வதேச மாநாடுகளில் உலக வங்கி, உலக உணவுத் திட்ட நிறுவனம் ஐ.நா. அபிவிருத்தி நிறுவனம் போன்றவை எடுக்கும் தீர்மானங்கள் வெறும் கண்துடைப்புகளாகவே இருக்கும். ஏனெனில் அமெரிக்க மேற்கூறிய நலன்களுக்கு விரோதமாகவும் மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு சாதகமாகவும் உணவு நெருக்கடித் தீர்மானங்கள் அமைய மாட்டாது. அமைந்தாலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படப் போவதும் இல்லை. எனவே இலங்கையில் உணவு நெருக்கடிக்கும் பொருளாதார வீழ்ச்சிக்கும் விரைந்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். ஒன்று, யுத்தத்தை நிறுத்தி பேச்சுவார்த்தை மூலம் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு அவசர அவசியமான தீர்வினைக் கொண்டு வரல் வேண்டும். இரண்டு உலகவங்கி ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி மற்றும் சர்வதேச அரசு சார்பற்ற பெரு நிறுவனங்கள் வழமைக்கும் உள்நோக்கங்கள் கொண்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குப் பதிலாக தேசிய வளங்களைப் முறையாகப் பயன்படுத்தி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் சய திட்டங்களை விரைந்து முன்னெடுக்க வேண்டும். இவற்றை முன்னெடுக்க இன்றைய மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கம் தயாரா? அல்லது சட்டி பாணை உடைத்து மாட்டு வண்டிப் பயணம் நடாத்தி ஆட்சிக்கு வர நிற்கும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி தேசிய உற்பத்தித் திட்டங்களுக்குத் தயாரா, இவை தான் மக்கள் அடிப்படையில் கேட்க வேண்டிய கேள்விகளாகும்.

அரசாங்க தனிப்பர்

1ம் பக்க தொடர்ச்சி

எனவே சம்பள உயர்வுக்கான போராட்டத்திற்கு யூ.என்.பி யாலோ ஜே.வி.பி யாலோ தலைமை கொடுக்க முடியாது என்பதே உண்மை நிலையாகும். இந் நிலையை அரசாங்கம் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. சம்பள உயர்வு கேட்பது விலை உயர்வுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுப்பது என்பன பயங்கரவாதத்திற்கும் புகைகூக்கும் ஆதரவான செயற்பாடென ஐனாதிபதியும் அமைச்சர்களும் ஏற்கவே பிரகடனம் செய்துள்ளனர். யுத்தம் செய்வது ஒன்றே குறிக்கோள் எனவும் எந்தத் தடை ஏற்பட்டாலும் வடக்கு மீட்கப்படும் என்று பிரதமர் யுத்த முடிக்கம் செய்துள்ளார். எனவே சம்பள உயர்வு என்பது கைக்கொட்டாத ஒன்றே யாகும். யுத்தம் ஒன்றே தாரக மந்திரம் எனக் கூறி மேலும் யுத்தம் தொடரப்பட்டால் அரிசி மற்றும் உணவு நெருக்கடியால் மக்கள் மாண்டு மடியவே நேரிடும். பட்டினிப் பிணங்கள் வீடுகளையும் வீதிகளையும் நிரப்பும் நிலை வரலாம். இன்றைய சோமாலியா, சூடான் போன்ற நிலைக்கு நாளை இலங்கை தள்ளப்படும். அபாயத்தையே எதிர்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

இலங்கையில் சாதியமும் அதற்கெதிரான போராட்டங்களும்

நூல் அறிமுக அரங்கு 15-06-2008 ஞாயிற்றுக்கிழமை மீ.ப 5 மணிக்கு வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண வீரவுரை மண்டபத்தில் நடைபெறும் . அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கிறோம் .

புதிய பூமி வெளியீட்டகம்

நாலு நடக்கு ம் உலகிலே

அபேத வாத்

என்.ஜி.ஓக்கள் மீதான ஜே.வி.பி யின் கடும்தாக்குதல் அவர்கட்கே கோடான தாகி விட்டதாக மே மாதம் எல்.பி.நிழல் வார ஏட்டில் கலாநிதி விக்ரமபாகு கருணாரத்தன விரிவாக எழுதியிருந்தார். அதில் அவர் தொழிற்சங்கங்கள் உட்பட பல சமூக அமைப்புகளும் உள்ளடங்கும் என்றும் வாதித்திருந்தார். அவரது வாதத்தின் படி பார்த்தால் அரசாங்கத்தின் கீழ்ப்படாத எல்லாவற்றையுமே என்.ஜி.ஓக்கள் எனலாம். அப்படியானால் எதிர்க்கட்சிகள் விடுதலைப் புலிகள் உட்பட எல்லாருமே என்.ஜி.ஓக்கள் தாம்.

வேதாந்திகள் "எல்லாம் பிரம்மம்" என்கிற மாதிரி எல்லாருமே என். ஜி.ஓக்கள் தான் என்று சொல்லுகிற காலம் தொலைவில் இல்லை. எங்கள் கலாநிதியார் இப்போது தன் கட்சிக்கும் தொழிற்சங்க அமைப்புக்கும் தனக்குச் சோறு போடுகிற என். ஜி.ஓ வக்கும் பேதம் தெரியாத நிலையில் தானே இருக்கிறார்.

இந்து சாம்ராச்சியம்

கிழக்கு மாகாணத் தேர்தல் முடிவுகளை அடுத்து முதலமைச்சர் பதவிக்குப் பின்னையானுக்கும் ஹிஸ்புல்லாவக்குமிடையிலான இழுபறி பற்றி "இந்து" ஆலோசனை வழங்கியிருந்தது. விக்ரமதித்தன் காடாறு மாசம் நாடாறு மாசம் ஆண்ட மாதிரிப் பின்னையானும் ஹிஸ்புல்லாவும் பதவிக் காலத்தைப் பகிரலாம் என்று ஆலோசனை கூறியிருந்தார்கள். அது எவ்வளவு பெறுமோ என்னவோ! இன்னொரு நாட்டில் யார் எப்படி ஆளுவது என்று ஆலோசனை சொல்லுவது அப்பட்டமான குறுக்கீடு அல்லவா.

இந்து என்ன சம்மா பத்திரிகை நிறுவனமா? பார்ப்பனிய அரபியலின் பாசறை அல்லவா. வேறு எவ்வாறு நடந்து கொள்ளும்?

முனைப்பும் முறைப்பாடும்

கூழுக்கும் ஆசை மீசைக்கும் ஆசை என்று ஒரு பழமொழி. மட்டக்களப்பு மாவட்ட உள்நாட்சித் தேர்தலின் பின்பு கிழக்கு மாகாணசபைத் தேர்தல் எப்படி அமையும் என்று யூ.என்.பி தலைமைக்கும் முஸ்லீம் காங்கிரஸ் தலைமைக்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஜே.வி.பி க்கும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இது மோசடியான தேர்தல் என்று கூறி மூன்று கட்சிகளும் பகிஷ்கரித்திருந்தால் தேர்தல் முடிவுகள் எப்படி அமைந்திருந்தாலும் அது அரசாங்கத்தின் முகத்தில் அறை விழுந்தது போலிருந்திருக்கும். ஆனால் அப்படிச் செய்தால் அது வேறொரு விதமான அரசியலை நோக்கி மக்களை நகர்த்தியிருக்கும். பகிஷ்கரியின் அரசியல் மக்களுக்குப் பழக்கப்பட்டு விட்டால் அது அவர்கள் எல்லாருக்கும் ஆபத்தானது. எனவே மோசடி பற்றி அழுது வடித்துக் கொண்டே மாகாண சபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டுவிட்டு அதன் முடிவுகளில் தங்களை சாதனைகளைப் பட்டியலிடுகிறார்கள்.

அவிவேக பரமார்த்த குருவின் கதை

18. 5. 2007 ஞாயிறு தினக்குரலில் ஒருவர் விமல் வீரவன்சவின் புதிய கட்சி என்ற தலைப்பில் எடுத்தும் கொண்ட விஷயம் பற்றி எழுத எதவும் இல்லாமல் 1966ல் கத்திரிக்கட்சியும் பாராளுமன்ற இடதுசாரிகளும் பங்குபற்றிய இனவாதப் பேரணி பற்றி குரு என்பவரால் தன் வாய்க்கு வந்தபடி எதையெதையோ உள்ளி வைத்துள்ளார்.

சண்முகதாசனையும் சீனக் கம்பூனிஸ்ட் கட்சியையும் இலங்கையில் மாக்ஸிய லெனினியவாதிகள் எடுத்த கொள்கையடிப்படையிலான நிலைப்பாட்டையும் தீர்த்து கொச்சைப்படுத்தி ஏதேதோ எழுதியுள்ளார். தான் பேரினவாத ஊர்வலத்தில் பங்கு பற்றுவதுடன் கட்சியின் நிலைப்பாட்டைத் திரிப்படுத்தவும் விஜேவீர மேற்கொண்ட சதி முறியடிக்கப்பட்ட பின்பே விஜேவீர கட்சியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார்.

பிரேம்லால் குமாரசிறியை சண்முகதாசன் இளைஞர் அணிப் பொறுப்பிட்டு விலக்கி விஜேவீரவை நியமித்ததாக விடுகிற பழுவா ஒரு புறமிருக்கச் சீனா சண்முகதாசனைப் பேரினவாத ஊர்வலத்தில் பங்கு பற்றும்படி வற்புறுத்தியதாக அந்த விடயம் பெரிய பழுவா வை அவிழ்த்து விட்டுள்ளார்.

தேசியவாத வங்கலோட்டுத்தனத்திலிருந்து மீள இயலாத சில தமிழ் உட்கட்சிமையினர்கள் அறிபாமையால் தவறான விடயங்களை எழுதுகின்றனர்.

வேறு சிலர் பச்சைப் பொய்யர்கள். தினக்குரலில் எழுதுகிற இந்த அவிவேக பரமார்த்த குருவின் அயோக்கியதனம் அவரது அறிபாமைபுடன் சேர்த்து ஒரு விடயம் கூத்தாகியுள்ளது.

இவ்வாறான விடயங்களை எழுதுகிற மூடர்களிடம் ஆதாரங்களைக் கேட்டும் நடைபெறவில்லை. குருவானவருக்குப் பதில் கூற முடியாத போதிலும் திரிகையிலிருந்து யாராவது பதில் சொல்வார்களா?

ஆயிரம் தலை வாங்கிகள்

"ஆயிரம் தலைவாங்கி அபூர்வ சிந்தாமணி" என்னொரு தலைமை எழுத்து அறுபது ஆண்டுகள். முன்பு வந்தது. படத்தை நான் காணவில்லை. அது பற்றி நீண்டகாலமாகப் பலரும் பேசி வந்தனர். ஆயிரம் தலைவாங்கியது திருமாவளூர் எனக்குள் ஒரு யோசனை. இப்போது பொய்க்கீழ் தான் வரலாம். புதிய என்று சொல்லி மலங்கையின் அட்டையில்தான் தலைவாங்கி கேள்விக்கு வருகிறார். தலைவாங்கி உரியோர். பற்றி அதிகம் பயனற்ற குறியீடுகளும் கூட வருகின்றன. கம்பன் கழகத்தின் எம்.டி இன்னொரு விதமாகத் தலைவாங்கி கேள்விக்கு வருகிறார். தமிழ்ப் பிரமுகர்கள் என்று சொல்லப்படுவோரை வைத்துப் பதிலும் கவரவியு என்றும் குத்து விளக்கேற்றல் பொன்னாடை போடும் என்று யுத்த தடுப்பாக வணிகம் செய்து கிறார். இப்போது குரானம் என்கிற ஏழுக் கொட்டிப்பாளரும் இந்தத் தலைவாங்கி கிற போட்டியிற் களமிறக்கியுள்ளார்.

"தலை தப்பியது தம்பிரான் பன்னியம்" என்று சில தமிழ் அறிஞர்களும் சமூகத் தலைவர்களும் ஒதுக்கியுள்ளனர். இலங்கையில் தலைமை அவர்களில் யார் முதலில் வங்குவார் என்று பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

ஜ.நா. மனித உரிமைத் தோர்தல் இலங்கை தோல்வியடைந்தது ஏன்?

கடத்தமாதம் ஜெனீவாவில் நடைபெற்ற ஐ.நா மனித உரிமைகள் பேரவையின் அங்கத்தவத்திற்கான தேர்தலில் இலங்கை தோற்கடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே வகித்தவந்த இடம் இலங்கை போய்விட்டது. அதிதாவலிக்கு மித்திய கால கட்டத்திலும் கடத்தல்கள், கொலைகள், கைதுகள் காணாமல் போதல்கள் அதிகரித்தே காணப்படுகிறது.

மனித உரிமை மீறல்கள் கிடைக்க இருப்பதால் இலங்கைக்கு எதிரான இயல்தான தீய பெறுத்தானதாகக் கொள்ளப்பட்டாலும் உணமைப் இது மனித உரிமை மீறல்க்காகக் கிடைத்த தீர்ப்பா அல்லது இலங்கையின் வெளிவிவகாரக் கொள்கைக்கு எதிரான தீயா அல்லது இலங்கை பற்றிய அக்கறை செலுத்தப்படாததால் கிடைத்த தீர்ப்பா.

அரசாங்க ஆதரவாளர்களும் பேரினவாதிகளும் ஒரு அந்தத்திலும் தித்தித்தித்தித்தித்தி இன்னொரு அந்தத்திலும் இத்தீர்ப்புப் பற்றி வேறுபட்ட அதிதீர்ப்புக் கருத்துக்களை வைக்கின்றனர். இத்தீர்ப்பு ஐரோப்பிய நாடுகள் இலங்கை மீது கொண்டிருக்கும் எதிர்ப்புணர்வின் வெளிப்பாடு என்றும் இது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்கு கிடைத்த வெற்றியில் என்றும் அரசாங்கமும் பேரினவாதிகளும் கூறுகின்றனர்.

அதேவேளை இது தமிழீழ போராட்டத்திற்கு கிடைத்திருக்கும் அங்கீகாரம் என்றும் தோல்வியுடைய தமிழ்த்தேசியவாதிகள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்கின்றனர்.

இலங்கை முடிவாக அவரவரின் அலவிருப்பங்களுக்கு உட்பட்டு டுத்தினைமைகளை கணக்கில் எடுக்காமல் கருத்துரைக்கப்படுவதாகும். அம்முடிவகளால் ஏமாற்றங்களை அதிகரிக்கும்.

பூகோளமயமாகத் திகழ்ச்சி நிரலின் கீழ் வசதிபடைத்த நாடுகளும், தித்திறுவனங்களும் பின்தங்கியுள்ள நாடுகளில் அவற்றின் பொருளாதார அக்கறைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும்போது ஐனநாயகம், மனித உரிமைகள் போன்றவற்றை துருப்பு சீட்டுகளாகக் கொள்கின்றன. இந்த உணமைமையை ஏற்றுக்கொள்வது என்பது இலங்கையில் பாரதூரமான மனித உரிமை மீறல்கள் தமிழ் மக்களுக்குத்திரான தேசிய இன ஒடுக்கல் போன்றன இருக்கின்றன என்ற உணமைகளை திராசரிப்பதாகாது.

எனவே அரசாங்கம் கீழே விழுந்தாலும் மீளையில் மண் ஒட்டவில்லை என்ற நிலைப்பாட்டை எடுப்பது நாடுகள் இலங்கைக்கு எதிராக முன்வைத்து வரும் விமர்சனங்களின் தொடர்ச்சியான செயல்படிவமாகும் என்பதை மறுப்பது யதார்த்தத்தை திராசரிப்பதாகும். வெறும் தெருச்சண்டையர்கள் போன்று செயற்படுவதாகும்.

ஐரோப்பிய நாடுகளை விட ஏனைய நாடுகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்தபோதும் இலங்கைக்கு போதியளவு வாக்குகள் கிடைக்கவில்லை. இதில் இலங்கையின் வெளிவிவகாரக் கொள்கைகளுக்கு கிடைத்திருக்கும் தீர்ப்பென்றும் கொள்ளலாம். ஐரோப்பாவிற்கு ஒத்துப்போகும் கொள்கை இலங்கைப்பால் மட்டுமன்றி ஏனைய நாடுகளுக்கு ஒத்துப்போகும் வகையிலும் இல்லை என்பதாகும். இலங்கைக்கு வாக்களிக்காத நாடுகள் இலங்கையின் பால் அக்கறை கொள்ளுவதற்கு ஏற்ற வெளிவிவகாரக் கொள்கை இலங்கைக்கு இல்லை. அதில் மனித

கிழக்கு மாகாண சபைத் தேர்தல் நடைபெற்று முதலமைச்சரும் மாகாண அமைச்சர்களும் நியமிக்கப்பட்டுவிட்டனர். முதலமைச்சர் தலதமாளிகைக்கும் காத்தான்குடி பள்ளிவாசலுக்கும் சென்றார். அவரை அரசாங்கத்தினர் மட்டுமன்றி வெறலஉறுமயமும் பாராட்டியுள்ளது.

தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டது முதல் தேர்தல் நடைபெறும் வரை மட்டுமன்றி தேர்தல் முடிவடைந்து இன்றைவரை தாக்குதல்களும் கொலைகளும் நடந்த வண்ணம் இருக்கிறது. தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு வடக்கு கிழக்குப் பகுதிக்கு அதிகாரப் பங்கீடு அல்லது அதிகாரப்பரவலாக்கல் பற்றி வெல்லாம் கைதுப்பதே ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது.

தேர்தல் நடைபெற்றதுடன் கிழக்கில் அமைதியும் இனங்களுக்கிடையே ஐக்கியமும் நிலைநாட்டப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் முஸ்லீம்களும் தமிழர்களும் ஐக்கியத்துடன் வாழ்வதை ஒற்றுமைக்கு மேலும் விரிசல்கள் ஏற்படும் வகையிலேயே சம்பவங்கள் நடக்கின்றன. "பெயரளவிலான ஐனநாயகத்திற்கானது" இடமிருக்கிறதா? ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணியில் போட்டியிட்டு வென்ற தமிழர்கள், முஸ்லீம்கள், சிங்களவர்கள் பெயரளவான ஐக்கிபத்தையவது பேணுகிறார்களா?

1) வெறுத்திருக்கின்ற கீழ் கிழக்கு சுதந்திரமான அபிவிருத்திபடைவதற்கு இருக்கின்ற வாய்ப்புகள் பற்றி யாரும் விவாதியதாகவே இல்லை. நம்பிக்கைகள் எவ்வளவுதான் ஊட்டப்பட்டாலும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபை கலைக்கப்பட்டமையும் வடக்கு, கிழக்குப் பிரிக்கப்பட்டமையும், சனாதி கட்டமைப்பு சீர்தலைக்கப்பட்டமையும் நினைவில் இருந்து நிக் மறுக்கிறது. கடந்த இருபது வருடங்களாக மாகாணசபைகளை நிராகரித்து (அச்சமையும் வடக்கு கிழக்கில் இயங்க அனுமதிக்கப்படவில்லை) நடைபெற்ற போராட்டத்திலும் அதற்கு எதிரான போரிலும் இழக்கப்பட்ட உயிர்கள், அழிக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் இன்னும் மதிப்பிடப்படவில்லை. சமாதானப்பேச்சுவார்த்தைகள் பிளவுகள் இயக்கப்பிளவு சண்டைகள் சர்வகட்சி மாநாட்டுக் கூட்டங்கள் தொடர்ந்ததை வரலாறு

உரிமை மீறல்களும், யுத்தமும் அடங்கும். யுத்தம் செய்வதற்கு ஏற்ற வெளிவிவகாரக் கொள்கை ஆயுதவிற்பனை செய்யும் மேலாதிக்கக் கொள்கையுடைய நாடுகளை விட வேறு எவரையும் திருப்பிப்படுத்தாது. அத்தான் எதிரும் புதிருமான இரண்டு நாடுகளுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்தும் போது சர்ச

வைப்பகப்படங்கள்

சைக்குரிய (ஆயுதக் கொள்வனவு போன்றன) விடயங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். அல்லது அமெரிக்கா சொல்வதற்கு ஏற்ப

கீழே விழுந்தாலும் மீளையில் மண்

ஓட்டவில்லை

நடக்கும் நாடாக மாற வேண்டும். இது நற்போதைய உலக ஒழுங்கிற்குள் பொறிக்குள் மாட்டுவதாகும்.

சர்வதேச சமூகம் என்ற பொறிக்குள் மாட்டிக் கொள்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும். உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகள் ஐனநாயக பூர்வமாக தீர்க்கப்பட வேண்டும். இதன் அர்த்தம் கிழக்கு மாகாணத்திலே தேர்தலை நடத்தியது போன்ற ஒரு யம்மத்து நடவடிக்கையாக இருக்க முடியாது.

"யங்கரவாதத்திற்கு எதிரான யுத்தம்" என்று அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் முடிக்கத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு உள்நாட்டில் யுத்தத்தை செய்து கொண்டு திதானமான வெளிநாட்டுக் கொள்கையை முன்னெடுக்க முடியாது. ஆனால் இலங்கை அரசாங்கமோ 'யங்கரவாதத்திற்கு எதிரான யுத்தம்' என்பதை உச்சரிப்பதையே அதன் வெளிநாட்டுக் கொள்கையாகக் கொண்டுள்ளது. அந்நிலைப்பாட்டிற்கு கிடைத்த பலத்த அடியாக இந்தத் தோல்வியைக் கொள்ள முடியும். அத்துடன் மனித உரிமை மீறல்கள் சகித்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை என்ற செய்தியும் மேற்படி தோல்வியிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய நாடுகள் அவை வழங்கி வந்த வழங்க வாக்குறுதி அளித்திருந்த உதவிகளை நிறுத்திக் கொண்டுள்ளன. அமெரிக்காவும் நிறுத்தியுள்ளது. சமாதான நடவடிக்கைகள் குழம்பியதால் ஐப்பாணும் அதன் உதவிகளை வழங்குவதில் தயக்கம் காட்டி வருகிறது. பல வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் கண்டனத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியுள்ளன. ஐ.நா நிறுவனம்

கள் பல விமர்சனங்களை முன்வைத்து வருகின்றன. இந்த நிலையில் ஐ.நா சபையின் மனித உரிமைகள் பேரவையில் இலங்கை அதன் அங்கத்தவத்தை இழந்திருப்பது என்பது இன்றைய உலக ஒழுங்கினுட்பட ஓர் கட்டப்படுவதற்கான ஆரம்ப முயற்சி இருக்கும். இத் தேர்தல் முடிவடைந்தவுடன் அதன் மாநாட்டில் உரையாற்றிய ஐ.நா பொதுச் செயலாளர் பான் கீ மூன் மனித உரிமைகள் பாரதூரமாக மீறப்படும் நாடுகளை வரிசைப்படுத்தி இலங்கை மீதும் கண்டனங்களைத் தெரிவித்துள்ளார். இந்தப் போக்கு ஐ.நா அல்லது வெளிநாடுகள் மித்தியுக்கு சிய தலையீடுகளை செய்யும் நிலைமையை தோக்கி விரைவாக

இழுத்துச் செல்லக் கூடியதாகும். இதனை அசட்டை செய்வது இலங்கையின் சுதந்திரம் இன்றமை என்பவற்றுக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதற்கான பாதையை வெட்டிக்கொடுப்பதாகும். மறுபுறத்தில் இத்தோல்வியை தமிழ்மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தின் வெற்றியாகக் காட்ட முற்படுவது அறிவீனமாகும். தமிழ் பிரமுகர்களின் பிரசாரத்தின் காரணமாகவே இலங்கை தோல்வியடைந்தது என்று கூறுவது வெத்த வேட்டாகும். இதனை தமிழ் மக்களின் சுயநிரணய உரிமையை 'சர்வதேச சமூகம்' அங்கீகரிப்பதற்கான முதற்படியாக சிலர் காட்டுகிறார்கள். சர்வதேச சமூகம் சுயநிரணய உரிமையை அங்கீகரிக்காவிட்டாலும் இவையெல்லாம் தமிழ் மக்கள் தங்களுக்கு தலைவதியைத் தாங்களே தீர்மானித்துக் கொள்வதற்கு சாதகமாக இருக்கும் என்று இன்னும் சிலர் கூறுகின்றனர்.

உலகத்தில் சாத்திரமாக நடப்பதெல்லாம் தங்களுக்காகவே பாதகமானதாக நடப்பதாகவும், நடப்பதெல்லாம் தங்களுக்கு எதிராகவே நடப்பதாகவும் சொல்வது குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளை அறிந்து கொள்ள மறுக்கும் டண்பாகும்.

எதுவவாறென்றும் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் பேரினவாதத்திற்கும் பாரிய அழுத்தங்களை கொடுப்பதாகவே "சர்வதேச போக்குகள்" அமைந்துள்ளன என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இது எவ்வாறு தமிழ் மக்களின் போராட்டத்திற்கான தீர்வைப் பெற்றுத்தரும் இலங்கை அரசாங்கம் நிலைமையை உணர்ந்து சமாதான நடவடிக்கைகளைத் தொடங்குமா? அதற்கான சூழ்நிலை தோன்றுமா?

இலங்கை அரசாங்கம் தயான ஐயல்திலக்கா போன்ற ஆலோசகர்களின் பேச்சைக் கேட்டு தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வைப் புறம்தள்ளி யங்கரவாதத்திற்கு எதிரான "நிலைப்பாட்டையே தொடர்ந்து எடுக்குமாயின் மேலும் மேலும் சர்வதேச அழுத்தங்களுள்லாக வேண்டியே வரும். அதனால் இலங்கையின் நிலைமை இன்னும் மோசமாவதுடன் இலங்கையின் இனப் பிரச்சினை மேலும் சிக்கலுக்குள்ளாகும் என்பதே இன்றைய யதார்த்தமாகும்.

நமது அரசியல் நிகுபர்

கிழக்கு எங்கே போகிறது

டுள்ளனர் என்றும் (ஒற்றையாட்சி பேரினவாதம் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும்) மலறிந்த சிந்தனையை அங்கீகரித்துள்ளனர் என்றும் அரசாங்க சார்பு விமர்சனங்கள் தெரிவிக்கின்றன. அரசு முன்னெடுக்கும் யுத்தத்திற்கும் அங்கீகாரமளிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

தேர்தல் நடைபெற்றதுடன் கிழக்கில் அமைதியும் இனங்களுக்கிடையே ஐக்கியமும் நிலைநாட்டப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் முஸ்லீம்களும் தமிழர்களும் ஐக்கியத்துடன் வாழ்வதை ஒற்றுமைக்கு மேலும் விரிசல்கள் ஏற்படும் வகையிலேயே சம்பவங்கள் நடக்கின்றன. "பெயரளவிலான ஐனநாயகத்திற்கானது" இடமிருக்கிறதா? ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணியில் போட்டியிட்டு வென்ற தமிழர்கள், முஸ்லீம்கள், சிங்களவர்கள் பெயரளவான ஐக்கிபத்தையவது பேணுகிறார்களா?

1) வெறுத்திருக்கின்ற கீழ் கிழக்கு சுதந்திரமான அபிவிருத்திபடைவதற்கு இருக்கின்ற வாய்ப்புகள் பற்றி யாரும் விவாதியதாகவே இல்லை. நம்பிக்கைகள் எவ்வளவுதான் ஊட்டப்பட்டாலும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபை கலைக்கப்பட்டமையும் வடக்கு, கிழக்குப் பிரிக்கப்பட்டமையும், சனாதி கட்டமைப்பு சீர்தலைக்கப்பட்டமையும் நினைவில் இருந்து நிக் மறுக்கிறது. கடந்த இருபது வருடங்களாக மாகாணசபைகளை நிராகரித்து (அச்சமையும் வடக்கு கிழக்கில் இயங்க அனுமதிக்கப்படவில்லை) நடைபெற்ற போராட்டத்திலும் அதற்கு எதிரான போரிலும் இழக்கப்பட்ட உயிர்கள், அழிக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் இன்னும் மதிப்பிடப்படவில்லை. சமாதானப்பேச்சுவார்த்தைகள் பிளவுகள் இயக்கப்பிளவு சண்டைகள் சர்வகட்சி மாநாட்டுக் கூட்டங்கள் தொடர்ந்ததை வரலாறு

பதிவு செய்துள்ளது. எல்லாம் வெறும் நிகழ்வுகளானாலும் அவற்றினால் ஏற்பட்ட எதிரிடையான விளைவுகள் வெறும் விளைவுகளாக இல்லை.

கிழக்கில் மட்டுமல்ல வடக்கிலும் மாகாணசபை அமைக்கப்படும் என்று அரசாங்கம் கூறுகிறது. வடக்கு அபிவிருத்திக்கு வடமாகாண ஆளுநருக்கு ஆலோசனை வழங்க ஒரு சபை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது அரசியல் தீர்வு காண்பதற்கான இடைக்காலத்தீர்வு என்றே ஐனாதிபதி கூறினார். அதேவேளை இராணுவத் தீர்வுக்கும் தயார் அரசியல்தீர்வுக்கும் தயார் என்றும் கூறி வருகிறார்.

கிழக்கில் இராணுவக்கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரப்பட்ட பிறகு நடந்தேறும் நிகழ்வுகள் யாரும் ஐனாதிபதிக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் சாதகமானதாக இருக்கின்றன என்பது உண்மை. அதே வேளை சுயநிரணய உரிமைக்கான போராட்டத்திற்கு என்ன நடந்தது என்பதை எதிர்பார்த்து எதிர்கால வரலாறு காத்துக்கிடக்கிறது? பேரினவாதத்தின் வாக்குறுதிகள், ஒற்றையாட்சியின் இயலும்தன்மை, பேரினவாத நிகழ்ச்சிநீர்வு இவை எல்லாவற்றையும் கிழக்கு மாகாண சபைத் தேர்தல் வெற்றி கொண்டு விட்டதா?

இன ஐக்கியம், சமத்துவம், தமிழர் சுயாட்சி என்பவற்றுக்கு உத்தரவாதமும் உறுதியும் கிடைத்தது விட்டதா?

கிழக்கு வெளுக்கிறதா? அஸ்தமிக்கிறதா? அரசியலில் நிகழ்வுகள் எப்போதும் ஒரேமாதிரியாக நடைபெறுவதில்லை.

தனியார் கம்பெனிகள் 25 சதவீத சம்பள உயர்வை அவற்றின் ஊழியர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று இலங்கை அரசாங்கம் கூறியுள்ளது. இதற்கான வர்த்தமானி அறிவித்தல் விரைவில் வெளியிடப்படும் எனவும் தொழில் அமைச்சர் கூறியுள்ளார். இந்த யோசனையை நடைமுறைப்படுத்த முடியாது என்று அதிகமான தனியார் கம்பெனிகள் வெளிப்படையாகவே தெரிவித்துள்ளன.

நிலைமை இவ்வாறிருக்கும் போது தனியார்துறையினரான தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த 25 சதவீத சம்பள உயர்வை பெற்றுக் கொடுக்கப்போவதாகத் தோட்டத் தொழிற்சங்க அறிவித்துள்ளன.

கின்றது என்பதற்காகக் கம்பெனிகள் சம்பள உயர்வு வழங்கப்படமாட்டாது.

இதேவேளை கூட்டு ஒப்பந்தத்தை இரத்து செய்யும்படி சதாசிவமும் திகாம்பரமும் மேன் முறையீட்டு நீதி மன்றத்தில் பெரும் ஆரவாரங்களுக்கு மத்தியில் (பிரசாரத்திற்காக) தாக்கல் செய்த வழக்கு ஆரவாரமின்றி இரகசியமாக வாபஸ் பெறப்பட்டுள்ளது. காரணம் கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் தலையிட முடியாது என்பதாக இருக்கலாம். அல்லது கம்பெனிகளின் சார்பாக அரசாங்க உயர்மட்ட அழுத்தமாகவும் இருக்கலாம்.

தோட்டத்தொழிலாளர்கள் உரிய சம்பள உயர்வு வழங்கப்படமாட்டாது.

தோட்டத்தொழிலாளர் 25 சதவீத சம்பள உயர்வு கிடைக்குமா?

தோட்டக்கம்பெனிகள் தோட்டத்தொழிற்சங்கங்களுடன் கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ளன. அதன் ஏற்பாடுகளுக்கு மாறாகச் சதவீதம் செய்வதற்கு கம்பெனிகள் தயாரில்லை. அரசாங்கமும் கம்பெனிகளின் விருப்பத்திற்கு மாறாக செயற்படப் போவதில்லை.

மிகவும் குறைந்த சம்பளத்தை வாங்கும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 25 சதவீத சம்பள உயர்வு கூட விலைவாசி வானளவு உயர்ந்துள்ள சூழ்நிலையில் போதுமானதல்ல. ஆனால் அதை வழங்குவதற்கு தோட்டக் கம்பெனிகள் “சட்டப்பூர்வமாக கட்டப்படாதனவாக” இல்லை. காரணம் கூட்டு ஒப்பந்த ஏற்பாடுகள் சட்ட ஏற்பாடுகள் போன்று வலிதாக இருக்கின்றன. அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கால எல்லைக்கு முன்பு இரண்டு தரப்புகளும் உடன்படாமல் அரசாங்கம் கூறு

ர்வை பெறவேண்டுமெனின் கூட்டு ஒப்பந்த ஏற்பாடுகள் மாற்றப்பட வேண்டும். அல்லது கூட்டு ஒப்பந்த முறை இரத்து செய்யப்பட வேண்டும். தற்போது அதிகமான தொழிலாளர் குடும்பங்கள் ஒரு நேர உணவைக் கூட உட்கொள்வதில்லை என்ற நிலை தான். சம்பள உயர்வு வழங்கப்படாவிட்டால் 1944, 1970-77 காலகட்டங்களை விட மோசமான பஞ்சபட்டினி நிலைமைக்கு தோட்டத் தொழிலாளர்கள் முகம்கொடுக்க வேண்டியவரும்.

இந்நிலைக்கு அரசாங்கத்தில் அமைச்சுப் பதவிகள் பெற்ற தொழிற் சங்கத் தலைமைகளும் ஐனாதிபதி ஆலோசகர் பதவி மற்றும் சலுகைகள் பெற்றுள்ள தொழிற்சங்கத் தலைமைகளும் என்ன பரிகாரம் தேடப் போகிறார்கள்.

தொழிலாளர்களை ஏமாற்றிய அரிசி விலை மாணியம்

தோட்டத்தொழிலாளர்கள் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு நேரம் உண்ணுவது கோதுமை மாவினால் செய்யப்பட்ட உணவுப் பண்டங்களாகும். கோதுமை மா விலை கூடியதனால் எல்லோரும் அரிசியிலான உணவைச் சாப்பிட வேண்டும் என்று மஹிந்த அரசாங்கம் கூறியது.

அரிசியின் விலைகள் உயர்ந்தமை “ஐனாதிபதிக்கு” சுட்டிக்காட்டப்பட்டமையால் தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்கு மாணிய விலையில் அரிசியலை விற்பனை செய்ய நடவடிக்கை எடுப்பதாக ஐனாதிபதி மஹிந்த தெரிவித்தார். அதன்படி எந்தவொரு அரிசியும் சந்தை விலையைவிட ஒரு கிலோ ரூபா 10/= குறைத்து தோட்டத்தொழிலாளர்களுக்கு விற்கப்பட்ட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. இவ்விற்பனை தோட்ட முகாமகளுக்கூடாகவும் தோட்ட கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கூடாகவும் விற்கப்படுமென கூறப்பட்டது. இத்திட்டத்தை அறிவித்தது மட்டுமன்றி கண்டியில் அமைந்துள்ள ஐனாதிபதி வாசந்தலத்தில் வைத்து அரிசி மாவு சீனி பருப்பு உள்ளிட்ட உணவுப் (10 கிலோவை) பொதிகள் ஐனாதிபதியினால் வழங்கப்பட்டன. அந்நிகழ்வைப் பார்த்த ஒவ்வொரு தன்மானமுள்ள தோட்டத் தொழிலாளியும் வெட்கித் தலைகுனிந்திருப்பார். அது பிச்சை போடுவதாக மட்டுமன்றி தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அரிசிப் பொதி கொடுத்து ஏமாற்றப்பட்டவர்களாகவும் இருந்தது. இதனை ஆரவாரத்துடன் வரவேற்ற அரசாங்கப் பதவிகள் பெற்ற தொழிற்சங்கங்கள் அடுத்து மாணிய விலையில் அரிசி வரப்போவதாகப் பெரும் பிரசாரம் செய்தன.

அந்த மாணிய விலை அரிசியின் கதி முடிந்த கதையாகிக் கொண்டது. இந்த மாணிய விற்பனைமுறை பதுகளையில் ஆரம்பிக்கப்பட தாகக் கூறப்பட்டாலும், மக்களுக்கு உரியவகையில் நிவாரணத்தை பெற்றுக் கொடுப்பதாக இல்லை. அரிசி விநியோக முறையில் சீரான பொறி முறை இல்லாமையாலும், நேர்மையாக மாணிய முறையை நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. தற்போது அரிசி விலை அதிகரித்து செல்லும் விதத்தைப் பார்க்கின்றபோது மாணிய விலையில் அரிசி விநியோகம் செய்யப்படுவது என்பது நடைமுறை சாத்தியமாகாது. இதுவும் மஹிந்த சிந்தனையின் மற்றொரு தோல்வியாகும். ஏமாற்றுத் தனங்கள் ஒருபோதும் வெற்றி பெறுவதில்லையே.

கித் தலைகுனிந்திருப்பார். அது பிச்சை போடுவதாக மட்டுமன்றி தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அரிசிப் பொதி கொடுத்து ஏமாற்றப்பட்டவர்களாகவும் இருந்தது. இதனை ஆரவாரத்துடன் வரவேற்ற அரசாங்கப் பதவிகள் பெற்ற தொழிற்சங்கங்கள் அடுத்து மாணிய விலையில் அரிசி வரப்போவதாகப் பெரும் பிரசாரம் செய்தன.

அந்த மாணிய விலை அரிசியின் கதி முடிந்த கதையாகிக் கொண்டது. இந்த மாணிய விற்பனைமுறை பதுகளையில் ஆரம்பிக்கப்பட தாகக் கூறப்பட்டாலும், மக்களுக்கு உரியவகையில் நிவாரணத்தை பெற்றுக் கொடுப்பதாக இல்லை. அரிசி விநியோக முறையில் சீரான பொறி முறை இல்லாமையாலும், நேர்மையாக மாணிய முறையை நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. தற்போது அரிசி விலை அதிகரித்து செல்லும் விதத்தைப் பார்க்கின்றபோது மாணிய விலையில் அரிசி விநியோகம் செய்யப்படுவது என்பது நடைமுறை சாத்தியமாகாது. இதுவும் மஹிந்த சிந்தனையின் மற்றொரு தோல்வியாகும். ஏமாற்றுத் தனங்கள் ஒருபோதும் வெற்றி பெறுவதில்லையே.

புரத அமைச்சரின் தொழிற்சங்கம்

“எல்லோரும் கட்சி ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்பதற்காக நாணும் ஆரம்பிக்கவில்லை. நான் முப்பது வருட தொழிற்சங்க அனுபவமுடையவன். அதனைக் கொண்டு மலையகம் ஒரு தேசிய இனம் என்பதை முன்னிறுத்தி புதிய தொழிற்சங்கத்தை அமைத்து எனது பயணத்தை தொடர்கின்றேன்.” இவ்வாறு அண்மையில் நீதித்துறைப் பிரதி அமைச்சராகப் பதவியேற்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர் வீ. புத்திரசிகாமணி கூறி இருக்கிறார். இவர் முன்பு ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் இருந்து பல பதவிகளை வகித்தவர். பின்பு இ.தொ.கா. வில் இணைந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினராகியும் அமைச்சுப் பதவி கிடைக்காமையால் விரக்தியடைந்திருந்தார். பிரித்து வைத்து ஆட்சி நடாத்துவதில் வல்லமை பெற்ற மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கம் புத்திரசிகாமணிக்குப் பிரதி அமைச்சர் பதவி வழங்கியது.

ஆதலால் இ.தொ.கா.வுக்கும் அப்பால் தனக்குரிய வாக்கு வங்கியைத் திறந்து அரசிற்கு முட்டுக் கொடுக்கவே மலையக தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம் என்ற பெயரில் ஒரு தொழிற்சங்கம் ஆரம்பித்திருக்கிறார். இவரது இச்செயல் ஏற்கனவே பிரதி அமைச்சர் சரேஷ் வடிவேல் சென்ற பாதையிலாகும். இதனையிட்டு இ.தொ.கா.வும் ஆறுமுகம் தொண்டமானும் கப்பிப்பாக இருக்கிறார்கள். இத்தகைய மலையக அதிசயங்கள் கண்டு மலையக மக்கள் வானத்தைப் பார்ப்பதா அல்லது பூமியைப் பார்ப்பதா எனத் திண்டாடி நிற்கிறார்கள்.

மணிக்குப் பிரதி அமைச்சர் பதவி வழங்கியது. ஆதலால் இ.தொ.கா.வுக்கும் அப்பால் தனக்குரிய வாக்கு வங்கியைத் திறந்து அரசிற்கு முட்டுக் கொடுக்கவே மலையக தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம் என்ற பெயரில் ஒரு தொழிற்சங்கம் ஆரம்பித்திருக்கிறார். இவரது இச்செயல் ஏற்கனவே பிரதி அமைச்சர் சரேஷ் வடிவேல் சென்ற பாதையிலாகும். இதனையிட்டு இ.தொ.கா.வும் ஆறுமுகம் தொண்டமானும் கப்பிப்பாக இருக்கிறார்கள். இத்தகைய மலையக அதிசயங்கள் கண்டு மலையக மக்கள் வானத்தைப் பார்ப்பதா அல்லது பூமியைப் பார்ப்பதா எனத் திண்டாடி நிற்கிறார்கள்.

சம்பள உயர்வு

— ஓடும்பிள்ளை

மலையக தொழிற்சங்கவாதிகள் உதிர்க்கும் தத்துவ முத்துக்களையும் கொடுக்கும் வாக்குறுதிகளையும் பார்த்தால் தோட்டங்களில் வருடாந்தம் நடைபெறும் மாரியம்மன் திருவிழாக்களில் கரகம் பாளித்தல் (கும்பம் பாளித்தல்) நடைபெறும்போது இரவிரவாக கரகம்பாளிக்கும் இடத்தில் உடுக்கடித்து, தப்படித்து பலருக்கு உருவந்து ஆடி குறிப்பெடுப்பதும் (மதிப்பெடுப்பது) தறி சொல்வதும் தான் நினைவுக்கு வருகிறது. குறிசொல்லி குறிப்பெடுத்த பிறகுதான் திருவிழா நடத்துவதற்கு மாரியம்மன் அனுமதி கொடுத்ததாகக் கொள்ளும் மரபு இன்னும் இருக்கிறது. குறிப்பெடுப்பதும் குறி சொல்வதும் உண்மையல்ல என்ற குற்றச் சாட்டுக்களை தொழிலாளிகளே கூறிவந்தபோதும் திருவிழா நடத்தும்போது குறிப்பெடுப்பதும் குறிசொல்வதும் இன்னும் வழக்கத்தில் இருக்கிறது. அதை மாற்றியமைக்க யாருக்கும் விருப்பமில்லை. புதிய குறிப்பெடுப்பவர்களும் குறிசொல்பவர்களும் (பழையவர்கள் இருக்கும் போதும், பழையவர்கள் இல்லாத போதும்) மலையகத்தில் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

குறிப்பெடுப்பது என்பது கோயில்கமிட்டி உறுப்பினர்கள் சிலர் நினைத்து வைத்திருக்கும் பொருளின் பெயரை உருவந்து ஆடுபவர் யாராவது சொல்ல வேண்டும் அல்லது அப்பொருளைக் காட்ட வேண்டும். பலர் உருவந்து ஆடி பல பொருட்களின் பெயர்களை சொல்வார்கள். காட்டுவார்கள். அந்த கோயில்கமிட்டி உறுப்பினர்கள் நினைத்ததை கூறிவிட்டால் அல்லது தொட்டுக் காட்டிவிட்டால் மாரியம்மன் திருவிழாவிற்கு அனுமதி கொடுத்து விட்டதாகக் கொள்ளப்படும். அப்படி குறிப்பெடுத்தவர் அல்லது சொன்னவரே திருவிழாவில் கும்பங்களை அல்லது கரகங்களை தூக்குபவர்களை தேர்ந்தெடுப்பார். (தோட்டத்திற்கு தோட்டம் கரகங்களின் எண்ணிக்கை வேறுபடும் 3, 5, 7 என்ற எண்ணிக்கையில் இருக்கும்)

இவை நினைவிற்கு வரும்போது தோட்டப்புற திருவிழாக்களின் தன்மைகள் பெருந்தோட்டத் தொழிற்சங்கத்துறையை பாதித்துள்ளதா அல்லது தொழிற்சங்க இயக்கத்தன்மை திருவிழாக்களை பாதித்துள்ளனவா என்றே எண்ணத்தோன்றுகிறது.

தற்போது குறிசொல்லும் குறிப்பெடுக்கும் தொழிற்சங்கவாதிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துள்ளது.

ஒருவர் “தனித்தனி மலையக அமைப்புகளாலோ போராட்டங்களாலோ மலையக மக்களுக்கு துடிக்கை கிடைக்கவில்லை. சிங்கள தலைமைத்துவங்கள் மனது வைத்து கொடுத்தவைகளையே இன்று மலையக மக்கள் அனுபவிக்கிறார்கள். அதனால் சிங்களத் தலைமைகளின் கீழ் அணிதிரள்வதே மலையக மக்களுக்கு பொருத்தமான தெரிவு” என்று சொல்கிறார் ஒருவர். இதைக் கண்டுபிடித்தவர் யாருமல்ல. மலையகத்தின் பிரபல எழுத்தாளரும் நடிகரும், தொழிற்சங்க வாதியாகவும், மாகாணசபை உறுப்பினராகவும் இருந்த முருகன் சிவலிங்கம் தான். அவர் தோட்டத்து கிளாக்கராக இருக்கும்போது வயத்திலிருந்து ஒதுங்கி உத்தியோகம் செய்வதே முன்னேற்றத்திற்கு வழி என்றார். மலையக மக்கள் முன்னணியில் இருக்கும் போது மலையகத்திற்கு பலமான தனித்துவமான அரசியல் அமைப்பு தேவை என்றார். அதிலிருந்து விலகிய பிறகு இந்தியாவின் அனுசரணையுடனான அமைப்பு தேவை என்றார். தற்போது சிங்களப்பேரினவாதத் தலைமைகளின் தயவே தேவை என்கிறார்.

சிங்களப் பேரினவாதத்தால் ஒடுக்கப்படும் ‘தேயிலை தேசம்’ அதனிடமே சரணடைய வேண்டும் என்கிறார். இவர் நன்றாகவே குறிப்பெடுக்கிறார். குறிசொல்லுகிறார்.

இப்போது ஏறக்குறைய எல்லா பத்திரிகைகளினதும் ஞாயிறு இதழ்களில் மலையகத்திற்கென பிரத்தியேகமான சஞ்சிகைப் பகுதிகள் வெளியாகின்றன. அவற்றை மலையகப் பிரச்சினைகளுடன் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களினதும் பிரமுகர்களினதும் கல்விமான்களினதும் அறிவுரைகள் சிந்தனைகள் பாரியளவில் ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றன.

தனிப்பட்ட ரீதியாக முன்னேறியவர்களும் அவர்களது முன்னேற்ற மாதிரிகளை முழு மலைபகுத்திற்கும் ஏற்புடைய பொய்யா மொழிகளாகப் பிரகடனப்படுத்துகின்றனர். அப்படி வந்த மலவற் றில் அண்மையில் ஒரு ஆசிரியர் உதிர்ந்துள்ளமை கவனித்தில் பட்டது. அவரும் ஒரு சிவலிங்கம் தான். அவர் சொல்கிறார். ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் ஒரு வைத்தியர், பொறியியலாளர், சட்டத் தரணி என்று புலமைசார்ந்தவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அவரே தோட்டப்பாடசாலையில் படிப்பிக்கவும் இல்லை. தோட்டத்தில் வசிக்கவும் இல்லை. புலமைசார்ந்தவர்கள் தோட்டத்தில் வசித்துக்கொண்டு சேவையை செய்யக் கூடிய சூழ்நிலை இல்லாதிருப்பதை உணராமல் செயற்கையாக கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளார். அத்துடன் அவர் முதுமானிப்பட்டதாரி ஆனது போன்று எல்லோருக்கும் ஆக முடியும் என்கிறார். அவர் பின்பற்றிய வழிவகைகளை பின்பற்றினால் பயன்கிட்டும் என்கிறார். தனிமனித ஈடேற்றங்களும் மீறியலையாக்கங்களும் நிகழ்கின்றன என்பதற்காக அதுவே முழு சமூகத்தின் பிரச்சினைகளையும் தீர்க்காது. தனிப்பட்டவர்களின் முதுமானி, கலாநிதிப் பட்டங்கள் முகவரியற்றிருக்கும் மலையக மக்களுக்கு முகவரியைப் பெற்றுக்கொடுக்காது.

வாழ்க்கை முறையாலும் இயல்பாகவும் ஏற்படும் தனிப்பட்ட வளர்ச்சிகள் வேறு ஒரு சமூகத்தின் அரசியல் பொருளாதார சமூக மேம்பாடு என்பது வேறு.

மலையகத்தின் பிற்படுத்தப்பட்ட நிலையில் தனிப்பட்டவர்களின் சமூகம் சார்ந்த சாதனைகளை விட தனிப்பட்ட சாதனைகளின் மூலம் மலையகம் வளர்ச்சி கண்டிருப்பதாகக் காட்டப்படுகிறது. அதற்கு ஒரு உதாரணமே சிவலிங்கம் மாஸ்டர். அவரின் பொய்யாமொழிகள் வீரகேசரியில் வெளிவராததன் காரணமாகத்தான் இதுவரையும் மலையகம் வளர்ச்சி காணவில்லையென்றால் அவரது அம்மொழிகளை படித்து மலையகம் முன்னேறும்.

“என்னை எம்.பி. ஆக்குங்கள் பிறகு என்ன செய்கிறேன் என்று பாருங்கள்”. இது சீ.வி. பிறந்த அண்ணலின் பிறந்தவரின் பகிரங்க வேண்டுகோள். இந்த வேகத்திலே அவர் செயப்படுவாராயின் எம்.பி ஆகிவிடலாம். அமைச்சராவதற்கு பேரினவாதத் தலைவர்களின் தயவைப் பெறுவது எப்படி என்பதும் அவருக்கு தெரியும். அவரின் பார்வையில் அரசியல் என்பது அதுதானே. திகாம்பரமும் சதாசிவமும் வழக்குப் போட்டு தொழிற்சங்கங்கள் தோட்டக் கம்பெனிகளுடன் செய்து கொண்ட கூட்டு ஒப்பந்தத்தை கிழித் தெறித்து தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு விமோசனம் பெற்றுத் தரப்போவதாக தெரிவித்தனர். அவ் வழக்கைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு சட்டரீதியான ஏற்புடமை இல்லை என்றும் அது வாபஸ் பெறப்பட்டுவிட்டதாகவும் காற்று வாக்கில் ஒரு செய்தி.

எல்லோருமே குறிப்பெடுக்கிறார்கள் குறிசொல்கிறார்கள் வாக்குறுதி கூறுகிறார்கள். இந்த முறை நாம் ஏமாறுவதாய் இல்லை என்று எவ்வளவு தான் மக்கள் சொன்னாலும் தேர்தல் திருவிழா வரும் போது மீண்டும் மீண்டும் ஏமாற்றப்படுபவர்கள் மக்களே என்பது தான் கவலையாக உள்ளது.

பிந்திரியு:—
மலையகப் பெருந்தோட்டங்களில் உள்ள தோட்டக்காரியாலயங்களில் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் வழங்கப்படும் போது அவ்விடத்தை அண்மித்த ஓரீகு வாசல்களில் தமது கடன்களை அறவிடவும் பொருட்கள் சிலவற்றை விற்கவும் சம்பளத் தீர்த்தனத் தொழிலாளர்களை எதிர்பார்த்த நிற்கும் இடத்தையே சம்பள வாசல்களாக குறிப்பிடுவர். ஓடும்பிள்ளை என்பவர் தோட்டங்களில் செய்தி எடுத்துச் சென்ற அறிவிப்பரவாரர்.

சுற்று 15 யூன் 2008 பக்கம் 16 விலை 20/- சுழற்சி 114

இல. 47, 3ம் மாடி, கொழும்பு மத்திய சந்தைக் கட்டிடத் தொகுதி.
கொழும்பு 11, இலங்கை. தொ.பே: 060 2136530, தொலை நகல்:011-2473757
E-mail : puthiyapoomi@hotmail.com, web : www.ndpsl.org.

அரசாங்கத்தை அரசாங்க ஊழியர்கள் விமர்சிப்பது பாரதூரமான குற்றமாகும் என்று தேசிய பாதுகாப்பிற்கான ஊடக நிலைய பணிப்பாளர் நாயகம் ஹும்புகல் தெரிவித்தார். அரசாங்க ஊழியர்கள் அவர்களின் ஒழுக்கம் நடத்தை தொடர்பானவற்றை விபரிக்கும் தாபன கோவைக்கு உட்பட்டே நடக்க வேண்டும். அரசாங்க ஊழியர்கள் அரசாங்கத்தை விமர்சிப்பது அந்த தாபனக் கோவைக்கு எதிரானதாவதால் அவர்கள் குற்றஞ் செய்தவர்களாவர் என்று அவர் ஊடக வியலாளர்களைச் சந்தித்துப் பேசும்போது தெரிவித்துள்ளார். இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கத்தின் தலைவரான சனத் பாலசூரிய செயலாளர் பொட்டல ஜயந்த ஆகியோரை அழைத்த பாதுகாப்புச் செயலாளர் கோட்டாய ராஜபக்ச அச்சுறுத்தியதாகச் செய்திகள் வெளியானதை அடுத்த அத்தற்கு ஊடகவியலாளர்களுக்கு விளக்கமளித்தபோதே மேற்படி கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

அவர்கள் இருவரும் அரச ஊடகமான 'லேக்ஹவுஸ்ஸில்' வேலை செய்வதால் அவர்கள் அரச ஊழியர்களாவதுடன், அரசாங்கத்தின் திட்டங்கள் குறித்து அவர்கள் விமர்சனம் செய்ய முடியாது.

அரசாங்க ஊழியர்கள் கருத்து சுதந்திரத்திற்கு ஆப்பு!

அவர்கள் "த நேசன்" பத்திரிகையின் இணை ஆசிரியர் கீத் நொயர் தாக்கப்பட்டமைக்கு அரசாங்கமே பொறுப்பு என்று கூறியுள்ளதன் யுத்தம் பற்றிய அரசாங்கத்தின் கொள்கையையும் விமர்சித்துள்ளனர். அவ்வாறு விமர்சிப்பதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை என்றும் ஹலுகல் கூறியுள்ளார். அத்துடன் பாதுகாப்புச் செயலாளர் அந்த இரண்டு பத்திரிகையாளர்களையும் அழைத்து அவர்கள் கீத் நொயர் தாக்கப்பட்டது குறித்தும் அரசாங்கம் நடத்தும் யுத்தம் பற்றியும் அவர்களிடம் இரண்டு மணித்தியாலங்கள் கலந்துரையாடாடனாரேயன்றி அவர்களை அச்சுறுத்தவில்லை என்றும் தெரிவித்துள்ளார். இவ் விவகாரத்தில் இரண்டு விடயங்கள் கவனத்திற்குரியன. ஒன்று, அரசாங்க ஊழியர்கள் அரசாங்கத்தைப் பற்றி விமர்சிக்கும் கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரத்தை கொண்டிருக்கவில்லையா? இரண்டு, பாதுகாப்புச் செயலாளர் மேற்படி பத்திரிகை

யாளர் சங்கத் தலைவர்களை அச்சுறுத்தினரா இல்லையா? ஊடகவியலாளர்கள் கடத்தப்படுவதும் தாக்கப்படுவதும் கொல்லப்படுவதும் (அரசியல் வாதிகளால் இம்சைகளுக்கும் அவமானத்திற்கும் உட்படுத்தப்படுவது உட்பட) நாளாந்தம் நடைபெறும் விடயங்களாகும். தேசிய ரீதியாகவும் சர்வதேச ரீதியாகவும் எதிர்ப்புகள் தெரிவிக்கப்பட்டபோதும் அவை நிறுத்தப்படவில்லை. ஏற்கனவே தொலைபேசியின் மூலம் "டெய்லி மிரர்" பத்திரிகையின் ஆசிரியரை பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர் மிரட்டியதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டு பெரும் சர்ச்சையை கிளம்பி இருந்தது. இவ்வாறான வரலாற்றுப் பின்னணியில் இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கத் தலைவர்கள் அச்சுறுத்தப்பட்டிருக்கமாட்டார்கள் என்று நம்புவதற்கில்லை. அச்சுறுத்தப்பட்டிருக்காவிட்டால் அச்சுறுத்தப்பட்டதாகப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு கில்லை. அத்துடன் அவர்கள் ஏற்கனவே பல அச்சுறுத்தல்களுக்கு முகம்கொடுத்திருக்கின்றனர். அப்படியான அச்சுறுத்தல் நடந்திருப்பின் அது அவர்களது கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தை மறுக்கும் ஜனநாயக விரோத நடைமுறை ஆகும். இது தனிமனித உரிமைக்கு எதிரானது மட்டுமன்றி அரசியல் யாப்பில் உறுதிசெய்யப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளை மீறும் செயலுமாகும். இதைவிட மிகவும் முக்கியமானதொரு பிரச்சினைதான் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அரசாங்கத்தினை விமர்சிக்கும் அரசாங்கத் திட்டங்கள் மீது கருத்துக்களை வெளியிடும் சுதந்திரத்தை கொண்டிருக்கவில்லை என்று தேசிய பாதுகாப்பிற்கான ஊடக நிலைய பொறுப்பாளர் கூறியிருப்பதாகும். எங்களது நாட்டில் உயர் சிவில் அதிகாரிகளும் நீதித்துறைசார்ந்த உயர் அதிகாரிகளும் அரசியல் கட்சியுடன், தொழிற்சங்கத்துடன்

இணைந்து செயற்பட முடியாது. இதன் காரணம் அவர்கள் அரசியல் கட்சி பேதங்களுக்கு அப்பால் செயற்பட வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பை கொண்டதாகுமேயன்றி அவர்கள் எதைப் பற்றியும் கருத்துத் தெரிவிக்க முடியாது என்பதல்ல. அந்த உயர்மட்ட அதிகாரிகளைத் தவிர ஏனைய அனைத்து அரசாங்க ஊழியர்களும் அரசியல்கட்சிகளிலும் தொழிற்சங்கங்களிலும் இணைந்து செயற்படத்தடை இல்லை. அவ்வாறிருக்கும் போது லேக்ஹவுஸ் ஊழியர்களான பத்திரிகையாளர்கள் இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் சங்கத்தின் தலைவர்களாக இருந்து கருத்து வெளியிடச் சுதந்திரம் இல்லையா?

அரசாங்க ஊழியர்களின் கடமைகளும், பொறுப்புகளும் பற்றி தாபனக்கோவை கடுமையான ஏற்பாடுகளை கொண்டுள்ளது. அதில் அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளை விமர்சிப்பதற்கோ கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தவோ தடைவிதிக்கப்படவில்லை. அப்படி ஏற்பாடுகள் இருந்தால் அவை அரசியல் யாப்பிற்கு எதிரானதாகும். அரசாங்க ஊழியர்களின் தொழிற்சங்க உரிமைகள் ஆசிரியர் சங்கங்களின் நடவடிக்கைகள் குறித்து வழங்கிய தீர்ப்பின் மூலம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதாவது ஆசிரியர்கள் அவர்களுக்கு சம்பள உயர்வு வழங்கப்படாவிட்டால் பரிசீலனை வினாத்தாள்களை திருத்தாமல் பகிவுக்கரித்தமைக்கு எதிராக அச்சுறுத்தின் தலைவர்கள் மீது "நீதிமன்றத்தை அவமதித்தமைக்காக குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுள்ளது." ஆனால் அத்தீர்ப்பை வழங்கிய பிரதம நீதியர் சர் நீதிபதிகளின் சம்பளம் உயர்த்தப்படாவிடின் பதவியை இராஜினாமாச் செய்யப்போவதாக அறிவித்துள்ளார். நீதிபதிகளின் சம்பள உயர்விற்காக அவரது பதவியை (அடுத்த வருடத்துடன் அவரது பதவிக்காலம் முடிவிற்கு வருகிறது) இராஜினாமா செய்யப்போவதாக அறிவித்துள்ளார். அவ்வாறெனின் ஆசிரியர்களின் தலைவர்களுக்கு இருக்கும் பொறுப்பு குறைவானதல்ல என்பது விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். அதேபோன்று தனியார் துறை ஊழியர்களும் அரசாங்க ஊழியர்களும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கையாக செய்த வேலைநிறுத்தங்களை மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் நியாயமற்றதெனக் கூறியுள்ளன. ஆக தொழிலாளர்களின் தொழிற்சங்க உரிமைகளும் கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரங்களும் பல வழிகளில் குறிப்பாக அரசாங்க அதிகாரிகளாலும் நீதித்துறையாலும் பாதுகாப்பு துறையாலும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எங்கே? யாரிடம்? நீதியைத் தேடுவது? ஆசிரியர் குழு

கடந்த மாதத்தின் மூன்றாவது வார இறுதியில் பெற்றோல், டீசல், மண்ணெண்ணெய் என்பனவற்றின் விலைகள் மக்கள் எதிர்பார்க்காத அளவுக்கு அதிகரிக்கப்பட்டன. சாதாரண பெற்றோல், டீசல் என்பன 30 ரூபா மண்ணெண்ணெய் 10 ரூபா என உயர்த்தப்பட்டன. அதன் காரணமாக பெற்றோல் 157 ரூபா டீசல் 110 ரூபா மண்ணெண்ணெய் 80 ரூபா என அதிகரித்த விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதே வேளை அதிவேஷ்ட பெற்றோல் டீசல் என்பன 40 ரூபாவால் அதிகரிக்கப்பட்டது. உலகச் சந்தையில் மசுகு எண்ணெயின் விலை அதிகரிக்கப்பட்டதன் காரணமாகவே இவ் விலை உயர்வு என அரசாங்கம் காரணம் கூறி நிற்கிறது. மேற்படி விலை அதிகரிப்பை இலங்கை பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனமும், இந்தியக் கம்பனியான லங்கா இந்தியன் எண்ணெய் கம்பனியும் (LIOE) இணைந்தே உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இத்தகைய விலை உயர்வுகள் நமக்கு மட்டுமல்ல இந்தியா உட்பட உலகம் பூராவும் ஏற்பட்டுள்ளதாக அரசாங்க அமைச்சர்கள் விரித்துக் கூவி வருகின்றனர். எவ்வாறு கூறிய போதிலும் ஏற்கனவே அரிசிவிலை உயர்வையும் ஏனைய அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களின் விலை அதிகரிப்பையும் சமக்க முடியாதது தனிக்கும் மக்களுக்கு மேற்படி பெற்றோல், டீசல், மண்ணெண்ணெய் என்பனவற்றின் விலை அதிகரிப்பு மேலும் தாங்க முடியாத பாரத்தை ஏற்றியுள்ளது. இதன் மூலம் ஏற்கனவே உயர்ந்து சென்ற விலைகள் மேலும் பலமடங்காக அதிகரித்துள்ளன. விரைவில் சமயல் எரிவாயுவின் விலையும் உயர்த்தப்பட இருக்கின்றது. அதன் விலை 2000/= த்திற்கு மேல் அதிகரிக்கும் என்ற அச்சு எதிர்பார்ப்புடன் மக்கள் இருந்து வருகிறார்கள். பெற்றோல், டீசல் விலை அதிகரிப்பால் பஸ் கட்டண உயர்வு நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது. மற்றும் முச்சக்கர வண்டிகள் சிறு ரகப் பயணிகள் வாகனங்கள் யாவும் தமது கட்டணங்களை அதிகரித்துள்ளன. அதே வேளை புகையிரதக் கட்டணம் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு 75 வீதமான மக்கள் தமது பயணத்திற்கு யண்படுத்தும் பஸ் புகையிரதம் மற்றும் சிறு ரக வாகனங்களின் கட்டண அதிகரிப்பானது கடுமையான வாழ்க்கைச் செலவில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவ் விலை உயர்வு பற்றி எடுத்துக் கூறிய பெற்றோலிய அமைச்சர் பெளசி பெற்றோலியக் கூட்டுத் தாபனத்தின் நஷ்ட இழப்பைப் பற்றிப் புலம்பியிருக்கிறார். ஏற்கனவே நஷ்டம் காரணமாகவே இந்திய எண்ணெய் கம்பனிக்கு பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனத்தின் ஒரு பகுதி தாரை வாரக்கப்பட்டது. முதலில் நூறு விநியோக நிலையங்களும் பின்பு நூற்றினும்புமாகக் கையளிக்கப்பட்டது. அத்துடன் இறக்குமதி சேமிப்பு விற்பனையில் விஷேட நடைமுறைகளை இந்தியக் கம்பனி கொண்டிருக்க சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. இவை பற்றி புதிய பூமி ஏற்கனவே புள்ளி விபரங்களுடனான கட்டுரைகளை வெளியிட்டதுடன் எதிர்காலத்தில் எண்ணெய் விலை அதிகரிப்பில் இவ் இந்தியக் கம்பனி வகிக்கப்போகும் ஆதிக்கம் பற்றியும் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. இன்று அவ்வாறே நடைபெற்று வருகின்றது. உலகச் சந்தையில் மசுகு எண்ணெய் விலை அதிகரிப்புப் பற்றி உள்ளது உண்மையாகும். ஆனால் அதற்குக் காரணம் தனியே எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யும் நாடுகள் மட்டுமல்ல. அல்லது சீனா இந்தியா போன்ற நாடுகளின் அதிகரித்த கொள்வனவும் பிரதான காரணமும் அல்ல. அதி முக்கிய காரணம் தமது வீழ்ச்சி பெற்று வரும் டொலரின் பெறுமதியை

விலை அதிகரிப்புகளும் யுத்தக் கொள்கையும்

உலகச் சந்தையில் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் அமெரிக்க எண்ணெய் கம்பனிகளின் லாபம் பெறும் பேராசையேயாகும். கறுப்புத் தங்கம் என வர்ணிக்கப்படும் எண் ணெய்- எரிபொருள் வளத்தைக் கொள்ளையிட்டுச் செல்லவே அமெரிக்கா தனது கூட்டாளிகளுடன் ஈராக்கில் ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தில் இறங்கியது. ஆனால் அந்த எண்ணெய்க் கொள்ளை யுத்தம் இலகுவானதாக அமையவில்லை. ஈராக் யுத்தம் அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தையே ஆட்டம் காண வைத்து வருகிறது. அமெரிக்க ஜனாதிபதி உப ஜனாதிபதி உள்ளிட்ட ஆளும் வர்க்கத் தலைவர்களும் அமெரிக்க கொள்கை வகுப்பாளர்களும் இராட்சத எண்ணெய் கம்பனிகளின் முதலாளிகளும் பங்குதாரர்களும் ஆவர் என்ற உண்மை வெளியே அதிகம் தெரிவதில்லை. அல்லது எண்ணெய் உற்பத்தி நாடுகளின் எண்ணெய் வயல்கள் மத்திய கிழக்கின் ஆபிரிக்காவின் நாடுகளது மக்களுக்குச் சொந்தமானவையும் அல்ல என்பதும் காண வேண்டிய உண்மைகளாகும். ஏகாதிபத்திய எண்ணெய்க் கம்பனிகள்

வெகுஜனம்

உற்பத்தி நாடுகளின் எண்ணெய் வயல் சொந்தக்கார முதலாளிகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தே கொள்ளை லாப எண்ணெய் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இதற்கு பங்கம் ஏற்படாமல் இருக்கவே ஈராக் யுத்தம் தொடக்கப்பட்டது. மற்றொரு நாடான ஈரான் தனது எண்ணெய் வளத்தை சுயாதீனமாகக் கொண்டிருப்பதைப் பொறுக்கமாட்டாத நிலையிலேயே அணு ஆயுத உற்பத்திக்கு குற்றச்சாட்டை முன்வைத்து ஈராணை அடிப்பணியச் செய்ய அமெரிக்கா முயன்று வருகிறது. எனவே எண்ணெயின் விலை அதிகரிப்பின் பின்னால் சர்வதேச பொருளாதார அரசியல் காரணங்களும் ஏகாதிபத்திய உலகமய மாதலின் நிகழ்ச்சி நிரலும் உண்டு. அவ்வாறே இலங்கையிலும் அவற்றுடன் தொடர்புடைய கண்களுக்கு மறைக்கப்படும் காரணங்கள் இருக்கின்றன. அமெரிக்கப் பாணியிலேயே இங்கும் யுத்தத்தை நடாத்திக் கொண்டு எண்ணெய்விலை அதிகரிப்பில் கொள்ளை லாபம் பெறப்படுகிறது. இரண்டு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட முப்படைகள் பொலீஸ் உள்ளிட்டவர்களின் பாவனைக்கு நாளைந்தம் பல ஆயிரம் லீற்றர் எண்ணெய் வகைகள் பயன்படுத்தப்படுகிறது. பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு இத்தரப்புகளால் செலுத்தப்பட வேண்டிய நிலுவை பல கோடி ரூபாய்களில் இருந்து வருகின்றது. அவ்வாறே மின்சார சபையும் பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு பெருந்தொகை நிலுவைகள் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறு அமைச்சுக்கள் திணைக்களங்கள் நிலுவைத் தொகைகளைச் செலுத்த வேண்டியுள்ளன. 108 அமைச்சர்களும் அவர்களது அதிகாரிகளும் பயன்படுத்தும் வாகனங்களின் எண்ணிக்கை சுமார் இரண்டாயிரத்தை எட்டும். அவற்றுக்கான எரிபொருள் யாருடைய பணத்திலிருந்து செலவு

செய்யப்படுகின்றது. 25 வீத வெட்டு என்பது வெறும் கண்துடைப்பாகும். 'செட்டி நடட்டம் ஊர் மேலே' என்றொரு பழமொழி உண்டு. ஆளும் வர்க்கத்தின் சகல தரப்பினரும் அதிகார மையங்களும் மக்களின் முதுகுகளின் மீதே சவாரி செய்கின்றனர். அதில் ஒன்றே பெற்றோல் டீசல் மண்ணெண்ணெய் விலை அதிகரிப்பாகும். அமைச்சர் பந்துல குணவர்த்தனா கூறுகிறார், இன்றைய நெருக்கடிச் சூழலில் அரசாங்கமும் மக்களும் அதிகளவு தியாகம் செய்ய வேண்டுமாம். இதில் யார் யார் எந்தளவு வீதத்தில் என்று கூறி இருந்தால் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். இதே அமைச்சர் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலை உயர்வு பற்றிக் கூறு கையில் மக்கள் பாலமாவகைகளை அதிகம் உபயோகித்து நீர்மூலிய நோய்க்கு உள்ளாகிறார்கள். கண்டபடி உணவுகளை உண்ணக் கூடாது என்று வைத்திய ஆலோசனை வழங்கியுள்ளார். இவர் யாரைப் பின்பற்றி இவ்வாறெல்லாம் கூறுகிறார் என்றால் அமெரிக்க எசமானர்களைப் பின்பற்றியாகும். ஜோஜ் புஷ் உலக உணவு நெருக்கடிக்கு இந்தியாவின் 35 கோடி நடுத்தர மக்களின் புதிய உணவுப் பழக்கம் காரணம் என்றார். அவரது வழியில் இந்திய விவசாய அமைச்சர் சரத் பவார் கோதுமைப் பற்றாக்குறைக்குக் காரணம் தென் மாநில மக்கள் அதிகளவு சப்பாத்தி சாப்பிடுவதுதான் என்றார். இவ்வாறு உலக ஏகாதிபத்தியத் தலைவர்களும் அவர்களது ஊடகங்களும் மூன்றாம் உலக நாடுகளின் ஆளும் வர்க்கத் தலைமைகளும் உணவு எரிபொருள் மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலை அதிகரிப்புக்கு திசை திருப்பு நியாயங்களையே கூறிவருகிறார்கள். ஆனால் உண்மை யாதெனில் கடந்த மூன்று தசாப்த காலத்தின் ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் நிகழ்ச்சி நிரல் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதன் நாசகார விளைவே இன்றை தானிய- எண்ணெய் நெருக்கடிகளும் விலைகள் அதிகரிப்புமாகும். காலநிலை மாற்றங்கள் கூட ஏகாதிபத்திய மல்தேசிய நிறுவனங்களின் லாபநோக்கு உற்பத்திக்கு உட்பட்டதேயாகும். நமது நாட்டில் இவற்றுடன் யுத்தம் முன்னெடுக்கப்படுவதும் அதன் காரணமான பொருளாதார நெருக்கடிகளும் மேற்படி நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு உட்பட்டதேயாகும். இந் நிலையில் பாரிய விளைவுகளாகி நிற்கும் நெருக்கடிகளுக்கான காரணங்களைக் கண்டறிந்து அவற்றுக்கு எதிராக மக்கள் ஐக்கியப்பட்டு வீதியில் இறங்கிப் போராடவேண்டும். யுத்தத்தால் ஏமாற்றப்படுவதை மக்கள் நிராகரிக்க வேண்டும். உலகச் சந்தையும் உலக விலை உயர்வும் எத்தகையவை என்பது உணரப்படவேண்டும். இதன் மூலம் ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதலும் யுத்தத்தின் நீடிப்பு தான் விலை அதிகரிப்புகளுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் மக்கள் மீதான தாங்க முடியாது சுமைகளுக்கும் மூல காரணமாகும் என்பது விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பழக்கெல் பழ வாங்கும் குடிமக்கள் படுகொலைகள்

கடந்த மே மாதம் 23ம் திகதி கிளிநொச்சி முறிகண்டிப் பகுதியில் "ஹை-ஏஸ்" வாகனத்தில் பயணித்துக் கொண்டிருந்த குடிமக்கள் மீது சக்திவாய்ந்த கிளைமோர் தாக்குதல் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத் தாக்குதலில் பெண்கள் ஆண்கள் குழந்தைகள் உட்பட 17 பேர் கோரமாகக் கொல்லப்பட்டனர். மூவர் படுகாயங்கள் அடைந்தனர். ஆழ ஊடுருவும் படையணியினரே இத் தாக்குதலை மேற்கொண்டதாக விடுதலைப் புலிகள் குற்றம் சாட்டியுள்ளனர். இதனை அரசாங்கத் தரப் பற்றுத்திருக்கிறது. இத்தாக்குதலில் உயிரிழந்தவர்கள் அனைவரும் எதுவும் அறியாது தமது அன்றாட அலுவல்களுக்காகப் பயணித்த குடிமக்களாவர். இத் தாக்குதலை வர்ணிக்க மிலேச்சத்தனம் காட்டுமிராண்டித்தனம் என்ற

பெற்றுள்ளமை இது தான் முதல் தடவையல்ல. பேரினவாத ஒடுக்கு முறையின் பக்கத்திலிருந்தும் தமிழர் போராட்டத்தரப் பிலிருந்தும் இவ்வாறான குடிமக்கள் மீதான திட்டமிட்ட தாக்குதல்கள் பழிக்குப் பழி என்ற விதமாக கடந்த கால நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட யுத்தத்தில் இடம் பெற்று வந்துள்ளன. குடிமக்கள் கூடியுள்ள இடங்கள் வழிபாட்டுத்தலங்கள் பயண வாகனங்கள் சன நெரிசல்கள் உள்ள பகுதிகள் என்பனவற்றில் மேற்படி தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. அவற்றைப் பட்டியல் இட்டால் தமிழ் சிங்கள முஸ்லீம் குடிமக்கள் ஆயிரக் கணக்கில் அழிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை உண்டு. இத்தகைய தாக்குதல்களில்

தும்மவரை இழந்த மக்கள் இன்றுவரை அவற்றின் தாக்கங்களில் இருந்து மீளவில்லை. உயிருடன் இருப்பவர்களும் அவயங்கள் இழந்து நடைபிணங்களாயும் நலிவற்றவர்களாகவும் அவல வாழ்வு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இத்தகைய குடிமக்கள் மீதான மிலேச்சத்தனமான தாக்குதல்களால் பேரினவாத ஒடுக்குமுறையாளர்களும் தமிழர் போராட்டத்தரப்பினரும் பெற்றுக் கொண்ட விளைபயன் தான் என்ன? என்றே சாதாரண மக்கள் தங்களுக்குள் கேள்வி கேட்கிறார்கள். இவர்கள் தத்தமது நோக்கங்களை வென்று கொள்ள குடிமக்களை இலக்காக கொள்வதற்கு பலவேறு காரணங்கள் உண்டு. (1) இதனைத் தமது யுத்த தந்திரோபாயங்களாகக் கொண்டு எதிர்த்தரப்பினரைப் பலவீனப்படுத்துவது. (2) தத்தமது ராணுவப் பலத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒரு வழிமுறையாக்குவது. (3) சாதாரண மக்களை அச்சுறுத்தி அவர்கள் மத்தியில் பயப்பீதியைத் தோற்றுவிப்பது. (4) பழிக்குப் பழி என்பதன் ஊடாக இன மொழி மத அடிப்படையிலான குரோத வக்கிர எண்ணங்களை எல்லா மக்களிடையேயும் நிரந்தரப்படுத்தல். (5) அந்நிய சக்திகளின் தேவை விருப்பங்களுக்கு துணைப்போவதற்காக எதிர் மறை நிகழ்வுகளாக குடிமக்களை இலக்காக்குவது. (6) அரசியல் தீர்வுக்கு மக்கள் ஆதரவு தெரிவிக்காத வகையிலும் ராணுவத் தீர்வை வற்புறுத்தும் நிர்ப்பந்த ரீதியிலான பேரினவாத-குற்றதேசியவாத உளவியலை வளர்ப்பது. இத்தகைய நோக்கங்களை சாராம்சமாகக் கொண்டே வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தெற்கிலும் குடிமக்கள் தாக்குதல் இலக்காக்கப்படுகின்றனர். நாடுகளுக்கிடையிலான யுத்தங்களில் கூட குடிமக்கள் இலக்கு வைக்கப்படுவது தவிர்க்கப்பட்டே வந்துள்ளது. சர்வதேச அளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட யுத்தத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய நியமங்கள் யாவும் இன்று தூக்கி வீசப்பட்டவைகளாகவே காணப்படுகின்றன. இரண்டாவது உலக யுத்த காலத்திற்குப் பின்பே அதிகளவில் பழிக்குப் பழி என்ற வகையில் குடிமக்கள் இலக்காக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர். பாசிச வாதிகளும் நாஜிகளும் அதன் பின் அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய வாதிகளும் எவ்வித கூச்சமும் இன்றி குடிமக்களை இலக்காகக் கொண்ட தாக்குதல்களை நடாத்தி வந்துள்ளனர். இன்று அமெரிக்க மற்றும் நேட்டோப் படைகள் ஈராக்கிலும் ஆப்கானிஸ்தானிலும் குடிமக்களை இலக்கு வைத்து தாக்குதல்களை நடாத்தி வருகின்றன. அவ்வாறே இன்றே

பெற்றுள்ளமை இது தான் முதல் தடவையல்ல. பேரினவாத ஒடுக்கு முறையின் பக்கத்திலிருந்தும் தமிழர் போராட்டத்தரப் பிலிருந்தும் இவ்வாறான குடிமக்கள் மீதான திட்டமிட்ட தாக்குதல்கள் பழிக்குப் பழி என்ற விதமாக கடந்த கால நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட யுத்தத்தில் இடம் பெற்று வந்துள்ளன. குடிமக்கள் கூடியுள்ள இடங்கள் வழிபாட்டுத்தலங்கள் பயண வாகனங்கள் சன நெரிசல்கள் உள்ள பகுதிகள் என்பனவற்றில் மேற்படி தாக்குதல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. அவற்றைப் பட்டியல் இட்டால் தமிழ் சிங்கள முஸ்லீம் குடிமக்கள் ஆயிரக் கணக்கில் அழிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை உண்டு. இத்தகைய தாக்குதல்களில் தும்மவரை இழந்த மக்கள் இன்றுவரை அவற்றின் தாக்கங்களில் இருந்து மீளவில்லை. உயிருடன் இருப்பவர்களும் அவயங்கள் இழந்து நடைபிணங்களாயும் நலிவற்றவர்களாகவும் அவல வாழ்வு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இத்தகைய குடிமக்கள் மீதான மிலேச்சத்தனமான தாக்குதல்களால் பேரினவாத ஒடுக்குமுறையாளர்களும் தமிழர் போராட்டத்தரப்பினரும் பெற்றுக் கொண்ட விளைபயன் தான் என்ன? என்றே சாதாரண மக்கள் தங்களுக்குள் கேள்வி கேட்கிறார்கள். இவர்கள் தத்தமது நோக்கங்களை வென்று கொள்ள குடிமக்களை இலக்காக கொள்வதற்கு பலவேறு காரணங்கள் உண்டு. (1) இதனைத் தமது யுத்த தந்திரோபாயங்களாகக் கொண்டு எதிர்த்தரப்பினரைப் பலவீனப்படுத்துவது. (2) தத்தமது ராணுவப் பலத்தை வெளிப்படுத்தும் ஒரு வழிமுறையாக்குவது. (3) சாதாரண மக்களை அச்சுறுத்தி அவர்கள் மத்தியில் பயப்பீதியைத் தோற்றுவிப்பது. (4) பழிக்குப் பழி என்பதன் ஊடாக இன மொழி மத அடிப்படையிலான குரோத வக்கிர எண்ணங்களை எல்லா மக்களிடையேயும் நிரந்தரப்படுத்தல். (5) அந்நிய சக்திகளின் தேவை விருப்பங்களுக்கு துணைப்போவதற்காக எதிர் மறை நிகழ்வுகளாக குடிமக்களை இலக்காக்குவது. (6) அரசியல் தீர்வுக்கு மக்கள் ஆதரவு தெரிவிக்காத வகையிலும் ராணுவத் தீர்வை வற்புறுத்தும் நிர்ப்பந்த ரீதியிலான பேரினவாத-குற்றதேசியவாத உளவியலை வளர்ப்பது. இத்தகைய நோக்கங்களை சாராம்சமாகக் கொண்டே வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தெற்கிலும் குடிமக்கள் தாக்குதல் இலக்காக்கப்படுகின்றனர். நாடுகளுக்கிடையிலான யுத்தங்களில் கூட குடிமக்கள் இலக்கு வைக்கப்படுவது தவிர்க்கப்பட்டே வந்துள்ளது. சர்வதேச அளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட யுத்தத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய நியமங்கள் யாவும் இன்று தூக்கி வீசப்பட்டவைகளாகவே காணப்படுகின்றன. இரண்டாவது உலக யுத்த காலத்திற்குப் பின்பே அதிகளவில் பழிக்குப் பழி என்ற வகையில் குடிமக்கள் இலக்காக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர். பாசிச வாதிகளும் நாஜிகளும் அதன் பின் அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய வாதிகளும் எவ்வித கூச்சமும் இன்றி குடிமக்களை இலக்காகக் கொண்ட தாக்குதல்களை நடாத்தி வந்துள்ளனர். இன்று அமெரிக்க மற்றும் நேட்டோப் படைகள் ஈராக்கிலும் ஆப்கானிஸ்தானிலும் குடிமக்களை இலக்கு வைத்து தாக்குதல்களை நடாத்தி வருகின்றன. அவ்வாறே இன்றே

லிய சியோனிசப் படைகள் பலஸ்தீனக் குடிமக்கள் மீது கொடுமான தாக்குதல்களை நடாத்தி வருகின்றன. அவற்றுக்குப் பழி தீர்ப்பது போன்று போராட்ட இயக்கங்களும் குடிமக்களை இலக்கு வைக்கின்றன. இலங்கையின் கடந்த மூன்று தசாப்தகால தேசிய இனப்பிரச்சினை காரணமான யுத்தத்தில் குடிமக்கள் தாக்குதல் இலக்காக்கப்பட்டு வந்துள்ள கொடுமை தடுத்து நிறுத்துவதற்கான வெகுஜன எதிர்ப்பு நடவடிக்கை போதுமான அளவிற்கு முன்னெடுக்கப்படவில்லை என்பது கவனத்திற்குரியதாகும். சில அரசு சார்பற்ற (N.G.O.S) நிறுவனங்கள் தமது இருப்பிற்கான அளவுக்குரிய நடவடிக்கைகளில் மட்டும் செயல்பட்டு வந்தன. அதற்கும் அப்பால் உழைக்கும் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த

தக் கூடிய இடதுசாரி சக்திகளும் குடிமக்கள் இலக்காக்கப்படுவதற்கு எதிரான வெகுஜன அரசியல் பிரசாரத்தை முன்னெடுக்கத் தவறின. இதனால் ஒன்றை ஒன்று நியாயப்படுத்தப்படும் போக்கே வளர்ந்து நிற்கிறது.

இவ்விடயத்தில் ஊடகங்கள் தாங்கள் தலைபிட்டுக் கூறும் "நடுநிலை" "நேர்மை" "உண்மை" என்பனவற்றுக்குப் பதிலாகத் தமது ஊடக வர்த்தகத்திற்குப் பங்கமில்லாவாறு நடந்து கொள்கின்றன. தமிழ்க் குடிமக்கள் மீதான தாக்குதல்களை பிரதான சிங்கள ஊடகங்கள் மறைத்து விடுகின்றன. ஆங்கில ஊடகங்கள் சிறு சம்பவமாகப் சிலவரிகள் கொண்ட பெட்டிச் செய்தி யாக்கிக் கொள்கின்றன. அதேவேளை தமிழ் ஊடகங்கள் பெரும் செய்தியாக்கி படங்களுடன் விபரங்கள் வெளியிடுகின்றன. இதே வேலையை தெற்கில் குடிமக்கள் இலக்காக்கப்படும் போது சிங்கள ஆங்கில ஊடகங்கள் பெரிய முக்கியத்துவம் கொடுத்து நிற்கின்றன. இது இலங்கை இன விரிசலின் அவல நிலையின் வெளிப்பாடாகும்.

பழிக்குப் பழி என்பதாக குடிமக்கள் எவராயினும் எந்தப் பிரதேசத்திலும் தாக்குதல் இலக்காகக் கொள்ளப்படக் கூடாது என்பதற்கான பலமான குரலும் கோரிக்கையும் எழுப்பப்பட்டு முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும். இதனை சர்வதேச சமூகத்திடம் முன்வைப்பதை விட தெற்கிலும் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் அனைத்து மக்களிடத்திலும் முன்வைக்க வேண்டும். அதன் மூலமான வெகுஜன எதிர்ப்பு நிர்ப்பந்தத்தை சம்மந்தப்பட்ட தரப்புகளுக்கு ஏற்படுத்தி குடிமக்கள் இலக்கு வைக்கப்படுவதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்படல் வேண்டும். அதற்காக நேர்மையான மக்கள் சார்பு சக்திகள் முன் முயற்சிகள் செய்தல் வேண்டும்.

சண்முகம்

சிவில் என்கிற சொல் இராணுவ என்பதற்கு மாற்றானதாகப் பலவேறு துறைகளிலும் பயன்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக சிவில் எஞ்சினியர் என்றால் குடிசார் பொறியியலாளர். சிவில் யன் என்றால் குடிமகன்/ குடிமகள். சிவில்ஸ் என்று முன்னாளிற்கற்பிக்கப்பட்ட ஒரு பாடல் சமூகக் கல்வியைக் குறித்தது. எனினும் சமூக அரசியல் துறைகளில் ஆழமான சிந்தனையை வெளிப்படுத்திய இத்தாலிய மாக்ஸியச் சிந்தனையாளரும் பாஸிச விரோதப் போராடியுமான அந்தோனியோ கிராமஸ்சி 1930களில் அரசு தவிர்ந்த சமூகம் என்பதை விடச் செறிவான பொருளியர் பயன்படுத்தினார். "பொருளாதாரக் கட்டமைப்பிற்கும் சட்டமும் பலாத்காரமுங் கொண்டு இயங்கும் அரசிற்குமிடையே குடிமக்கள் சமூகம் (சிவில் சமூகம்) நிற்கிறது" என அவர் விளக்கினார். கிராமஸ்சியைப் பொறுத்தவரை சிவில் சமூகம் என்பதுவது அரசினின்றிஞ்சுயாதீனமாகத் தன்னை அமைத்தும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியும் உள்ள நிறுவனங்களினது தொகுதியாகும். பொருளியர் துறையில் இயங்கும் முதலாளிமார் சங்கங்களும் தொழிற்சங்கங்களும் சிவில் சமூக நிறுவனங்களாவது போன்று மத நிறுவனங்களும் கட்சிகளும் தொழில்துறை சங்கங்களும் கல்விக்கும் பண்பாட்டுக்குமான அமைப்புகளும் சிவில் சமூக நிறுவனங்களே. எனினும் தன்னளவில் பொருளியர் துறையும் அதனை இயக்கி உற்பத்திக்குப் பொறுப்பாயுள்ள நிறுவனங்களான கம்பனிகளும் கூட்டுத்தாபனங்களும் மேற்கூறிய சிவில் சமூக நிறுவனங்களுள் அடங்கா. மேற் கூறிய விளக்கம் வர்க்க அடிப்படையிலான உற்பத்தி உறவுகளைக் காத்து நிற்கும் அரசையும் உற்பத்தி நிறுவனங்களையும்

சிவில் சமூகம் வென்றால் வென்றா?

தவிர்ந்த பிற அமைப்புகளைச் சிவில் சமூகம் என்று கொள்கிறது. இது சமூக அமைப்பை உள்ளடக்கிய பேணுகிற நிறுவனங்களைச் சமூகச் செயற்பாட்டின் அடிப்படையில் அந்த அமைப்பை எவ்வகையிலாவது மாற்றும் முனைப்புடைய நிறுவனங்களினின்றி வேறுபடுத்துகிறது. இப்போது சிவில் சமூகம் என்ற சொல்லை அரசியல் தவிர்ந்த சமூகம் என்கிற கருத்திற்குப் பயன்படுத்தும் ஒரு போக்கு சில காலமாகவே ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. அரசு தவிர்ந்த என்கிற கருத்தாக்கத்தை அரசியல் அனைத்திற்கும் பிரயோகிப்பதன் மூலம் அரசுக்கும் மக்களுக்கும்மிடையிலான முரண்பாட்டை இன்னுக்கு சரியாகச் சொல்வதானால் ஆளும் வர்க்கத்திற்கும் ஒடுக்குமுறைக்குட்பட்ட மக்களுக்குமிடையிலான முரண்பாட்டில் வெளிவெளியாக அந்த வர்க்க நலன்சார்ந்த நிறுவனங்களை வெளியே நிறுத்த வேண்டும். கிராமஸ்சி அடையாளப்படுத்தும் சமூகத்தின் பெரும் பகுதியான சிவில் சமூகம் ஆளும் வர்க்க நலன்களையும் அவற்றைப் பாதுகாத்து நிற்கிற நிறுவனங்களையும் வெளியில் நிறுத்துவதன் மூலம் வர்க்கப் போராட்டத்தின் பரிமாணத்தை விரிவுபடுத்துகிறது. என்.ஜி.ஓக்களும் சில சந்தர்ப்பவாத இடதுசாரிகளும் சிவில் சமூகம் என்பதிலிருந்து அரசியல் செயற்பாட்டையுடைய நிறுவனங்களை விலக்கி வைப்பதன் மூலம் சிவில் சமூகமென்பது அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு இயங்குகிற ஒன்றெனக் காட்டமுற்படுகின்ற

னர். இந்த அடையாளப்படுத்தல் விஷமத்தனமானது. இதன் மூலம் சிவில் சமூகமென்பதுவதன் செயற்பாடுகளை அரசியல் நீக்கச் செய்து சிவில் சமூகத்தின் உரிமைக் குரலாகத் தம்மை அடையாளப்படுத்த என்.ஜி.ஓக்கள் முயலுகின்றன. அவர்களுடன் கூட்டுச் சேர்ந்துள்ள அரசியல் சந்தர்ப்பவாதிகள் அவர்கட்கு உடந்தையாகின்றனர்.

மாக்ஸ் பயன்படுத்திய சில சொற்களில் அதிகம் வழக்கில்லாத வற்றைத் தோண்டி எடுத்து அவற்றை வைத்துத் தங்கள் 'புலமையை' வெளிப்படுத்துகிற விவாதங்களில் ஈடுபடுவது சிலருக்கு ஒரு விளையாட்டாக இருந்து வந்துள்ளது. மாக்ஸ் பேசாத விஷயங்களைப் பட்டியல் போட்டு அதன் காரணமாக மாக்ஸியம் அவற்றைக் கையாளத் தவறிவிட்டது என்றும் தகுதியற்றது என்றும் பேசி வருகிறவர்கள் உள்ளனர். அவையெல்லாம் சிறு பிள்ளைத்தனங்கள். ஆனால் எல்லாமே அப்படியல்ல சில விஷமத்தனமான நோக்க முடையவை. அவை பற்றி எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும். அவற்றை உடனுக்குடன் விமர்சனத்திற்குட்படுத்தவும் வேண்டும்.

சிவில் சமூகம் என்பது எதைக் குறிக்கிறது என்பதை நாம் சரியாக விளங்கியும் விளக்கியும் கொள்வோமானால் மட்டுமே அதைத் துஷ்பிரயோகம் செய்கிறதைத் தடுக்கவும் முடியும்.

ரூபாளத்தின் வெற்றியும் இலங்கையின் தோல்வியும்

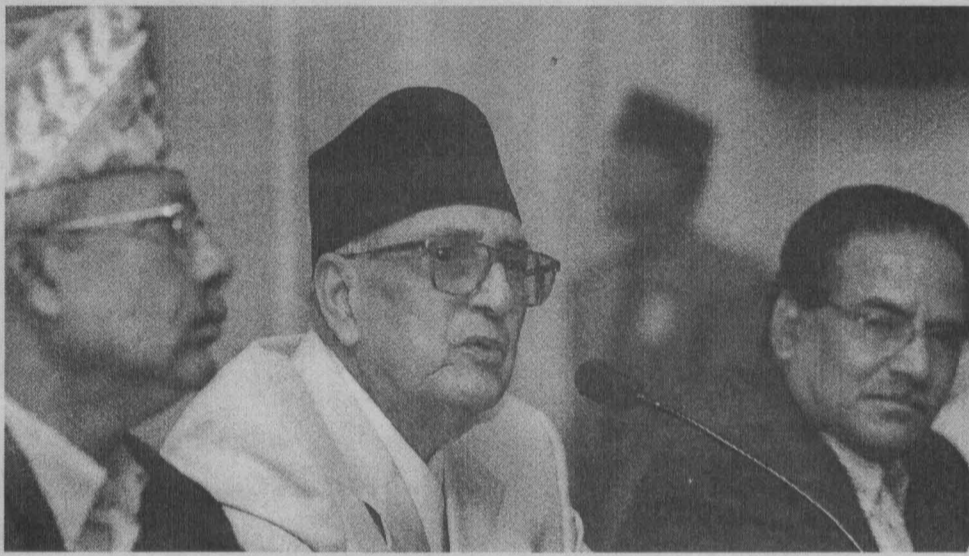
அமைதிப் பேச்சுகள் பற்றிய ஒரு பாடம்

நேபாளத்தில் மாஓவாதிகள் நிகழ்த்தியுள்ள புரட்சிகர அரசியல் மாற்றமானது தெற்காசியாவிற்கு மட்டுமல்லாமல் முழு உலகுக்கு ஒரு புதிய வழிமுறையாகவும் புரட்சிகரச் செயற்பாடாகவும் இருக்கின்றது. 10 ஆண்டு கால நீண்ட போராட்டத்தின் பின்னர் ஜனநாயக வழிமுறையின் மூலம் நேபாளத்தில் நிகழ்ந்துள்ள புரட்சியானது 21ம் நூற்றாண்டின் போராடும் இனங்களின் புரட்சிகரப் போராட்ட இயக்கங்களுக்கான ஒரு புதிய பாதையாகக் கைக்கொள்ள முடியுமா என்ற கேள்விகளும் எழுகிறது. 25 வருடங்கட்கும் மேலாகத் தீர்வுக்கான எந்தவொரு வழிமுறை

கண்ட சில முக்கியமான இராணுவ வெற்றிகளும் கட்டுநாயக்க விமான நிலைய மீதான தாக்குதலின் விளைவாக நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு விழுந்த பலத்த அடினதும் நாட்டின் சீர்குலைந்த பொருளாதார நிலையினதும் பின்னணியில் இலங்கை அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகளும் பேச்சுவார்த்தை மேசையை நோக்கித் தள்ளப்பட்டன. உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு அழுத்தங்களின் விளைவாகவும் இரு தரப்புக்கும் ஒரு சிறிய இடைவேளை தேவைப்பட்டதாலும் இரு தரப்பினரும் பேச்சுவார்த்தைக்கு உடன்பட்டனர்.

அரசியல் செயற்பாட்டுக்கான இடத்தை உருவாக்குதல்

நேபாளச் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையில் கவனிக்கத்தக்க இன்னொரு அம்சம் மன்னர் கயனேந்திரா முழு அரசாங்கத்தையும் தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்ததன் விளைவாக எந்தவொரு அரசியல் கட்சிக்கும் இயங்குவதற்கான சூழலோ அரசியல் இடைவெளியோ இருக்கவில்லை. எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஓரங்கட்டப்பட்டு எதுவித அரசியல் செயற்பாடுகளும் செய்ய முடியாத வகையில் மன்னர் தனது அதிகாரத்தை பிரயோகித்தார். மாஓவாதிகள் தான் அரசியல் செயற்பாட்டுக்கான சூழலையும் இடத்தையும் உருவாக்கி ஜனநாயகத்துக்கான போராட்டத்திற்

யையும் எட்டாமல் முடிவகற்றுத் தொடரும் இலங்கை இனப் பிரச்சினையின் தீர்வுக்கான வழிமுறைகளையும் பாதையையும் வேண்டி நிற்கும் மக்களுக்கு நேபாளத்தில் மாஓவாதிகளின் சாதனைகள் நல்ல பல படிப்பினைகளைத் தரமுடியும். இலங்கையையும் நேபாளத்தையும் ஒப்பு நோக்கும் போது, இனக்குழும, சாதிய அடிப்படையில் நேபாளம் சிக்கல்களைக் கொண்டது. மறுபுறம் அரசியல் பல்வயமை என்ற வகையில் இலங்கை சிக்கல்களைக் கொண்டது. இரு நாடுகளிலும் 2001 முதல் 2006 வரையான காலத்திற் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. நேபாளத்தில் 2001ம் ஆண்டும் 2003ம் ஆண்டும் நடைபெற்றுத் தோல்வியடைந்த பேச்சுவார்த்தைகளும் 2006 இல் வெற்றி பெற்ற பேச்சுவார்த்தையும், இலங்கையில் 2002 முதல் 2006 வரையான காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற 5வது ஆறு கட்டப் பேச்சுவார்த்தைகளும் அவற்றுள் அடங்கும். இலங்கையின் 5வது சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையின் தோல்வியானது இன்னொரு கொடுமான யுத்தத்துக்கும் மக்கள் அவலத்துக்கும் நாட்டைக் கொண்டு சென்றுள்ளது. நேபாளப் பேச்சுவார்த்தைகள் இறுதியில் புதியதொரு அரசியல் மாற்றத்தை நோக்கி நேபாளத்தை நகர்த்தியுள்ளன.

நேபாளத்தில் 10 ஆண்டுகால மக்கள் போராட்டத்தின் விளைவாக உருவாக்கப்பட்ட சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைச் சூழலும் அதன் விளைவாக உருவான சமாதான உடன்படிக்கையும் இலங்கையின் சமாதான செயற்பாட்டுடன் ஒப்பிடும் போது ஒரு படி மேலானவை. அந்நிய சக்திகளின் பிராந்திய நலன்களும் இவ்விரு நாடுகளிலும் வெகுவாக ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. குறிப்பாக அண்டை நாடு என்ற வகையில் இந்தியாவும் உலகப் பொலிஸ்காரனாக அமெரிக்காவும் தங்கள் நலன்கள் பேணப்பட வேண்டிய சூழலை உருவாக்க முயலும் வேளையிலேயே இரு பேச்சுவார்த்தைகளும் நடைபெற்றன என்பதும் கவனிக்க முக்கியமானவை.

பேச்சுவார்த்தைக்குக் காரணமான சூழல்

இருநாடுகளிலும் பேச்சுவார்த்தைகளை நோக்கித் தள்ளிய சூழல் எப்படிப்பட்டது என்று பார்ப்பது பேச்சுவார்த்தைகள் எந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் நடைபெற்றன என்பதை அறிய உதவியாக இருக்கும். நேபாளத்தில் பேச்சுவார்த்தைக்கான சூழல் 10 ஆண்டுக் கால மக்கள் போராட்டத்தின் விளைவாக உருவானது. குறிப்பாக மே 2002இல் மன்னர் அரசாங்கத்தை தனது முழுக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்து சர்வாதிகார ஆட்சியை நடத்தத் தொடங்கிய பின்னர் மன்னராட்சியை ஒழிப்பதற்கான மாஓவாதிகளின் போராட்டம் சரியென்பதை நேபாள மக்கள் உணரத் தொடங்கினர். மன்னருக்கு எதிரான மக்களின் போராட்டங்கள் வலுப்பெற்றதைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு வேறு வகையின்றி நேபாளத்தில் பிரதான ஏழு அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்றிணைந்து, ஏழு கட்சிக் கூட்டமைப்பை உருவாக்கி நாட்டில் ஜனநாயகத்தை உருவாக்குவதற்கு உதவமாறு மாஓவாதிகளைக் கேட்டார்கள்.

ஆனால் இலங்கையில் விடுதலைப் புலிகள் போர்க்களத்தில்

காக மக்களை ஒன்று திரட்டினார்கள். இதன் விளைவாக மன்னருக்கு நெருக்கமான மன்னராட்சியை ஆதரிக்கும் கட்சிகள் வேறு வழியின்றி ஒன்று சேர்ந்து செயற்பட ஆரம்பித்தன. ஒருங்கிணைந்த மக்கள் ஐக்கியத்தை உருவாக்கிப் போராடிய மாஓவாதிகளின் செயற்பாடுகள் தான் நேபாளத்தில் ஜனநாயகத்தை மீட்பதற்கான மூல காரணியாக அமைந்தன. இலங்கையைப் பொறுத்த வரை, பிரதான அரசியற் கட்சிகளின் ஒற்றுமையின்மீதும் ஒவ்வொரு சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையின் போதும் மிகப் பெரிய தடைக்கல்லாக உள்ளது. குறுகிய அரசியல் இலாப நோக்கில் இக் கட்சிகள் செயற்படுவது எதிர்பார்க்கக் கூடியதே. இதை இல்லாதொழித்து மக்களை ஐக்கியப்படுத்தி அதன் மூலம் அரசியல் கட்சிகளுக்கு மக்கள் ஐக்கியத்தை தெரியப்படுத்துகிற ஒரு வேலைத்திட்டம் இலங்கையில் இல்லை.

அமைதிச் செயற்பாட்டில் நெகிழ்வுத் தன்மை

இரு நாடுகளில் சமாதானச் செயற்பாடுகளின் மிகப் பெரிய வேறுபாடு ஏதெனில் மக்களின் பொதுப் பிரச்சினைகளை இனங் கண்டு அதற்கான உழைப்பதற்கும், பிரச்சினைகளுக்கு காரணமான அடிப்படை அம்சங்களை இனங்காண்பதற்கான ஒருங்கிணைந்த அக்கறையுமே. வெறுமனே குறுகியகாலத் தீர்வுகளைத் தேடாமல் நீண்டகால அடிப்படை அம்சங்களை அணுகுவதன் மூலம் நிரந்தரத்தீர்வுகளை வழி அமைப்பதே மிகவும் முக்கியமானது. அதைத் தெளிவாக இனங்கண்டு நேபாளத்தில் மாஓவாதிகள் செயற்படுத்தினார்கள். மாஓவாதிகளின் பிரதான முன்னிபந்தனை "மன்னராட்சியை ஒழித்துப் புதிய குடியரசை உருவாக்குவது". ஆனால் மக்கள் நல நோக்கில் பேச்சுவார்த்தைகளின் போது அரசியல் நிர்ணய சபையின் ஊடாக அதைச் செயற்படுத்த அவர்கள் உடன்பட்டார்கள். அதற்காக பிரதான அரசியல் நிரோட்டத்தில் இணைந்து பலகட்சி ஜனநாயக முறையில் செயற்படவும் மாஓவாதிகள் முன் வந்தார்கள். சகல விதமான உரிமைகளுக்கும் அவ் உடன்படிக்கை இடம் அளித்தமையே நேபாள சமாதான உடன்படிக்கையின் மிக முக்கியமான அம்சம் மனித உரிமைகள், அடிப்படை உரிமைகள் உள்ளடங்கலான சகல இனங்களின் உரிமைகளும் உடன்படிக்கையில் இடம்பெற்றிருந்தன. குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கான உரிமைகளும் பால் சமத்துவத்தைப் பேணுவதற்கான வழிமுறைகளும் அதிர் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டிருந்தன. மொத்தத்தில் மக்கள் நலன் சார் அம்சங்களனைத்தும் உடன்படிக்கையில் உறுதிசெய்யப்பட்டிருந்தன. நீண்டகால மோதற் தவிர்ப்பு வழிமுறையின் ஒரு அம்சமாகவே இதனைக் கருத முடியும். இலங்கைப் பேச்சுவார்த்தைகளைப் பொறுத்தவரை, அவை அதி

காரப்பகிர்வ தொடர்பாகவும் ஆட்டல் உரிமை தொடர்பாகவும் இடம் பெற்றனவே ஒழிய, மக்கள் நலன்களில் அக்கறை கொண்டவையாகவோ மக்கள் நலன்களைப் பிரதிபலிப்பவையாகவோ அவை அமையவில்லை.

உடன்படிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள்

மிக நீண்ட பேச்சுவார்த்தைகளின் பின் உருவான நேபாள சமாதான உடன்படிக்கையை கண்காணிப்பதற்கு ஜ.நா. விற்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. இரு தரப்பினரும் சம அளவான ஆயுதங்களை பூட்டி வைப்பதென்றும் இராணுவமும் போராளிகளும் தத்தமது கூடாரங்களில் இருப்பதென்றும் அதனை ஜ.நா. கண்காணிக்கும் என்றும் உடன்படிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இலங்கையின் ஒவ்வொரு பேச்சுவார்த்தைகளிலும் நிறைவேறாத உறுதிமொழிகளே தோல்வியின் உரைகல்லாக இருந்து வந்துள்ளன. பேச்சுவார்த்தை மேசையில் வழங்கப்பட்ட உறுதிமொழிகளை நடைமுறைப்படுத்தாமல் இருப்பதும் அதற்கான வழிமுறைகளைத் தெளிவாக வரையறுக்காமையும் உறுதிமொழிகளை செயற்படுத்தாமல் இருப்பதற்கு வசதியாக அமைந்து விடுகிறது.

போராட்டத்தில் நிலைத்திருத்தவும் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடர்வதும்

நேபாளத்தில் மாஓவாதிகள் 10 ஆண்டு காலப் போராட்டத்தின் விளைவாக மக்களை ஒன்றுதிரட்டி மன்னராட்சிக்கு எதிராகப் போராடினார்கள். அவர்கள் 80% நேபாளத்தை தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தார்கள். சமாதான பேச்சுவார்த்தைகளுக்குள் நுழையும் போது அனைத்து மக்களினதும் ஆதரவைத் தங்கள் பலமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். மக்களின் நலன்களுக்கு எதிராக எதனையும் ஏழு கட்சிக் கூட்டமைப்பு செய்ய முனைந்த போதும், இந்தியா மன்னராட்சியைக்காக்கப் பேச்சுவார்த்தைகளைக் குழப்ப முயன்றபோதும் மாஓவாதிகளால் மக்கள் போராட்டத்திற்கு மீளக்கூடிய வழிமுறை கைவசம் இருந்தது. உடன்படிக்கையில் ஏற்கப்பட்டபடி பாராளமன்றத்தில் மன்னராட்சியை ஒழிப்பதற்கான சட்டமூலத்தை ஏழு கட்சி கூட்டமைப்பு நிறை

வேற்றத் தவறியதையும் விகிதாசாரத் தேர்தல் முறையை அறிமுகப்படுத்தாமையையும் காரணம் காட்டி மாஓவாதிகள் இடைக்கால அரசாங்கத்திலிருந்து விலகினார்கள். கோரிக்கைகளை உடன்பட்டபடி நிறைவேற்றக் கோரி மக்கள் போராட்டத்திற்கு அழைப்பு விடுத்தார்கள். தொடர்ச்சியான மக்கள் போராட்டத்தின் விளைவாகப் பாராளமன்றம் விகிதாசாரத் தேர்தல் முறையை அறிமுகப்படுத்தியதுடன் அரசியல் நிர்ணய சபை மூலம் மன்னராட்சியை ஒழிப்பதற்கான சட்டமூலத்தையும் நிறைவேற்றியது.

நேபாள மாஓவாதிகள் மக்கள் ஐக்கியத்தின் ஊடாகப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்ததன் விளைவால் பேச்சு மேசையில் மக்களுக்கு வேண்டியதைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய பலமான நிலையில் இருந்தார்கள். இது நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய மிக முக்கிய பாடம். மக்கள் ஐக்கியத்தை கட்டியெழுப்புவதன் ஊடாகவே உரிமைகளை வென்றெடுக்க முடியும். இதை நேபாள மாஓவாதிகள் நிரூபித்திருக்கிறார்கள். கொசோவோவை உதாரணமாகக் கொண்டு பிரதான தயவிலே பெறும் சுதந்திரம் மக்களுக்கான விடுதலையாக இராது. அது இன்னொரு அடிமை வாழ்க்கைக்கு வழி அமைப்பதாகவே இருக்க முடியும். விடுதலை என்பது போராடிப் பெறுவது. இரந்து கேட்கும் பிச்சையல்ல.

ஜே.வி.பி யின் பிறப்பு, இருப்பு, இறப்பு என்ற தலைப்பிலான பேராசிரியர் கச்சரித்த கமலத்தின் சிங்கள நூல் மே மாதம் 14 ஆம் திகதி கொழும்பு ஐயவர்த்தன கலாசார நிலையத்தில் வெளியிடப்பட்டது. அதனை 'மாற்று சம்பாவுளை தொடை' என்ற அமைப்பு ஏற்பாடு செய்திருந்தது. பேராசிரியர் 15 வருடங்களுக்கு முன்பு ஜே.வி.பி பற்றி எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பு பாகவே இந்நூல் வெளியாகியுள்ளது. இந்நூல் வெளியிடப்பட்ட அதே நேரத்திலேயே ஜே.வி.பி யின் முக்கிய தலைவர்களாக விருந்த நந்தன குணதிலக்க, விமல்வீரவன்ச ஆகியோரின் ஏற பாட்டில் தேசிய சுதந்திர முன்னணி எனும் கட்சி அங்குரார்ப்பணம் செய்துவைக்கப்பட்டது.

பேராசிரியர் கமலத் தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக்காகவும், சிங்கள பேரினவாதத்திற்கு எதிராகவும் பேராடிவருகின்ற முக்கிய இடதுசாரியாவார். அதன் காரணமாக உயிர் அச்சுறுத்தல்களுக்கும் முகம் கொடுத்துவரும் அவர் மிகவும் துணிவான டிரொஸ்கிய வாதி. அவர் ஏற்றுக் கொண்ட டிரொஸ்கியவாத நிலைப்பாட்டி வேலே ஜே.வி.பி பற்றிய இந்நூலை எழுதியுள்ளார். இந்நூல் பற்றி விமர்சன உரையை ஆற்றிய காமினி விவங்கொட ஜே.வி.பி மாக்சிய இயக்கமே அல்ல என்றாலும் அது மாக்சிய இயக்கமா என்று கேள்வி எழுப்பிக் கட்டுரைகளை எழுதி தரக்கூடிய பூர்வமாக மாக்சிய இயக்கமல்ல என்று கமலத் நிரூபித்துள்ளார் என்று குறிப்பிட்டார். அத்துடன் பாரம்பரிய இடதுசாரி கட்சிகள் இலங்கையின் விவசாயிகள் சிறு முதலாளிகள், இளைஞர்களை பிரதிநிதித்துவம் படுத்தாத மடியவேலே ஜே.வி.பி அந்த இடத்தை எடுத்துக் கொண்டது என்றும் குறிப்பிட்டார்.

அதாவது இலங்கை இடதுசாரிகளின் வேலைத்திட்டத்தில் அவர்களின் பிரச்சினைகள் பற்றி கவனம் செலுத்தப்படாமல் மாக்சியத்தை உச்சரித்துக் கொண்டே சிங்கள மக்களிடையே இருக்கும் சிறுமுதலாளிகள், விவசாயிகள், இளைஞர்களை அணிதிரட்ட பேரினவாத நிலைப்பாட்டுடன் ஜே.வி.பி இலங்கைவாதாகவும் தெரிவித்தார்.

ஜே.வி.பி மாக்சிய இயக்கமாகப் பாசாங்கு பண்ணும்வரை அது மாக்சிய இயக்கமில்லை என்பதை தொடர்ந்து அம்பலப்படுத்த வேண்டியதுடன் அதன் பிடியில் இருக்கும் சிங்கள விவசாயிகள், சிறுமுதலாளிகள், இளைஞர்களை வென்றெடுக்க மாற்று இடதுசாரி இயக்கமொன்றை கட்டுடுவதற்கு கவனம் எடுக்க வேண்டும், ஜே.வி.பி திருந்த வேண்டுமெனில் தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையையும் அதற்கான போராட்டத்தையும் அவர்கரித்து பத்தத்தை எதிர்க்க வேண்டும், சிங்கள தேசியவாதம் என்ற பெயரில் பேரினவாதத்தை முன்னெடுப்பதை கைவிட வேண்டும். தொழிலாளர் வர்க்கத் தலைமையில் கரண்டப்படும் ஏனைய வர்க்கங்களும் மாற்று அடக்கப்படும் சகல மக்களும் அணிதிரட்டப்பட வேண்டும். அப்போது இலங்கையிலே சோஷலிஸ்ட்புரட்சி ஏற்பட முடியும் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

இந்நூல் பற்றி பேராசிரியர் டெரன்ஸ் புரூசிங்ஹர் உரையாற்றும் போது ஜே.வி.பி க்கும் இந்நூட்டு இளைஞர்களுக்கும் எதிராக 1971 லும் 1988 லும் அரசு படங்கரவாதம் கொடுப்பரிந்த போதும் கூட ஜே.வி.பி முற்றாக அழிந்துவிடவில்லை. அதன் இரு பக்க மாதங்காக்கும் சமூக சக்திகளும் அதனுடைய தேவைகளும் இருக்கும் வரை ஜே.வி.பி இருந்து கொண்டே இருக்கும். அந்த சமூக சக்திகளை வென்றெடுத்து அவற்றின் அபிவிருத்திகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் தொழிலாளர் வர்க்க இயக்கம் பலமாக கட்டப்படும் வரை ஜே.வி.பியின் இருப்பிற்கு பாதிப்பு ஏற்படாது என்றார் அவர் மேலும் தெரிவித்ததாவது.

வடக்கில் தமிழ் இளைஞர்கள் சக்திக்கு தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தலைமை கொடுப்பது போன்று தெற்கில் ஜே.வி.பி சிங்கள இளைஞர்களுக்கு தலைமை கொடுக்கிறது. இந்த இரண்டு இளைஞர் சக்திகளையும் கருத்திற் கொண்டு மாற்று வேலைத்திட்டங்கள் முன்வைக்கப்பட வேண்டும். தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டத்தை நிறுத்திவைப்பதற்காக சிங்கள மக்கள் ஆதரிக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

தேசிய இனப்பிரச்சினையில் தென்னிலங்கை இடதுசாரி சக்திகளின் பொது ஒழுங்கும் ஜே.வி.பி யும் என்ற தலைப்பில் உரையாற்றிய புதிய- ஐனநாயக கட்சியின் தேசிய அமைப்பாளர் இ. தம்பையா குறிப்பிட்டதாவது.

ஜே.வி.பி யின் தோற்றம் பேரினவாத மோதிக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். தோழர் சண்முகதாசன் தலைமையிலான இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் இருந்து நோகண விஜேவீர விலக்கப்பட்டதற்கு காரணம் அவர் இனவாத நிலைப்பாட்டை எடுத்தமையே ஆகும்.

தமிழ் மக்களுக்கு அதிகாரப்பரவலாக்கலை செய்யும் நோக்குடன் அன்றைய பிரதமர் டட்லி சேனநாயக்காவிற்கும் தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவர் செல்வநாயகத்திற்கும் இடையில் காணப்பட்ட உடன்பாட்டை எதிர்த்து 1966- ஜனவரி 8 ஆம் திகதி கொழும்பில் நடைபெற்ற ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி, ஸ்ரீலங்கா கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வங்கா சம்சொலுக் கட்சி உட்பட இடதுசாரி தொழிற்சங்கங்கள் என்பவற்றினதும் கூட்டு ஊரவலத்திற்கும் கூட்டத்திற்கும் ரோஹண விஜேவீர இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முடிவிற்கு மாறாக ஆதரவளித்துள்ளார். அவ்வரவலமும் கூட்டமும் இனவாத அடிப்படையிலானது என்பதால் அதில் பங்கெடுப்பதில்லை என்று கட்சியும் இ.தொ.ச. சம்பேனமும் தீர்மானித்திருந்த போதும் அதற்கு மாறாக அவ்வரவலத்தையும் கூட்டத்தையும் ஆதரிக்கும் துண்டு பிரசுரங்களை ரோஹண விஜேவீர வேறு சிலருடன் சேர்ந்து கட்சியின் அச்சகத்தில் கட்சிக்கு தெரியாமல் அடித்துள்ளார் என்பது தெரியவந்தது. அப்பிரசுரங்களை விநியோகிக்க விடாமல் கட்சியின் தலைவர்கள் தடுத்தது அதனை எதிர்த்துள்ளனர். அப்போது கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் சண்முகதாசனும் இன்னும் சில தலைமைத்தோழர்களும் அல்டீனிய தொழிற் கட்சியின் அழைப்பை ஏற்று அல்பேன்யாவக்கு சென்றிருந்தனர்.

அத்துடன் வடக்கு சிங்கள தமீழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாகும் விஜேவீர ஏற்பாட்டு சட்டத்தையும் ரோஹண விஜேவீர அன்றே எதிர்த்தார்.

இவ்வாறான குற்றச்சாட்டுக்களின் காரணமாகவே ரோஹண விஜேவீர கட்சியிலிருந்து விலக்கப்பட்டார்.

அவர் அக்கட்சியில் இருந்தபோதும் கட்சிக்கு தெரியாமல் தென்னிலங்கையில் இளைஞர்களை கொண்ட மறைமுக அமைப்பை கட்டுவதில் ஈடுபட்டிருந்தார். அவர் சோவியத் யூனியனுக்கு எதிராக செயற்பட்டதால் அவர் படித்துக் கொண்டிருந்த ஐ.மும்பா பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டதாக கூறப்பட்டாலும் அவர் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் ஊடுருவி அதனை தனது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவரும் சதி வேலைகளிலேயே ஈடுபட்டிருந்தார். அதற்காகவே அவர் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டார் என்றும் நம்பப்பட்டது.

அவர் இளைஞர் மாநாட்டில் போட்டியிட்டு மத்திய குழுவிற்கு செவ்வ முற்பட்ட போதும் அவர் தெரிவு செய்யப்படாது தோழர் கே.ஏ. கப்பிரமணியம் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அத்தோல்வியை ஏற்க முடியாத ரோஹண விஜேவீர இயக்கப்பட்ட தமிழ் தலைமையிலான கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் பெரும்பான்மையாக சிங்கள மக்கள் வாடும் இலங்கையில் புரட்சி ஏற்பட முடியாது என்று இனவாதம் கூறி வந்தார்.

ஜே.வி.பி யின் முதலாவது 1971 கிளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாகக் கொள்ளப்பட்ட ஐந்து வகுப்புகளில் ஒன்று இந்திய விவாதிய வாகத்திற்கு எதிர் என்ற போர்வையில் மலையகத் தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளர்களையும் இந்திய சிறுவர்க்காரர்களையும் ஜே.வி.பி எதிரிகளாகக் கொண்டது.

1988 இல் அதன் இரண்டாவது கிளர்ச்சியின் போது இலங்கை இந்திய சமாதான உடன்படிக்கைக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை கொண்டே நடத்தப்பட்டது. அவ்வொப்பந்தத்தினால் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட மாகாணசபை திட்டத்தையும் ஜே.வி.பி எதிர்த்தது. அதேபோன்று 2002 இல் பிரதமர் ரணில் விடுதலைப் புலிகளுடன்

அது ஒரு மாக்சிய இயக்கம் அல்ல. சிறு முதலாளிய பேரினவாத இயக்கமாகும்.

செய்த யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்தம், புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் என்பவற்றுக்கும் நோர்வேயின் அணுசரணையுடனான சமாதான முயற்சிகளுக்கு எதிராகவும் வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுத்தே ஜே.வி.பி சிங்கள மக்கள் மத்தியில் அதன் வாக்கு வங்கியைப் பலப்படுத்தியது.

தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு எவ்விதமான அரசியல் தீர்வு காண்பதையும் எதிர்த்தது. அத்துடன் யங்கரவாதத்திற்கு எதிரான யுத்தம் என்ற பெயரில் தமிழ் மக்களின் போராட்டத்திற்கு எதிராக இராணுவ தீர்வை வலியுறுத்தியே ஜே.வி.பி சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வேலை செய்தது. இன்றைய மஹிந்த ராஜபக்ச அரசாங்கத்தின் இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு கருத்தியல் பலத்தை ஜே.வி.பி யே கொடுத்தது எனலாம். அல்லி மலர் இயக்கம் என்றொன்றை ஆரம்பித்து அரசாங்க இராணுவத்தின் போர் மனோநிலையை வளர்க்கப் பாடுபட்டது. (பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராக அவர்களின் பொப்பி மலர் இயக்கத்திற்கு மாறாக முப்பதுகளில் சூரியமலர் இயக்கத்தை இடதுசாரிகள் கட்டியிருந்ததை குறிப்பிடத்தக்கது) பாரம்பரிய இடதுசாரி கட்சிகள் முதலாளித்துவ பாராளுமன்ற அரசியலை மூழ்கிவிட்டதாகவும் தாங்கள் இரண்டு பெரிய முதலாளித்துவ கட்சிகளுக்கும் மாற்று என கூறிவந்த ஜே.வி.பி யினர் பாரம்பரிய இடதுசாரிகள் போன்று மிக விரைவாகவே பாராளுமன்ற சக்திக்குள் மூழ்கிவிட்டனர். முற்று முழுவுதமான பேரினவாதத்திற்குள் மூழ்கிவிட்டனர். அவர்களின் தேசயற்றாளர் தேசிய இயக்கம் போலாத தூண்டுதலில் முன்னின்றது. பாரம்பரிய இடதுசாரிகள் இன்னும் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு அரசியல் தீர்வு தேவை என்று உச்சரிப்பதுடன் அதிகாரப்பரவல் அதிகாரப்பங்கீடு என்பன பற்றி பெல்லாம் பேசுகின்றனர். ஜே.வி.பி யின் அரசியலானது அவற்றுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டைக் கொண்டே கட்டி

வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. சிங்கள (தேசியவாதம் என்று கூறப்பட்ட போதும்) பேரினவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஜே.வி.பி தோற்றுவிக்கப்பட்டு கட்டிவளர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ஏறக்குறைய எல்லா ஊடகங்களும் முதலாளித்துவ வாதிகளும், அனைத்து இடதுசாரி எதிர்ப்பாளர்களும் ஜே.வி.பி யை மீண்டும் மீண்டும் இடதுசாரி அமைப்பு மாக்சிய அமைப்பு என்று கூறுவதன் காரணம் ஜே.வி.பி யை காட்டி இடதுசாரி விரோத, மாக்சிய விரோத பிரசாரத்தை மேற்கொள்ளும் நோக்கம் கொண்டதாகும். அப்படி கூறுவதனால் ஜே.வி.பி ஒரு மாக்சிய அமைப்பாகி விடாது. இது பற்றி இந்நூலில் பேராசிரியர் கமலத் நிரையவே எழுதியுள்ளார். ஆனால் ஜே.வி.பி யின் நிலைப்பாட்டிற்கு காரணம் டிரொஸ்கியவாதத்தை கடைப்பிடிக்காமையே என்றவாறு எழுதி இருப்பதை எம்மால் ஏற்க முடியாதிருக்கிறது.

ஜே.வி.பி யின் தீர்ப்பு கருப்பு இரத்தம்

என்பது உலகப்புரட்சியின் பகுதியென்ற விவாதங்களும் டிரொஸ்கிய வாதிகளும், மாக்சி ஸ்ட் வெனிஸிஸ்டுகளும் ஐக்கியப்பட்டு செயற்படுவதற்கு தடையாக இருக்கும் கோட்டாட்டு அடிப்படையாகும்.

இந்நூலில் ஜே.வி.பி பற்றிய விமர்சனங்கள் டிரொஸ்கிய பார்வையிலேயே முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஜே.வி.பி தவறுகளுக்கு அவை டிரொஸ்கிய வாதத்தை ஏற்காததும் மாவோ ஸ்டாலின் ஆகியோரின் சிந்தனைகளை ஏற்றுக்கொண்டதே காரணம் என்றவாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இனவாதமும், பாராளுமன்றவாதமும் மாவோ சிந்தனையோ, ஸ்டாலின் சிந்தனையோ அவற்றின் விரிவாக்கங்களோ இல்லை என்பது புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

மாவோவம், ஸ்டாலினும், விவசாயிகளின் பிரச்சினைகள், சிறு முதலாளிகளின் பிரச்சினைகளை கையாள்வது பற்றி விஜேவீர கவனம் செலுத்தியுள்ளனர். அரை நிலப்பிரபுத்துவ அரைக் கொலனிய நாடுகளில் முதலாளித்துவம் நிறுப்பட்டு தொழிலாளர் வர்க்கம் முதிர்ச்சியடையும் வரை புரட்சிகர காத்திருக்க முடியாது. அதற்காக சோஷலிஸ்ட்புரட்சிக்கு முன்னதான தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் தலைமையிலான விவசாயிகளது சிறுமுதலாளிகளினதும் பிரச்சினைகளை கையாள் புதிய ஐனநாயகப் புரட்சிக் காலகட்டத்தை மாவோ நடைமுறைப்படுத்திக் காட்டினார். தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வை மட்டுமன்றி விவசாயிகளதும் சிறுமுதலாளிகளினதும் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வை யும் மாக்சிச வெனிஸிசம் கொண்டுள்ளது. அதனை படிப்பிணையாகக் கொண்டு மாக்சிய இயக்கம் கட்டப்படாமையாலேயே ஜே.வி.பி அந்த இடைவெளியை பயன்படுத்திக் கொண்டது.

எனவே இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள எல்லா விடயங்களிலும் உடன்பாடு இருப்பதாக கொள்ளாவிடினும் தேசிய இனப்பிரச்சினை விடயத்தில் ஜே.வி.பி யின் பேரினவாத நிலைப்பாட்டு நன்கு விபரிக்கப்பட்டுள்ளது உடன்பாட்டை தெரிவிக்க முடியும்.

வடக்கில் அரசியல் என்பது புலிகள் இயக்கத்தின் மீதான எதிர்ப்பு என்றோ ஆதரவென்றோ தான் வளர்க்கப்படுகிறது. இது தவறான பார்வை ஆகும். தென்னிலங்கையின் அரசியல் ஜே.வி.பி எதிர்ப்பு அல்லது ஆதரவென்றே காட்டப்படுகிறது. இது தவறான பார்வையாகும். இதற்கு மாறான இடதுசாரி அரசியலே கட்டிவளர்க்கப்பட வேண்டும். தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்கும் தென்னிலங்கையிலுள்ள இடதுசாரிகளிடம் பொது உடன்பாடு ஏற்பட வேண்டும். 1980 1990 களில் இருந்த வாராண பலமான யுத்த எதிர்ப்பு இயக்கம் கட்டப்பட வேண்டும். யுத்தத்தை நிறுத்தி நியாயமான அரசியல் தீர்வைக் காண்பதற்கான சமாதான வழிமுறைகளை முன்னெடுக்கப்படுவதற்கு அடித்தங்களைக் கொடுப்பதற்கு பலமான வெகுஜன இயக்கம் கட்டப்பட வேண்டும். மக்களை இனவாத பிரசாரங்களிலிருந்து மீட்க வேண்டும். இவையே இடதுசாரிகளிடையே பொதுவான ஒழுங்கு ஏற்படுவதற்கான குறைந்தபட்ச அடிப்படையாகும்.

இந்நூல் வெளியீட்டு விழாவில் கலைஞர் ஜயதிலக்க பண்டார புரட்சிகர பாடல்களை இசைத்தார். நிகழ்ச்சிக்கு இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தின் தலைவர் ஜோசப் ஸ்டாலின் தலைமை தாங்கினார்.

தோட்டத் துறையில் மட்டுமன்றிப் புகையிரதப் பாதை நிர்மாணம், வீதி அபிவிருத்தி கொழும்புத் துறைமுகம் உட்பட பலவேறு துறைகளில் கடுமையான சரீர் உழைப்புத் தேவைப்பட்டது. அதை உள்ளூர் பெறுவதில் உள்ள சிரமங்காரணமாகத் தென்னிந்தியாவிலிருந்து அன்றைய சென்னை மாநிலத்தின் தென்பகுதியாயிருந்த வறுமைப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டனர். இந்த ஆட்கொணர்வும் தொடக்கத்தில் எளிதாக இருக்கவில்லை. ஏனெனில் பல எதிர்பார்ப்புகளுடன் இங்கு கொண்டு வரப்பட்ட கூலி விவசாயிகளும் நிலமற்ற விவசாயிகளும் தமது எதிர்பார்ப்புகளையே நிலைமைகள் அமையாத போது திரும்பவும் தமது ஊர்கட்குத் தப்பி ஓட முற்பட்டனர். அவர்களைப் பிடித்துத் திரும்பவும் இலங்கைக்குக் கொண்டுவருவது கொலனிய நிர்வாகத்துக்கு லாபகரமானதாக இருக்கவில்லை. எனவே கங்காணி முறை ஒன்றின் மூலம் வறுமைப்பட்டவர்களை இங்கு கூலியாட்களாகக் கொண்டு வருவதையும் அவர்கள் தொடர்ந்தும் இங்கேயே தங்கியிருப்பதையும் உறுதி செய்வதையும் தென்னிந்தியாவில் அவர்களது கிராமங்களில் ஓரளவு செல்வாக்கும் தொடர்புகளும் கொண்ட கங்காணிமாரிடம் விடப்பட்டது. இதன் மூலம் கொலனிய நிர்வாகத்திற்கோ தோட்ட முதலாளி மாருக்கோ தொழிலாளரது நடமாட்டத்தைக் கண்காணிக்கிற கவலை இல்லாமலாக்கப்பட்டது.

டது எனலாம். எனினும் இந்திய வம்சவழியினரை இலக்கு வைத்த இனவாத அரசியல் சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலேயே தொடங்கி விட்டது. மலையகத் தமிழர் இந்த நாட்டிற்கு வரத் தொடங்கி ஒரு நூற்றாண்டுக்காலம் ஆகியும் அவர்களது வாழ்வு நிலை அடிமைகளினது போன்றதாக இருந்தும் அவர்களது அடிப்படை உரிமைகளும் மனித உரிமைகளும் மறுக்கப்பட்டிருந்த நிலை பற்றி நன்கறிந்தவர்களான சிங்கள, தமிழ் அரசியல் பிரமுகர்கள் பலரும் அவர்களைப் பற்றிப் பேசிய தில்லை. அவர்கள் இலங்கைக்கு மலிவான கூலி உழைப்பாளர்களாக வந்தது பற்றி இன்று இனவாத அரசியல் பேசுகிற சிங்களப் பேரினவாதிகளின் முன்னோர் அவர்கள் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டதை எந்த நிலையிலும் எதிர்க்கவில்லை. அவர்களது இருப்பு தமது வர்க்க நலன்கட்கு ஒரு மிரட்டலாக அமையக் கூடும் என்ற நிலையிலேயே அவர்கள் இலக்கு வைக்கப்பட்டனர். மலையகத் தமிழரது உரிமைகள் பற்றிப் பேசி அவற்றுக்காகக் குரல் கொடுத்த பொன்னம்பலம் அருணாசலம் பிற வழிகளிலும் இலங்கையின் அரசியல்

இலங்கையின் இருபதாம் நூற்றாண்டு

மேயுரல்பக் 10

மலையகத் தமிழரின் இந்திய அடையாளம்

கருங்கச் சொன்னால் ஆபிரிக்க அடிமைகளை விலங்கிட்டு அடிமைச் சந்தையில் விற்க முடிந்தது. இங்கே அதற்கான தேவை இல்லாத விதமாகக் கங்காணி முறை கவனித்துக் கொண்டது. பெருந்தோட்டங்களில் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் தத்தமது தோட்டங்களை விட்டு வெளியேற இயலாத விதமாகப் பலவேறு கட்டுப்பாடுகள் இருந்தன. ஒரு தோட்டத்திலிருந்து இன்னொரு தோட்டத்திற்கு மாறிச் செல்வதற்கு மட்டுமன்றித் தமது அத்தியாவசியத் தேவைகட்குக் கூடத் தோட்டங்களை விட்டு வெளியேற இயலாத விதமாகத் தோட்ட நிர்வாகம் அவர்களது பல வேறு தேவைகளையும் தோட்டங்கட்குள்ளேயே நிறைவேற்றக் கூடிய விதமாக ஏற்பாடு செய்திருந்தது. தொழிலாளரது உழைப்பற்றலைப் பேண அவசியமான அளவில் மருத்துவ வசதிகள் வழங்கப்பட்டன. பிற காலங்களில் பல்வேறு நிர்ப்பந்தங்களின் கீழ் தோட்டப் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டாலும் எல்லாரும் கல்வி கற்க வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கவில்லை. அதை விடக் கல்வியின் தரம் மிகக் குறைவானதாகவே இருந்தது. இந்தக் தோட்டப் பாடசாலைகள் பகல் வேளைகளில் குழந்தைகளைப் பார்த்துக் கொள்கிற சுமையைப் பெண்களிடமிருந்து விலகிக் கொண்டதால் பெண்களின் கூலி உழைப்பும் தோட்டங்கட்குக் கூடிய அளவிற்கு கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்தது. பாடசாலைகளில் உயர் வகுப்புக்கள் இருந்ததில்லை. என்பது போக ஓரளவு வளர்ந்த குழந்தைகள் பாடசாலை ஆசியர்களதும் நிர்வாகத்தினரதும் வீட்டுப் பணிகளைக் கவனிக்கவும் பயன்பட்டனர். இத் தொடர்புகள் மூலம் இளம் பிள்ளைகளை விட்டு வேலைக்காகக் கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம் உட்பட நகரங்கட்கு அனுப்புகிற வழமையும் மெல்ல மெல்ல விருத்தி பெற்றது.

தலைவர்கள் நடுவே தனக்கென ஒரு தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றிருந்தவராவார். அவரது தமிழ் வேளாள மேட்டுக் குடிப் பின்னணியையும் மீறியதாக அவரது சமூக நீதிக்கான கருத்துக்கள் அமைந்திருந்தன. அவரது சமூகப் பின்னணி காரணமாக மலையகத் தமிழரது உரிமைகட்கான ஒரு அரசியல் இயக்கத்தை முன்னெடுக்கக் கூடிய நிலையில் அவர் இருக்கவில்லை. எனினும் அவர் மலையகத் தமிழருக்காகக் குரல் எழுப்பியமை பிற

இந்தியாவிலிருந்து ஏறத்தாழ அடிமைகள் போலவே இங்கு கொண்டு வரப்பட்ட தொழிலாளரது நிலை ஆபிரிக்காவிலிருந்து கடத்திச் செல்லப்பட்ட கறுப்பு கிள மக்களின் நிலையை விட ஒரு சில வழிகளிலேயே மேலானதாக இருந்தது.

காலத்தில் மலையகத் தமிழருக்கான அமைப்புக்களை உருவாக்குவோருக்கு ஊக்கமளித்தது என்பது உண்மை. பெரும்பாலான மலையகத் தமிழர் ஒரு புறம் இழப்பதற்கு ஒன்று மில்லாத ஒரு வர்க்கமாகத் தமது உடல் உழைப்பையன்றி உயிர் வாழ வேறெந்த ஆதாரமும் இல்லாதவர்களாகவே இருந்த போதும் அவர்கள் வர்க்க உணர்வுடைய ஒரு சமூகமாக அமையவில்லை. அவர்களது உற்பத்தி உறவுகள் முதலாளியச் சரணடலின் அடிப்படையிலான வேலைக்கு அல்லது உழைப்புத் திறமைக்கான கூலி என்ற அடிப்படையில் அமைந்த போதும் அவர்களது சமூக இருப்பும் அவர்களைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த வாழ்க்கைச் சூழலும் நிலவுடைமைச் சமுதாயத்தின் பல பண்புகளைக் கொண்டிருந்தன. அவர்கட்குக் கல்வியறிவு மறுக்கப்பட்டமையும் நடமாட்டத்திற்கும் பிற சமூகத்தினருடனான உறவுகட்கும் விதிக்கப்பட்டிருந்த கட்டுப்பாடுகளும் அவர்களது பழைய நிலவுடைமைச் சமுதாயத்தின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கிரிய அடிமைத் தனமான சிந்தனையுடன் இணைந்து அவர்களை ஒரு கீழ்ப்படிவான சமூகமாக வைத்திருந்தன. கிளர்ச்சிக் குரல்கள் இடையிடையே எழுந்தாலும் அவர்களது வாழ்க்கைச் சூழலும் பின்தங்கிய சிந்தனையின் ஆதிக்கமும் அத்தகைய குரல்கள் வலுப்பெற்று ஒரு சமூக இயக்கமாக விரிவடையாமற் கவனித்துக் கொண்டன. இத்தகைய ஒரு பின்னணியி

லேயே. கோ. நடேசையரது வருகையும் பங்களிப்பும் முக்கிய மடைகின்றன. மலையகத்தின் தொழிலாளருடைய உரிமைக்காகக் குரல் கொடுக்க இந்திய வம்சவழியினர் என்று தம்மைக் கூறிக் கொண்டு வசதிபடைத்த வர்க்கத்தினர் யாருமே முன்வராத ஒரு சூழ்நிலையில் இந்திய விடுதலை இயக்கத்துடனான ஈடுபாட்டால் உந்தப்பட்டவரான நடேசையரது பங்களிப்பு தன்னளவிலேயே முக்கியமானது. அதேவேளை வர்க்க நலன்கள் எவ்வாறு ஒரு தேசிய இனத்தின் அடையாளத்தின் விருத்திக்கும் அதன் அடிப்படை உரிமைகளை வென்றெடுக்கும் முயற்சிக்கும் தடையாக இருந்தன என்பதை நாம் காண முடிகிறது. நடேசையர் மலையகத் தொழிலாளிடையே அவர்களது உரிமைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதிலும் பொதுவாகவே தொழிற்சங்கப் பணிகளிலும் மிகுந்த அக்கறை காட்டியவர். ஏ.ஈ. குணசிங்ஹுவின் போராட்டங்கட்கு இந்திய வம்சவழித் தொழிலாளரது ஆதரவைத் திரட்டுவதிலும் பின்பு ஏ.ஈ. குணசிங்ஹுவன் தொழிற்சங்க சம்மேளனத்தில் இணைந்து நின்றதிலும் அவரது நிலைப்பாடு தெளிவாகவே இருந்தது. எனினும் ஏ.ஈ. குணசிங்ஹுவின் பேரினவாதம் தலை தூக்கிய நிலையில் கொழும்பிற்கு பணியாற்றி இந்திய வம்சவழித் தொழிலாளரை வெளியேற்ற வேண்டும் என்கிற அளவு வரை விருத்தியடைவதற்கு முன்னரே நடேசையர் குணசிங்ஹுவின் பேரினவாதத்தை அடையாளங்கண்டு அதை விமர்சித்து குணசிங்ஹுவ தலைமையிலான தொழிற்சங்க சம்மேளனத்தினின்று விலகினார்.

எவ்வாறாயினும் மலையக மக்களது பின்தங்கிய நிலையின் விளைவான பின்தங்கிய சமூக நோக்கினின்று அவர்களை விடுவிப்பதற்கான அரசியல் பாதை நடேசையரிடம் இருக்கவில்லை. அவ்வாறு இருக்குமென்று எதிர்பார்க்க நியாயமும் இல்லை. எனினும் ஒரு சீர்திருத்தவாதியாகவும் மனிதாபிமானியாகவும் அவரது பங்களிப்பு முன்னோடியானது. நடேசையரால் மலையகத் தமிழருக்கான தலைமையை வழங்க முடியாததற்குச் சமூகச் சூழல் சார்ந்த பல காரணங்கள் இருந்தன. எனினும் அவரைத் தொடர்ந்து மலையகத் தமிழரது தலைமையை ஏற்றவர்களிடையே சிறு பகுதியினர் ஓரளவு முற்போக்கான போராட்ட முனைப்புடையோராயும் வலிமையான பகுதியினர் வசதிபடைத்த பிரிவினரது நலன்களைப் பேணுவோராயும் வளர்ச்சி கண்டனர். மலையகத் தமிழரிடையே தாம் இந்த மண்ணுக்குரியோர் என்ற உணர்வும் தாம் இந்த நாட்டின் பிற சமூகத்தினருக்குச் சமமானோர் என்ற நம்பிக்கையும் விருத்தி பெற நீண்டகாலம் எடுத்தது. மலையகத் தலைவர்கள் எனப்பட்டோர் பலர் காந்தியையும் நேருவையுமே தமது தலைவர்களாகக் கொள்ளும் படி தமது ஆதரவாளர்களை ஊக்குவித்தனர். எப்போதோ தொடர்பு விட்டுப்போன இந்தியாவே தமது நாடு என்ற எண்ணமும் பரவலாக விதைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த "இந்திய" அடையாளம் அன்றைய மலையகத்தின் மேட்டுக்குடித் தலைமைகட்குப் பயனுள்ளதாயும் தேவையானதாயும் இருந்தது. இதே இந்திய அடையாளம் பிற்காலத்தில் அவர்களை அந்நிய ராகக் காட்டி அவர்களது உரிமைகளை மறுக்கப் பயன்படுத்தப்படும் என்ற தீர்க்கமான பார்வையை மேட்டுக்குடி அரசியல் தலைமைகளிடம் எதிர்பார்த்திருக்க நியாயமில்லை.

அமெரிக்காவில் ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது. அதன் பிரகாரம் 2012 அளவில் அமெரிக்க துறை முகங்களுக்கு வரும் வெளி நாட்டுக் கப்பல்கள் முழுமையான ஸ்கான் முறையில் பட்டிப்பிடிப்புக்கு உள்ளாகும். அதே சமயம் அமெரிக்க துறை முகங்களிலிருந்து பிற நாடுகளுக்கு செல்லும் அமெரிக்க கப்பல்கள் இந்த ஸ்கான் பட்டிப்பிடிப்பு சோதனைக்குட்பட வேண்டியதில்லை. அடுத்த வருடம் பெப்ரவரியில் பிளேசில் இடம் பெறும் உலக சங்க அமைப்பு மகாநாட்டில் இந்த விடயம் தொடர்பாக இந்தியா உட்பட 30 நாடுகள் ஆட்சேபிக்க உள்ளன. தற்போதுள்ள பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் போதுமானதென ஆசிய-பசிபிக் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த 30 நாடுகள் தெரிவிக்கின்றன. ஏற்கனவே ஐரோப்பிய சமூகமும் இந்த சட்டத்திற்கு ஆட்சேபம் தெரிவித்திருந்தது. ஐரோப்பிய கம்பனிகளுக்கும் வரியிறுப்போருக்கும் அமெரிக்கத் திட்டம் பெரும் சுமையாக அமையுமெனவும்

அமெரிக்க ஜனநாயகம்

தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. "ஸ்கானிங் செய்வதற்கான இமேஜிங் கருவியைப் பொருத்துவதற்கு 12 கோடி ரூபாவிலிருந்து 150 கோடி ரூபா தேவைப்படும். இந்தியாவில் 80 பெரிய துறைமுகங்களும் அதை விட சுமார் 320 சிறிய துறை முகங்களும் உண்டு. சகல துறை முகங்களிலும் ஸ்கானர்களைப் பொருத்துவது சாத்தியமற்றதும் விரும்பத்தக்கதும் அல்ல என இந்தியாவின் மத்திய சங்க வாரியத்தின் தலைவர் தெரிவிக்கிறார். இலங்கையிலிருந்து பெருமளவிலான ஆடைகள் அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பப்படுகிறது. இலங்கையிலும் அவ்வாறான கருவிகள் பொருத்தப்பட்டு அவற்றை இயக்கும் தொழில் நுட்பவியலாளரை

யும் வேலைக்கமர்த்த வேண்டும். ஆனால் இது தொடர்பாக இலங்கையிலிருந்து எதுவித எதிர்ப்பும் பகிரங்கமாக தெரிவிக்கப்படவில்லை. அமெரிக்காவின் செயல் நியாயமானதென எமது நாட்டு "ஜனநாயக வாதிகள்" கூறினாலும் ஆச்சரியப்பட மாட்டார்கள். ஏனெனில் அமெரிக்கா இன்று உலக அரசாங்கம் போன்றும் ஜனாதிபதி புலும் உலக ஜனாதிபதி போன்றும் தான் நடந்து கொள்கிறார்கள். ஒவ்வொரு நாடும் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என ஆலோசனை வழிகாட்டல் மட்டுமன்றி ஆணையிடலும் செய்து வருகிறது. இதனையே ஐக்கிய அமெரிக்காவின் உலக மேலாதிக்க விரிவாக்கம் எனக் கூறப்படுகிறது.

உலகமயமாக்கும் வறுமையை வளர்ச்சியும்

இலங்கையில் ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கும் நிகழ்ச்சி நிரல் கொண்டு வரப்பட்டு மூன்று தசாப்தங்களாகின்றன. நவதாராள பொருளாதாரத்தின் தனிப்பாடி மயம் தாராளமயப்படுத்திய கம்பனிசனின் வருகை என்பது இவ்வகையான மாற்றங்களை உண்டாக்கியது. கட்டிடம் வந்ததா? அல்லது வறுமை வந்ததா? அரசாங்கத்தின் மத்திய வங்கியினதும் பள்ளி விபர திணைக்களத்தினதும் அறிக்கைகளின் படி உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகளின் விழ்ச்சியை கண்டு கொள்ளப்படும் நிச்சயம் இப்பள்ளி விபரங்களை விட வறுமையின் வளர்ச்சி வீதம் கூடுதலானது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இருப்பினும் சுவரற்ற குறைந்த மட்ட அளவு கோலாகக் கொண்டு பார்க்க முடியும்.

இலங்கை மத்திய வங்கியின் தகவலின் படி 2002ம் ஆண்டு ஒருவரின் தலா வருமானம் 858 டொலரிலிருந்து 2006ல் 1504 டொலராக அதிகரித்தது. இலங்கையர் ஒருவரின் வருட வருமானம் 165,000/- ரூபாவாகும். இது உண்மை நிலையை வெளிப்படுத்தவில்லை. தனித்தர வருமானம் என்பது நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒரேமாதிரியான வருமானத்தை பெறுகின்றனர் என்பதல்ல.

முதல்தர வருமானத்தைப் பெறும் சுமார் 20 இலட்சம் பேர் நாட்டின் வருமானத்தில் 40 வீதத்தை பெறுகின்றனர். அவர்களது சராசரி வருடாந்த வருமானம் 462,500/- ரூபாவாகும்.

ஆதே சமயம் மிகவும் வறியவர்கள் சுமார் 20 இலட்சம் மக்கள் வருடாந்தம் 12815/- ரூபாவை பெறுகிறார்கள். அவர்களின் மாத வருமானம் ஆயிரம் ரூபாயளவிலேயுள்ளது.

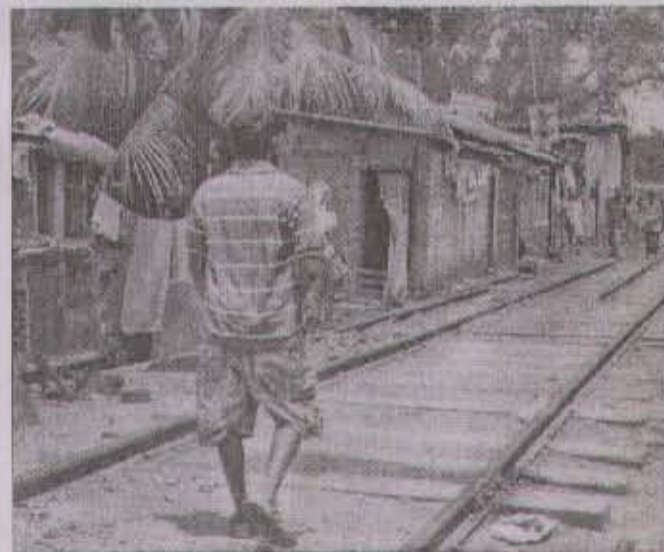
செவ்வந்த 20 இலட்சம் பேரின் தலா வருமானம் மிகவும் வறுமை மட்ட 20 இலட்சம் மக்களின் வருமானத்தைவிட 36 மடங்கு அதிக வருமானம் சமனற்ற முறையில் இருப்பதால் சுமார் 1 கோடி 40 இலட்சம் மக்கள் பெறும் வருமானமாவது இருபது இலட்சம் செல்வந்தர்கள் பெறும் மொத்த வருமானத்தை விட குறைவானது. இலங்கையில் வறுமை என்பது கிராமியத் தன்மை கொண்டது. 2006ல் நகரப்புற வறுமை 6.7 வீதமாகவும் கிராமப் புற வறுமை 15.7 வீதமாக இருக்கையில் பெருந்தோட்டத்துறை வறுமை 32 வீதமாகவும் இருந்தது.

இலங்கைப் பள்ளி விபர திணைக்களம் வெளியிட்ட தகவலின்படி மேல் மாகாணத்தில் கொழும்பு மாவட்டத்தில் வறுமை 5.4 வீதமாகவும் கம்பகா மாவட்டத்தின் வறுமை 8.7 வீதமாகவும் இருந்தது. இத்தனைக்கும் இலங்கையில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 50.1 வீதத்தை மேல் மாகாணம் கொண்டுள்ளது. விவசாயத்தை தொழிலாக கொண்ட மக்கள் மத்தியிலேயே வறுமை தாண்டலம் ஆகிறது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. உலக வங்கியின் ஆலோசனையின் படி சுமார் 20 வருடங்களாக விவசாயத்துறை திட்டமிட்டே கைவிடப்பட்டு வந்தது.

2008 மார்ச்சில் "வறுமைக் கணிப்பு" என்பது தொடர்பாக இலங்கைப் பள்ளி விபர திணைக்களம் புதிய தகவல்களைத் தந்துள்ளது. 2006/07ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் குடியிருப்பாளரின்

வருமானம் செவ்வீனம் தொடர்பான கணிப்பின் அடிப்படையிலேயே புதிய தகவல்கள் வெளியாகியுள்ளன. உத்தியோக ரீதியாக வறுமை மட்டம் 15.2% வீதத்திற்கு குறைவடைந்ததாக கூறுகையில் 28 இலட்சம் மக்கள் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்கின்றனர் என்பது பள்ளி விபரம் கூறுகிறது.

இங்கு கவனிக்க வேண்டியது இந்தக் கணிப்பில் வடக்கு-கிழக்கு உள்ளடக்கப்படவில்லை. இதன் காரணமாக வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்பவர்களின் எண்ணிக்கை குறைத்து வெளியிடப்பட்டிரு

ள்ளது. சுமார் 15 இலட்சம் பேர் வெளிநாடுகளில் வேலை செய்கின்றனர். 2007ல் இவர்கள் 27,681 கோடி ரூபாவை இலங்கைக்கு அனுப்பியுள்ளனர்.

2006/இலக் கத்தமான நீர் சுகாதாரம் என்பது 85% மாளவருக்கு கிடைத்துள்ளது. அதாவது 15% மக்கள் கத்தமான நீர் சுகாதார வசதியின்றி இருக்கின்றனர். மின்சார வசதி 80% மாள மக்களுக்கு உடையுள்ளது. 20% மானோர் மின்சாரமின்றி மானியம் அற்ற மண் இணைப்பை ஏரிக் வேண்டியுள்ளது.

மின்சார வசதியென்பதும் மாகாணத்துக்கு மாகாணம் வேறுபடுகிறது. மேலமாகாணத்தில் 92% மின்சாரவசதி ஊவா மாகாணத்தில் 57% வீதத்தினருக்கே மின்சாரம் உண்டு. வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தில் 43 வீத குடியிருப்புகளே கத்தமான நீர் சுகாதார வசதிகளைக் கொண்டுள்ளன. ஊவா மாகாணத்தில் வறுமை 27 வீதமாகவும் சப்ரகமுவ மாகாணத்தில் 24 வீதமாகவும், மத்திய மாகாணத்தில் 22 வீதமாகவும் உள்ளது.

இரத்தினபுரி மாவட்டத்திலும் நுவரெலிய மாவட்டத்திலும் அதிகூடிய வறியவர்கள் உள்ளனர். இரண்டு மாவட்டங்களிலும் 2 1/2 இலட்சம் வீதம் 5 இலட்சம் பேர் வறியவர்களாயுள்ளனர். குருநாகல், கண்டி, பதுளை, கம்பகா, கேகாலை மொன்றாகவை

ஆகிய ஒவ்வொரு இடங்களில் 1 1/2 இலட்சத்திற்கும் 2 இலட்சத்து 40 ஆயிரத்திற்கும் வறியவர்களாயுள்ளனர். சமூக நலத்துட்பென்ற சமூர்த்தி கொடுப்பனவு பெறும் ஒரு நபர் ரூ 91/- மட்டுமே பெறுகிறார். இந்த தகவலை மத்திய வங்கி வெளியிட்ட பள்ளி விபரத்திலிருந்தே பெறப்பட்டது.

2002ம் ஆண்டில் வறுமைக் கோட்டுடன் ஒரு நபருக்கு மாத மொன்றிற்கு 1423/- ரூபாவாக இருந்தது. ஒரு குடியிருப்பில் 4.2 பேர் உள்ளனர் என்ற அடிப்படையில் சமூர்த்தி நிவாரணமென்பது தேவையின் ஆறு (6) வீதம் மட்டுமே 2002ல் 32 இலட்சம் மக்கள் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் உள்ளதாக தகவல் வெளியிட்டபோதும் சமூர்த்தி நிவாரணம் 19 இலட்சம் குடியிருப்புகளுக்கு மட்டுமே கிடைத்தது- அதாவது 80 இலட்சம்பேர் மேற்படி நிவாரணம் பெற்றனர்.

மிகவறியவர்களில் 30 வீத குடியிருப்புகளில் 50 வீதமானவர்களே சமூர்த்தி நிவாரணம் பெற்றனர்.

10 வீதச் செல்வந்தர்கள் உட்பட உயர் வருமானம் பெறும் 18 வீத குடியிருப்பாளர்களும் சமூர்த்தி நிவாரணம் பெற்றுள்ளனர் என்ற தகவலும் தெரியவந்தது.

2006/07ல் வறுமைக் கோட்டு 2233/- எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. வறுமைக் கோட்டெல்லை 57 வீதமாக உயர்ந்துள்ள போதும் சமூர்த்தி உதவி 14 வீத அதிகரிப்பையே காட்டியது.

28 லட்சம் பேர் வறியவர்கள் என்பது ஒரு பள்ளி விபரம் கூறிய அதேவேளை வறுமைக் கோட்டின் கீழ் உள்ளவர்கள் 76 லட்சம் பேர் சமூர்த்தி நிவாரணம் பெறுகின்றனர். சமூர்த்தி நிவாரணம் கடந்த 5 வருடத்தில் வறுமையை குறைக்கவே ஒழிக்கவே இல்லை என்பது புலனாகிறது.

இலங்கையில் வறுமையை ஒழிப்பதற்கு ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் ஏதாவது ஒரு பெயரில் வறுமைப் போட்டிக்கு நிவாரணம் வழங்கி வந்ததே தவிர அதனால்

வறுமை குறையவில்லை. அது ஒரு அரசியல் கருவியாகவே பயன்பட்டு வந்துள்ளது. முதலாளித்துவ பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் என்ற ஏமாற்றின் கீழ் தேசிய பொருளாதாரம் சீரழிக்கப்பட்டு ஏகாதிபத்தியத்தின் வழிகாட்டலில் திறந்த பொருளாதாரமே

நடைமுறையடுத்தப்பட்டது. இதன் விளைவே வறுமையின் வளர்ச்சி வீதமாகும். அதாவது செல்வந்தர்கள் மேன்மேலும் செல்வந்தர்களாகக் கொள்ள உழைக்கும் மக்கள் வறுமைக்குள் தள்ளப்பட்டு மேன்மேலும் ஏழமைக்கு ஆளாகி வருகின்றனர். இதனையே மேற்படி அரசாங்கப் பள்ளி விபரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இவற்றுக்கும் மேலானதாகவே வறுமையின் உண்மை நிலை காணப்படுகிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. இத்தகைய வறுமையை ஒழிக்க எவ்வித குறுக்கு வழிகளும் கிடைப்பாது. உலக வங்கியும் அதன் முகவர்களாக என்.டி.ஓ. நிகழ்ச்சி நிரல்களும் வெறும் கண்துடைப்புகளும் திசை திருப்பல்களுமேயாகும். சமூக மாற்றத்திற்கான வெகுஜன அரசியல்

போராட்டமும் அதன் விளைவான மக்கள் ஆட்சிக்கூறிய அடிப்படைகளும் நிறுவப்படுவதன் மூலமே வறுமையை ஒழிக்க முடியும் என்பது தெளிவாகக் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். சிறி

இந்திய மக்களின் கடுமையான உழைப்பால் பிரம்மாண்ட மாய செல்வம் குவிந்துள்ளது. டாலர் பில்லியனர்கள் டாலர் பில்லியனர்கள் பெருகி உள்ளனர். கண்ணாண்டிக்கும் மீனும் இடம்பெறாத செல்வச் செழிப்பைக் காண முடிகிறது. ஆனால் கோடிக்கணக்கான மக்களை வறுமை வாட்டி வதைக்கிறது. ஆண்டு முழுவதும் வேலை இல்லை. வேலை இருந்தாலும் போதுமான கூலி இல்லை.

கிராமப்புற வறுமை போக்க வேலையின்மை நீக்க ஆண்டுக்கு 100 நாட்கள் வேலை உறுதி செய்யப்படும் என்று சொன்னவர்கள் சராசரியாக ஆண்டுக்கு 10 நாட்கள் வேலை மட்டுமே வழங்க முடிந்தது. நாட்டு மக்களில் 100க்கு 77 பேர் ஒரு நாளைக்கு ரூ 20க்குக் குறைவாகவே செலவழிக்க முடிகிறது. சட்டமன்ற நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பெரும்பான்மை மக்களுக்கு எந்த வாங்கும் சக்தியும் இல்லை.

இந்தப் பின்னணியில் தான் விலை உயர்வு கழுத்தை நெரிக்கிறது. சாமான்ய மக்களின் நடுத்தர மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை ஆட்டம் கண்டுள்ளது. சின்னச் சின்ன ஆசைகள் எதிர்காலக் கனவுகள், சிதைந்து போயுள்ளன. சத்தான உணவு, குடியிருப்பு, துணிமணிகள், போக்குவரத்து, பால், மனிக்கச் சாமன்கள், காய்கறிகள், ஏரிபொருள், மின்சாரம், போக்குவரத்து, கல்வி, மருத்துவம், பொழுதுபோக்கு எல்லாமே சமாளிக்க முடியாத நிலையை எட்டி உள்ளன. சந்தை, மீரட்டி விலக்கி, ஒதுக்கி வைக்கிறது. வாக்களித்து ஆள் அனுப்பிய அரசுகள், ஏதும் செய்ய முடியாது எனக் கைவிரிக்கின்றன.

நாட்டின் பிரதமர் ஒரு பொருளாதார நிபுணர். நிதி அமைச்சர் சிதம்பரம் பொருளாதார வித்தகர், திட்ட ஆணையத்தின் மான்டெக் சிங் அலுவலியா பொருளாதார வல்லுநர் என்று முதலாளித்துவ செப்தி ஊடகங்கள் சிலாசிக்கின்றன. மன்மோகன் ஒரு மாடுமீயர் போல் பாரப்பரிய ராஜ ரிஷி போல் சொல்கிறார். 'பண்டைய இந்தியாவில் ஒரு மாடுமீயர் மக்களின் அன்றாட வாழ்வில் அதிகம் தலையிடாமல் இருந்ததால் தான் நல்லாட்சி வழங்கும் அரசாங்கம் கருதப்பட்டார். அதுவே இப்போதைய அரசின் வழிகாட்டும் கோட்பாடாக உள்ளது.'

பிரிட்டிஷ் காலனி ஆட்சியைப் புகழ்ந்த மன்மோகனை நமக்குத் தெரியும். இப்போது நிலப்பிரபுத்துவ மாண்புகளைப் போற்றிப் பாடுகிறார். அதனையும் ஓர் உள்நோக்கத்துடன் செய்கிறார்.

மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை குறைவான கூலியால் கூடுதலான விலைகளால் நடுக்கடலில் புயலில் சிக்கிய சிறிய படகு போல் தத்தளிக்கிறதே. பாதுகாக்க வேதனை தணிக்க துயர் நீக்க ஏதாவது செய்யுங்கள் என்ற கோரிக்கை எழும்போது மக்களின் அன்றாடப் பிரச்சனைகளில் தலையிடாமல் இருப்பதே நல்காட்சி என்பது சொல்கிறார். தக்கவை பிழைக்கும் மற்றவை மடியும் போட்டியில் தாக்குப் பிடிப்பவர்கள் வெல்வார்கள் மற்றவர்கள் வீழ்வார்கள். சந்தையின் போக்குக்கு எதையும் விட்டு விடுவோம். அரசு தலையிடு வேண்டாம் என்கிறது முதலாளித்துவ லாபங்களைப் பாதுகாக்கும் ஏகாதிபத்திய உலகமயம். அங்கு காசு உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் கிடைக்கும்.

சந்தை, மக்கள் வாழ்வைச் சூறையாட உதவவது, மக்கள் பட்டினிச் சாவுகளால் கடன் தற்கொலைகளால், குறைந்த கூலியால் கூடுதல் விலையால் வசதியின்மையால் துன்புறும்போது, மக்கள் நலனில் அரசின் திட்டமிட்ட தலையீடு வேண்டும் என்பதே இன்றைய பாட்சிவ ஜனநாயக அரசியல். பன்னாட்டு இந்நாட்டு மூலத் தந்திற்கு பங்குச் சந்தை குதாடிக்குக் உழைத்தே அறியாத உன்மத்தர்களுக்கு ஒட்டோடிச் சென்று உதவும் மத்திய மாநில அரசுகள் வாக்களிக்கும் மக்களைப் பறக்கணிக்கின்றன. எதிர்ந்து எழுந்தால் ஒடுக்குகின்றன. துப்பாக்கி முனையில் தோட்டா மழையில் மூலத்தந்திரட்சிக்கு உதவ்கின்றன. இந்தியாவின் இயற்கை வளங்களை, கனிம வளங்களை மனித வளங்களை அரசு கஜானாவை அவர்களது கொள்ளைக் காடாக்கி சேவகம் செய்யின்றன.

மிகவும் தாமதமாக மிகவும் குறைவாக மேற் கொள்ளப்பட்ட 4 கோடி விவசாயிகளுக்கான ரூ. 60000 கோடி விவசாயக் கடன் தள்ளுபடிக்கு எதிராக வலதுசாரி முகாம் கூச்சலிடுகிறது. உலக மயத்தை உந்தித்தள்ளும் அமெரிக்கா, தன் தவறான நடவடிக்கை

இந்திய ஆளுநர் வாக்கமும் உழைக்கும் மக்களும்

களால் திவாலான முதலீட்டு வங்கியும் செக்யூரிட்டிஸ் வர்த்தக மற்றும் தரகு நிறுவனமான பேர் ஸ்டெர்ன்ஸ் நிறுவனத்தை காப்பாற்ற ரூ. 1,19,520 கோடி தந்து உதவுகிறது. இதனை கத்தீர் சந்தைக்கு வாதாரும் அமெரிக்கரான ரோஜர்ஸ் ஹெரால்ட் நிறுவனத் தலைவர் ஜிம் ரோஜர்ஸ் 'வசதி படைத்தவர்களுக்கான சோசலிசம்' எனக் கிண்டல் செய்கிறார். கார்ப்பரேட் உலகமயத் தலைவர்கள் மூன்று அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை முன்வைக்கிறார்கள்.

1) எல்லா வெற்றிகளும் உலகளாவியவை. 2) எல்லாத் தோல்விகளும் தேசங்களுக்குள்ளே இருக்கும் காரணங்களாலானவை. 3) சந்தை குறைகூற முடியாதது. நம் நாட்டு உலகமய விகவாசிகள் இப்போதைய விலை உயர்வு உலகளாவிய காரணங்களால் வந்தது என்று புதிய ரூபோத்துத்துடன் பேசி பொறுப்பில் இருந்து நழுவிக்கொள்கிறார்கள். உணவு அமைச்சர் சர்தபவார் தென் இந்தியர்கள் கூடுதலான சம்பாத்தி சாமியிடுவதால் கோதுமை பற்றாக்குறை என்கிறார். விலை உயர்வால் பாட்டா, ஜின்டால், கிட்டிசி போன்ற துணிகளின் விலை உயர்வால் பாட்டா, ஜின்டால், கிட்டிசி போன்றவர்கள் கொள்ளை வாய் அடைகிறார்கள். கிராமப்புற நகரப்புற உழைக்கும் வறியவர்களும் நடுத்தர மக்களும் விழி பிழங்கி நிற்கிறார்கள். இந்தப் பின்னணியில் விலையைக் குறைக்க வக்கிவாத ஆட்சிபாளர்கள் பதவிகளை விட்டு விரட்டப்படுவார்கள் என்ற முடிக்கம் ஒலிக்கட்டும்.

வடபுலத்தில் எட்டாத உயரத்தில் இயல்பு வளர்வு

கடந்த மாதத்தின் மூன்றாவது வாரத்தில் புனர்மைக்கப்பட்ட வாழ்மானம் துரையப்பா விளையாட்டரங்கில் மூன்று நாட்கள் கலை கலாச்சார கண்காட்சி மற்றும் இசை நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன. ராணுவ நிர்வாகத்தினரும் அரசாங்க செயலகமும் இந்த நிகழ்வை நடாத்தினர். கணிசமான மக்கள் மாணவர்கள் கலந்து கொள்ளவும் செய்தனர். இத்தகைய ஒரு நிகழ்வை நடாத்துவதன் மூலம் மக்களிடையே புதிய நம்பிக்கையை வளர்க்கவும் இயல்பு வாழ்க்கை தோன்றி விட்டது என்று ஒரு தோற்றத்தை ஏற்படுத்தவும் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு தேவை இருக்கிறது. படிப்படியாக வாழ்மானம் பழைய நிலைக்குத் திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறது. பிளாஸ்டிக் நிறைமை முழுமையான இயல்பு நிலையை அடைந்து விடும் என்பதே அரசாங்கத்தின் எதிர்பார்ப்பாகும்.

வாழ்குடாநாடு அத்தகைய இயல்பு நிலைக்கு வருவதை அங்கு வாழும் ஆறுவட்சம் வரையான மக்கள் வரவேற்கவே செய்வார்கள். ஆனால் அங்கு இயல்பு நிலை தோன்றும் சூழல் நிலவகிறதா? சகல வகிகளாலும் நொந்து கெட்டுவிட்ட வாழ்வின் மீதான வெறுப்பின் விளைவிலே வாழ்ந்து வருபவர்கள் குடாநாட்டு மக்கள். 2002-ம் ஆண்டு புரிந்துணர்வு பத்த நிறுத்த ஒப்பந்தம் உருவாகிய பின்பு இயல்பு வாழ்க்கை தீர்மானம் எடுத்து என்னும்புகளை நடைமுறைகளால் இடைக்கால மகிழ்ச்சியை வரவழைக்க முடிந்தது. சுமார் நான்கு ஆண்டுகள் இடர்கள் இழப்புகள் மத்தியிலும் சமாரான ஒரு வாழ்க்கையை அவர்களால் வாழ முடிந்தது. ஆனால் குடா நாட்டிற்குள் மீளத் தாக்குதல்கள் ஆரம்பித்ததும் அதில் தாக்குதல்கள் பத்த நடவடிக்கைகளாக வேகம் பெறத் தொடங்கியதும் இடைக்கால சமாரான இயல்பு வாழ்க்கை மங்கி மறையத் தொடங்கின. 2006ம் ஆண்டின் பிற கூறிலே அந்த சுமார் இயல்பு வாழ்க்கை என்று கூறப்பட்டு வந்ததின் பிரதான நரம்பாக இருந்த ஏழ்பாதை மூடப்பட்டதன் மூலம் அது அறுக்கப்பட்டது. அந்த நாட்களில் குடா நாட்டு மக்கள் அனுபவித்த வாழ்க்கை நெருக்கடிகளும் துன்புறுப்புகளும் விபரிக்க முடியாதவைகளாகும். இன்று வரை அதன் தாக்கங்கள் தொடர்கின்றன.

இப்பொழுது குடா நாட்டிற்கான உணவுப் பொருட்களின் விநியோகம் கப்பல் மூலம் அசாதாரணமாகவே இடம் பெற்று வருகின்றன. ஆனால் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலை கொழும்பு விலைகளை விடக் கூடுதலாகவே விற்கப்படுகின்றன. இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளில் விலைவாசிகளின் விலை அதிகரிப்பும் சேவை கட்டணங்களும் தாங்க முடியாதவைகளாக இருக்கும் போது பொருட்களின் விநியோகத்தில் மட்டுமன்றும் கட்டுப்பாடும் கடைப்பிடிக்கப்படும் குடாநாட்டில் பல மடங்கான விலைகளின் ஏற்றங்களை மக்கள் எவ்வாறு தாங்கிக் கொள்வார்கள் என்பதே பிரச்சினையாகும்.

குடாநாட்டில் சிலில் நிர்வாகமும் மாவட்ட செயலகமும் பிரதேசச் செயலகங்களும் செயல்படுகின்றன. அவற்றின் உயர் அதிகாரிகள் தமது நிர்வாகத்தை நடாத்துகிறார்கள். இருப்பினும் ராணுவத்தின் தலைப்பீடும் வரையும் நிகழ்ச்சிகளே இச்சிலில் நிர்வாகம் மூலம் முன்னெடுக்கப்படுகிறது. அங்கு வரையப்படும் பெரிய சிறிய வட்டங்களுக்குள் மக்கள் அன்றாட வாழ்வை நகரத்திற் பந்தங்களுக்குள் தான் மக்கள் வாழவேண்டியுள்ளது.

வீவசாயம் செய்வதில் குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களில் கட்டுப்பாடுகள் தொடர்கின்றன. மீள் பிடியில் ஈடுபடுவது தடை செய்யப்பட்டு சில மணிநேர அனுமதி கிடைக்கிறது. போக்குவரத்தில் அடிக்கடி வீதித் தடையும் போக்குவரத்து மறிப்பும் அமுல்படுத்தப்படுகிறது. அத்துடன் வெளி மாவட்டப் பணம் மிகுந்த கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருந்து வருகின்றது. பயணச் சீட்டுப் பெறுவதும் அதற்கான கட்டணங்களும் மக்களால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாதவையாகும்.

அதேவேளை கொள்கைகள் ஆட்குத்தல்கள் காணாமல் போவது தொடர்ந்து இடம் பெற்ற வண்ணம் உள்ளன. அதனால் 'இன்றிருப்பார் நாளை இருப்பார்' என்று எண்ணுவோ இடமில்லை' என்ற நிலை நீடிக்கிறது. இதனால் அச்சமும் பீதியும் தொடர்கிறது. அடிக்கடி தமது உயிருக்கு தஞ்சம் கோரி மனித உரிமைகள் காப்பகத்தில் அடைக்கலம் புகுந்து நீதிமன்றக் காவலில் இணைந்து வருவோரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகின்றன.

இவ்வாறு பாடிக்கொண்டு மக்களின் அன்றாட வாழ்வானது

கயிறு திரிக்கப்பட்டவாறான ஒரு வாழ்வாகவே காணப்படுகிறது. இவற்றுக்கும் மத்தியில் மக்கள் தமது கருமங்களை வெவ்வேறு அளவுகளிலும் தேவைகளின் காரணமாகவும் செய்தே வருகிறார்கள். அவை மனித இயல்பிற்கும் இருப்பிற்கும் உரியவையாகும். சமூக வாழ்வில் வரும் நிகழ்வுகள் யாவும் பெரிய சிறிய அளவில் இடம் பெறுகின்றன. ஆனால் அவை இயல்பு வாழ்க்கைக்குரிய உதாரணங்கள் ஆகிவிட்டிருக்கிறது. இத்தகைய பொது நிகழ்வுகள் திருவிழாக்கள் எனப்படும் இடப்பாடுகள் துன்பங்கள் மத்தியில் வாழ்ந்து வரும் மக்களுக்கு சிறு ஆறுதல் தரும் நிகழ்வுகளாகவே அமைந்து கொள்கின்றன.

வடக்கின் இந்த நிலை போன்று ஆனால் வேறுபட்ட சூழலில் கிழக்கின் மக்கள் துன்புறுப்புகளை அனுபவித்து வருகின்றனர். கடந்த மூன்று தசாப்தங்களிலான வடக்கு கிழக்கின் மக்களது வாழ்வும் இருப்பும் துயரங்களின் நடுவில் அகப்பட்டதாகவே இருந்து வருகின்றது. இத்தகைய நிலைக்கு முடிவு வேண்டும். உண்மையான இயல்புவாழ்வக்கான சமாதானம் மலர் வேண்டும் அதற்குரிய அரசியல் தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்பதே மக்களின் ஆழ்மன

வாழ்மானம் நலிவின் இன்றைய நிலை

விருப்பாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்த நிலை தோன்றுவதற்கான எந்த அறிகுறியும் தென்படுவதாக இல்லை என்பதே மக்களின் சலிப்பும் வெறுப்புமாக உள்ளது.

மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கம் பேரினவாத ஒடுக்குமுறை என்ற ஒரு அந்தலையில் நின்று ராணுவ முனைப்புடன் செயலாற்றுகிறது. விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் தமிழீழத்தை அடைந்தே தீருவது என்று மறு அந்தலையில் நின்று போராடி நிற்கிறது. இத்தகைய இரு தரப்பினரினதும் இரு அந்தலை நிலைப்பாட்டினால் வடக்கு கிழக்கு மக்கள் மட்டுமன்றி முழு நாட்டு மக்களுமே பணமுக நசுங்களை அனுபவித்து வருகிறார்கள்.

வடக்கு கிழக்கில் மக்கள் அனுபவித்து வரும் பிரச்சினைகள் துன்புறுப்புகள் அவற்றுக்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் பற்றி தெற்கின் சிங்கள மக்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் தேசிய இனப்பிரச்சினை என்பது மகிந்த சிந்தனை கூறுவது போன்று வெறும் பயங்கரவாதப் பிரச்சினை என்ற மயாத் தோற்றம் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் கலைக்கப்பட வேண்டும். இனப் பிரச்சினையின் பின்னால் மறைந்திருக்கும் வர்க்க சுரண்டலும் அதற்கான ஏகாதிபத்திய அரவணக்கமும் ஆளும் அதிகாரப் பிடியும் மக்களால் விளங்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இதற்கான பணி இலங்கைக் குழுவில் எளிதான ஒரு விடயமல்ல. பாராளுமன்ற அரசியலில் பேரினவாதமும் இனவெறியும் ஒரு வலிய ஆபத்தமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதனை வெற்றி கொள்ள மக்கள் மத்தியில் கடுமையான அரசியல் முயற்சிகள் செய்யப்பட வேண்டும். அதன் மூலமே தெற்கின் மக்கள் வடக்கு கிழக்கு மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுக்கு நியாயமான குரலை எழுப்ப முடியும். பத்தத்தை நிறுத்தி பேச்சுவாரத்தை மூலமான அரசியல் தீர்வு காணப்படுவதற்கான வலிமையுடன் தெற்கில் எழும் குரலை வடக்கில் உண்மையான இயல்பு வாழ்வாக்குரிய உறுதியான உத்தரவாதமாக அமைய முடியும். அதற்கான சூழலை தென்னிலங்கை மக்களிடையே உருவாக்க வேண்டும். **வடபுலத்தான்**

கண்டதும்
கேட்டதும்
செய்தக் கோப்பு

செய்துருள்

● தனக்குத் தலைவலி வந்தால்
"நாட்டின் நீதிபதிகளது சமயங்களை நியாயமான அடிப்படையில் விரைந்து அதிகரிப்பதற்கு அரசு உடன் நடவடிக்கை எடுக்காது விட்டால் நான் பதவியை இராஜினாமாச் செய்து விடுவேன்" என பிரதம நீதியரசர் உயர் நீதிமன்ற அமர்வில் எச்சரிக்கை செய்துள்ளார். ஆனால் இதே பிரதம நீதியரசர் தான் சில மாதங்களுக்கு முன்பு வேலை நிறுத்தம் செய்யும் ஆசிரியர்கள் எனக்கு முன்னால் வரும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் நல்ல பாடம் படிப்பித்து விடுவேன் என்றும் கூறியவர். அதுமட்டுமன்றி சம்பள உயர்வு உட்பட பல கோரிக்கைகள் முன்வைத்து வேலை நிறுத்தம் செய்த சில தொழிற்சங்க வாதிகளின் நடவடிக்கைக்கு தடை விதித்துத் தீர்ப்பளித்தும் நீதிமன்றங்கள் தான். இதைத் தான் "தனக்குத் தனக்குத் தலைவலி வந்தால் தான் வலியின் வேதனை புரியும்" என்று கூறுவதா? அல்லது தனக்கொரு நீதி மற்றவர்களுக்கு வேறொரு நீதி என்பதா?

● தன்வினை தன்னைச் சூழும்
தமிழ் நாட்டின் சினிமா இயக்குனர்கள் அண்மையில் தமது அமைப்புக்குரிய தேர்தல் துயர்ப்பின் போது அடித்தடியில் இறங்கி மீறாதிக் கொண்டனர். மக்களிடமிருந்து பணத்தை வாரிச் சுருட்டிக்கொள்ள சினிமாவில் வெட்டுக்கத்தி வீச்சரிவான் உறுட்டுக் கட்டை அடித்து வெட்டுக்கொத்துக் காட்சிகளைக் கண்குளிரக் காட்டும் இந்த இயக்குனர்கள் அதே வடிவத்தில் நிசமாகவே மீறாதிக் கொண்டனர். தன்வினை தன்னையே சூழும் என்று கூறலாமா?

● தமிழரின் தனிக் குணம்
கொழும்பில் ஒரு கலை இலக்கிய நிகழ்வில் ஒருவர் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவர் வைத்தியத்துறை சார்ந்தவர். அவர் தனது உரையில் யாழ்ப்பாணத்தில் தான் பிறந்து வளர்ந்த ஊரைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தார். சபையின் நடுவே இருந்த இரண்டு தமிழக கல்விமான்கள் தங்களுக்குள் ஆராயத் தொடங்கி விட்டார்கள். பார் இவர்? எந்தப்பகுதியாக இருக்கும்? ஆனால் பார்த்தால் ஒரு மாதிரியாக இருக்கு எனக் தலையைப் பிய்த்துக் கொண்டனர். இந்தக் கனவான்களில் ஆய்வில் எதுவும் பிடிபடவில்லை. உரையாற்றியவர் ஒரு கருத்துக்கள் உரையாற்றியவர் பற்றி எதுவும் இவர்களின் காதுகளில் ஏற்படாதவழிவலை. அவர் பார்? அவரது அடைபாளம் என்ன? என்பதை அறிவித்தேயே அவர்களின் முழுக் கவனமும் இருந்தது. பழமைவாத தமிழர் என்றால் அவர்களுக்கு இந்த ஆய்வக் குணம் தனித் தன்மையுடன் இருக்கவே செய்யும். இப்படி அது தொடர்கிறது.

● சாயிபாபாவின் மாயவிக்தை
கொழும்பில் தமிழர்கள் அதிகம் வாழும் பகுதிகளில் ஒரு இறுவட்டு விற்பனையாகி வருகிறது. அதனை இளந்தலைமுறையினர் அதிகம் வாங்கிப் பார்த்து ரசித்து வருவதுடன் அதிர்ச்சி கலந்த கிண்டலையும் தெரிவித்து வருகின்றனர். அந்த இறுவட்டு வேறு எதுவுமல்ல. சத்திய சாயிபாவின் சித்து விளையாட்டுக்களையும் லீலைகளையும் அம்சப்படுத்தும் ஒரு இறுவட்டுத்தான். அந்த "மகான்" காவியுடையில் இருந்து எவ்வாறு திருநீறு கைக்கடிக்காரம் தங்கச் சங்கிலி போன்றவற்றை வரவழைத்துக் கொடுப்பதையும் இளைஞர்கள் மாணவர்களை ஓரினச் சேர்க்கை மூலம் பாலியல் துவ்பிர்போகம் செய்த விபரங்களையும் ஆதாரபூர்வமாக இவ் இறுவட்டு வெளிப்படுத்துகிறது. சாயிபாபா பற்றி உண்மை அறிய விரும்புவோர் மேற்படி இறுவட்டை பார்ப்பது பயன் உள்ளதாகும். இந்த இறுவட்டை தமிழகப் பெரியார் மயம் வெளியீட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

● மருத்துவத்தில் கொள்ளை
கொழும்பு கொள்ளப்பிடியில் உள்ள பெரியதனியார் மருத்துவமனையில் அவசரமாக ஒருவர் சேர்க்கப்பட்டார். அவருக்கு வேசான மயக்கம் ஏற்பட்டதாலேயே அங்கு கொண்டு செல்ல நேர்ந்தது. அனுமதிக்கான பணமாகப் பத்தாயிரம் ரூபா செலுத்தும் படி கேட்கப்பட்டது. தடுமாறிய பின்னடைகள் தந்தைக்கு ஏதோ பாரிய நோய் எனப் பயந்து கைமாற்றுடன் பெற்று பணத்தைச் செலுத்தினார். பரிசோதனைகள் இடம் பெறுவதாகக் கூறினார். காணவில்லை அனுமதிக்கப்பட்ட அவர் பிற்பகலில் எவ்வித நோயும் இல்லை வீடு செல்லலாம் மருத்துகள் எதுவும் தேவை எனக் கூறப்பட்டதுடன் ரூபா 18,000/- மொத்தச் செலவு எனக் கூறி கட்டிக்கச் செல்லுமாறு கூறினார். தனியார் மருத்துவமனையில் பட்டப்பகல் கொள்ளை உல்லாச நடைபெறுகிறது.

சாதியம் வேறுபாடு உட்பட சாதியம்

நீதிமன்றம் எதிர்ப்பு அவசியம்

கடந்தமாதம் கொழும்பில் நடைபெற்ற இலங்கை தேசிய நாடகவிழாவில் மேடையேற்றப்பட்ட யட்டியாந்தோட்டையைச் சேர்ந்த ஆசிரியர் கருணாகரனின் 'நாங்கள் தலித்துக்கள்' என்ற நாடகம் பற்றி மலையகத்தை சேர்ந்த நண்பர்கள் பலரும் அவர்களின் அதிருப்தியைத் தெரிவித்தனர். சாதிய அடையாளம் சிறந்ததென்றும் அந்த அடையாளத்தை மாற்றத்தேவை இல்லை என்றும் போதிக்கும் குறுகிய அல்லது குறுகிய சாதிவாதத்தைக் கொண்டதாக அந்நாடகம் இருந்தது என்பதே காரணமான விமர்சனங்களின் சாரம்சமாகும்.

இவ்வேளையில் "இலங்கையில் சாதியமும் அதற்கு எதிரான போராட்டங்களும்" என்ற நூலின் இரண்டாவது பதிப்பு கைக்குக் கிடைத்தது. வெகுஜனன் (சி.கா. செந்திவேல்) இராவணா (ந. இரவீந்திரன்) ஆகியோரின் கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ள இந்நூல் சாதியம் பற்றியும் அதற்கு எதிரான போராட்டங்கள் சாதியப்பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகள் பற்றியும் வேறொரு கோணத்தில் அலசுவதாக அமைந்துள்ளது.

சாதியத்தின் தாக்கம் என்பது ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரின் பிரச்சினைகள் தான். ஆனால் அதற்கு எதிரான போராட்டங்களும் தீர்வுகளும் அவர்களுக்குரிய பிரத்தியேகமான நிகழ்ச்சி நிரலல்ல. சாதியம் என்பது இந்திய இலங்கைக்குரிய விஷேட சமூகப் படையாக்கமாக நிறுவப்பட்டுத்தான் உள்ளது. அதிலும் இலங்கையின் சாதியக்கட்டமைப்பு இந்தியக் கட்டமைப்பிலும் வேறுபட்டதாகும். இலங்கையிலும் வடக்கு, சாதியமைப்பு கிழக்கிலிருந்து வேறுபட்டதாகவும்தான் சிங்கள மலையகத்தமிழ் மக்களிடமும் முஸ்லிம்களிடமும் வித்தியாச வித்தியாசமான சாதியமுறை இருப்பதை அவதானிக்க முடியும். ஆனால் ஒடுக்கப்படும் சாதிகளும் ஒடுக்கும் சாதிகளின் ஆதிக்கம் அரசியலிலும், பொருளாதார சமூகப் பண்பாட்டு அம்சங்களிலும் நிறுவப்பட்டுத்தான் உள்ளமை பொதுவான அம்சமாகும்.

சாதியத்தின் மிகவும் கொடுமையான தீண்டாமை வடக்கிலேயே மிகவும் கோரமாக இருந்ததுடன் தற்போது வடக்கிலும் அக்கோரம் பலமிழந்துள்ளமைக்கு காரணம் 60 பதுகளில் நடந்த வெகுஜனப் போராட்டங்களின் தாக்கமாகும். இதனை வரலாற்றுச் சான்றுக்களுடன் இலங்கையில் சாதியமும் அதற்கு எதிரான போராட்டங்களும் என்ற இந் நூல் சமர்ப்பிக்கின்றது. தீண்டாமையின் குரலாகவும் விபரிக்கின்றது.

இந்நூலில் சாதியத்தின் தற்போதைய நிலை குறித்த அவதானிப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. குறிப்பாக தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டச் சூழலில் சாதியத்தை அணுக வேண்டிய முறைகள் பற்றிய முன் மொழிவுகளையும் முன்வைக்கிறது. சாதியம் செய்யும் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு குழுவின்ருக்கான அடையாளத்தை மட்டுமன்றி அரசியல் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு விடயங்களை மறுதலிக்க முடியாதவாறு தீர்மானிக்கின்ற சமூகக் கட்டமைப்பாக தோற்றம் பெற்றது. இது கீழைக்கேயே கூட்டு வாழ்க்கை அல்லது குழு வாழ்க்கை முறையின் பாதகங்களில் ஒன்றாகும். இச்சமூகக் கட்டமைப்பு தேசிய அரசுகளின் தோற்றத்துடன் எவ்வாறு அரச அதிகாரக் கட்டமைப்புடன் சமரசம் செய்து கொண்டுள்ளது என்பதைப் பார்த்தால் தேசிய அதிகாரப்படையாக்கம் சாதியக்கட்டமைப்புகளுக்கிடையே இயங்குவதற்கான வழியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது. அத்துடன் காலனியாதிக்க ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் சூழ்நிலைகளில் சாதியத்தின் அடிப்படைகள் தாக்கப்பட்டால் வேறுவேறு வழிகளில் தகவமைக்கப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்க முடியும்.

இது அரசியல் சமூக ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்டவும் சமத்துவத்தை சமூக நீதியையும் நிலைநாட்டுவதற்கும் முட்டுக்கட்டையாகவே இருந்து வருகிறது.

இதனால் சமகால ஏற்றத்தாழ்வான சூழ்நிலையில் ஜனநாயகத்திற்காகவும் சமூக நீதிக்காகவும் சமத்துவத்திற்குமான போராட்டங்களில் சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டமும் முக்கியமாகிறது. அதேபோன்று சாதியத்தின் பாதிப்புகளுக்கு தீர்வுகளை காண்பதற்கான தேவையை பொருட்படுத்தாமலும் தற்கால சமூக அசைவியக்கம் நடைபெறமுடியாது.

இந்த அடிப்படையில் போராட்டங்கள் நிலப்பிரபுத்துவ காலம் தொடர்பே நடைபெற்று வருகின்றன. தேசிய அரசுகளின் கீழும் காலனியாதிக்க ஏகாதிபத்திய சூழ்நிலையிலும் உலகமயமாக்கல் சூழ்நிலையிலும் வேறுவேறுவிதமாக அப்போராட்டங்கள் தொடர்கின்றன.

சீர்திருத்தங்களை செய்து சாதியப்பாதிப்புகளுக்கு நிவாரணங்களைப் பெற்றுக்கொடுப்பதற்கான ஒருவகையான சட்டரீதியான ஏற்பாடுகள் கொள்ளப்பட்டது. இதனையே வடக்கில் சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபையின் அணுகுமுறையாகக் காண முடிந்தது. இது சாதியக்கட்டமைப்பை தகர்ப்பதற்குப் பதிலாக அதனை ஏற்றுக்கொண்டு பாதிக்கப்படும் சாதியினருக்கு கொடுக்கப்படும் ஒத்தமமாகும். இந்தியாவில் ஒடுக்கப்படும் சாதியினருக்கு வழங்கப்படும் இடஒதுக்கீடு போன்ற விஷேட சலுகைகளுக்குள் சாதியப்பாதிப்பை சரிக்கட்ட முற்படுவதாகும். இலங்கையில் இம் முறை நடைமுறையில் இல்லாவிட்டாலும் சாதியக்

கட்டமைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு அதனுடன் சமரசம் செய்வது தான் சீர்திருத்தப் போக்கு அணுகுமுறை. இது இலங்கையிலும் இருக்கிறது. இதனை ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவம் ஒடுக்கப்படும் சாதியினரிடம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சீர்திருத்தங்களுக்கான போராட்டங்களும் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளும் சாதியக்கட்டமைப்பின் பாதிப்புகளின் இறுக்கத்தில் சில தளர்வுகளை ஏற்படுத்தி இருப்பினும் சாதியக்கட்டமைப்பை தகர்த்து சமத்துவத்தை நிலைநாட்டும் குறிக்கோள்களை அவை கொண்டவையல்ல.

60 களில் வடக்கில் நடைபெற்ற சாதியத்திற்கு எதிரான பன்முகப் போராட்டங்களுக்கும் தலைமை தாங்கிய தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம் சாதியக் கட்டமைப்பை தகர்த்தும் அடிப்படை கொண்டதாகவே செயற்பட்டது. அதன் நடவடிக்கைகளும் கொள்கைகளும் சாதிய சமரசத்துக்கும் சீர்திருத்தங்களுக்கும் அப்பால் விரிந்த எல்லையை கொண்டிருந்தன. சாதிய அடையாளம் கடந்த அனைத்து சாதியினரிடையே இருக்கும் உழைக்கும் சுரண்டப்படும் மக்களினமும் ஐக்கியத்தைக் கட்டுவதன் மூலமான சமூகமாற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இந்த அணுகுமுறையானது சுரண்டப்படும் வர்க்கங்களின் மேலாதிக் கத்தினூடாக சமூகநீதியையும் சமத்துவத்தையும் நிலைநாட்டும் நோக்கம் கொண்டதாகும். இது ஒடுக்கும் சாதியினரின் மத்தியில் உள்ள உழைக்கும் வர்க்கத்தினரின் பங்களிப்பையும் கொண்டதாகும்.

சாதியத்திற்கு எதிரான இன்னொரு அணுகுமுறையானது தலித்துவ அணுகுமுறை ஆகும். இது இந்தியச் சூழ்நிலையில் இருக்கும் விஷேட அம்சமாகும். அதாவது ஒடுக்கப்படும் சாதியினரை மட்டும் கொண்ட தலித்திய ஆதிக்கத்தினூடாக சாதிகளிடம் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்ற அணுகுமுறை ஆகும். இது அம்பேத

வந்து விடுவதில்லை. ஏனெனில் தேசிய அரச அதிகாரம், காலனித்துவ, ஏகாதிபத்திய அதிகாரம் ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதலின் ஆதிக்கம் வேறுவேறு விதங்களில் சாதிய சமூகக்கட்டமைப்பை உள்வாங்கிக் கொள்கின்றன. சமூகமாற்றத்திற்கான தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களே உண்மையான சாதியத் தகர்ப்பைக் கொண்டிருக்க முடியும். அதற்கான கொள்கை நடைமுறைகளே வெறும் சுலோகங்களையும் வார்த்தைகளையும் விட அர்த்தம் நிறைந்ததாகும். போராட்டங்களின் பொது வானபோக்கும் எதிர்பார்ப்பும் ஆயுத நடவடிக்கைகளும் சாதியமைப்பை வலுக்குறைந்துள்ளதாகக் தோன்றினாலும் அது உண்மையல்ல என்பதற்கு இந் நூலில் பல உதாரணங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

அதேவேளை தமிழ்த்தேசியப் போராட்டத்தில் தலித்திய அணுகுமுறையை வேண்டிநிற்கும் சிலர் தேசியத்தையும் சாதியத்தையும் சமமான எண்ணக்கருக்களாகவும் நிறுவனங்களாகவும் கொண்டு செயற்படுகின்றனர் அல்லது விளங்காமல் அவற்றை சமப்படுத்துகின்றனர். சாதியக்கட்டமைப்பை விட தேசியக்கட்டமைப்பு விரிந்ததும் வளர்ச்சியடைந்ததுமாகும். தேசிய அபிவிருத்திகள் என்பதை தனியாகக் கூட்டரசு, சுயாட்சி போன்ற ஏற்பாடுகள் மூலம் நிலை நிறுத்தப்படலாம் இன்னால் சாதியம் தனித்து அரச அதிகாரக் கட்டமைப்பை கொண்டிருக்கவில்லை. அதனால் தலித்தேசியம் என்றொன்று ஏற்பட முடியும் என்பது தேசியத்தை சாதியத்திற்கு தாழ்த்துவது அல்லது சாதியத்தை தேசியத்திற்கு உயர்த்துவது என்பது கோளாறு கொண்ட அணுகுமுறை ஆகும்.

ஜனநாயகம், மனிதஉரிமைகள், சமூகநீதி, சமத்துவம் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட தேசிய அணுகுமுறையில் சாதியத்திற்கு இடமிருக்க முடியாது. அதனால் சாதிய அடையாளம் கடந்த தேசியம் அமைய வேண்டிய புதிய வழிமுறை பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்ற சாதிய அடையாளங்களின் அடிப்படையில் தேசியம் அமைய முடியாது என்பதுடன் ஒடுக்கும் சாதிய மேலாண்மை கொண்ட தேசியத்திற்கு எதிரான போராட்டம் தலித்தேசியமையாகவே தலித்தேசியமோ அதன் தீர்வாக அமைய முடியாது. சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டம் சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டமல்ல என்பதால் சாதிய அடக்குமுறைக்கு சுய நிர்ணய உரிமை தீர்வமாகாது.

எனவே தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களில் சாதிய அடக்குமுறைகள் இல்லை என்பது எவ்வளவு தூரத்திற்கு மோசடியான

"இன்றைய எந்தத்தாழ்வான சூழ்நிலையில் ஜனநாயகம் சமூகநீதி சமத்துவம் ஆகியவற்றிற்கான போராட்டத்தில் சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டமும் முக்கியமாகின்றது."

இலங்கையில் சாதியம் அந்நேராவ போராட்டங்களும்

செய்தியை இராவணா

காரின் சீர்திருத்த அணுகுமுறையைவிட தீவிரமானதாக இருப்பினும் சாதிகளிடையே வன்மங்களை உயிர்ப்பாக வைத்துக் கொண்டு புகை நிலைப்பட்ட தீர்வுகளை வேண்டி நிற்பதன் மூலம் சாதியக்கட்டமைப்பை பாதுகாப்பதாகவே இருக்கிறது. அதாவது ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினர் என்ற அடையாளத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதன் ஒரு வகை ஆதிக்கத்திற்காக போராடுவதாக இருக்கிறது. இது சமூகமாற்றத்தை அடிப்படையாக கொள்ளாதபடியால் ஏற்றத்தாழ்வடைய இச்சமூக அமைப்பை பாதுகாக்கும் பாராளுமன்ற அரசியலுக்கே உதவும். ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரில் மேட்டுக்குடியினரை உருவாக்கும் நடவடிக்கையாகவே முடிகிறது. இதனால் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரிலும் வர்க்க வேறுபாடுகள் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. அவர்களின் மேட்டுக்குடியினரின் ஆதிக்கத்திற்காகவும் சமூக மேநிலை ஆக்கத்திற்காகவும் அந்த சாதியடையாளம் தொடர்ந்து பேணப்படுவதாக இருக்கிறது. தலித்துவ அணுகுமுறை எதிர்ப்பைக் காட்டும் மீறலை எடுத்துக்காட்டும் தீவிர அணுகுமுறை என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதனால் ஒடுக்கும் சாதியினரின் ஆதிக்கம் கேள்விக்குட்படுத்தப்படுகிறது.

இந்த தீவிர நடவடிக்கைகளின் விளைவு சட்டநிவாரணங்களையும் சலுகைகளையும் பெற்றுக்கொள்வதுடன் முடிவிற்கு வந்து விடுகிறது. பெரியார் தலைமையிலான சாதியத்திற்கெதிரான போராட்டங்கள் தீவிரமும் வன்மமாகவும் இருந்தாலும் அவை சமூக மாற்றத்தை அடிப்படையாக கொண்டிருக்கவில்லை. இது தலித்திய அணுகுமுறையிலிருந்து வித்தியாசமானாலும் பரந்தளவில் முன்னெடுக்கப்பட முடியவில்லை.

மேற்படி அணுகுமுறைகளான சிநேக அணுகுமுறைகளாகக் கொண்டு சாதியத்தை தகர்ப்பதற்கான நிகழ்ச்சி நிரலுடனான வர்க்கப் போராட்ட வழிமுறைகளும் இந்தியாவிலும் இருக்கின்றன. வெகுஜனன் இராவணா ஆகியோரின் இந்நூல் சாதியமுறைமையை தகர்த்துப்பதற்கான அவசியத்தை தர்க்கப்பூர்வமாக சான்றுபடுத்துகின்றது.

தமிழ்தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் என்ற பொதுவான பதாகைக்குள் சாதியம் முற்றாக தகர்த்தப்படாது மறைக்கப்படுகிறது அல்லது மறைந்து கொண்டுள்ளது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. பொதுவாக தேசிய அரசிற்கான அல்லது சுயாட்சிக்கான போராட்டம் என்பதனால் மட்டும் அதற்கு சாதியத்தை தகர்த்தும் வலிமை

தும் ஆபத்தானதுமோ அந்தளவிற்கு தலித்திய மேலாண்மைக்கான கோரிக்கையும் மோசடியானதும் ஆபத்தானதுமாகும்.

ஒவ்வொரு போராட்டத்திலும் ஒவ்வொரு சமூக மேம்பாட்டு நடவடிக்கையிலும் சாதியம் தகர்த்தப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை மறுக்க முடியாது. அதற்கான வழிமுறை சாதியத்தை தகர்த்தும் அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவே அமைய வேண்டும்.

சாதியம் இன்றைய உலகமயமாதல் சூழ்நிலையில் போராட்டச் சூழலில் எவ்வாறு செயற்படுகிறது. தகவமைத்துக் கொள்கிறது என்பதை சரியாக புரிந்து அதற்கெதிரான போராட்டங்களை முன்னெடுக்க வேண்டும். சீர்திருத்தவாத பெரியாரின் பகுத்தறிவு வாதம், தலித்திய அணுகுமுறைகள், மற்றும் சாதியமுறையை தகர்ப்பதற்கான அணுகுமுறைகள் போன்றவற்றை சரியாக மதிப்பிட்டு புதிய வளர்ச்சியடைந்தவாறான மக்களை பிளவுபடுத்துவதற்கு மாறாக ஐக்கியப்படுத்தும் அதனூடாக சமூக அமைப்பை மாற்றி சமத்துவம் சமூக நீதி அடிப்படையிலான ஜனநாயகத்தை மனிதஉரிமைகளை நிலைநாட்டும் வழிமுறைகள் காணப்படுவது அவசியம்.

பிறப்பால் குத்தப்படும் அடையாளத்தையும் அதனாலான கொடுபங்களையும், கேவலங்களைகளையும் நிராகரிக்கும் புதிய அணுகுமுறைகள் பற்றி இந்நூல் பேசுகிறது. இக்கருத்துக்கள் மேலும் செழுமைப்படுத்தும் முயற்சிகள் தேவை. இதன் மீதான கருத்துப் பரிமாறல்கள் விமர்சனங்கள், விவாதங்கள் சாதியத்திற்கு எதிரான பொதுவான ஆரோக்கியமான அணுகுமுறை பல முனைகளிலும் தேவைப்படுகின்றன. அதன் மூலமே சமூகக்கட்டமைப்பில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அரச அதிகார படையாக்கத்தில் செல்வாக்கு செலுத்தும் சாதியத்தை மேலும் தகர்த்துக் கொடுக்க முடியும்.

தயா

சென்னை சவுத் வீஷன் இரண்டாவது பதிப்பாக வெளியீட்டுள்ள இந்நூலின் இலங்கை விலை 375 ரூபாயாகும்.

தொடர்புகளுக்கு: புதிய பூமி வெளியீட்டகம், 47, 3வது மாடி, கொ.ம.ச.க., தொகுதி, கொழும்பு- II.

**உலக
அரங்கின்
நாயகரீபு**

மக்கள் தீர்ப்பே மகேசன் தீர்ப்பு

நேபாள மாவோவாதிகள் தென்னாசிய சூழலில் பாரிய மாற்றத்தை உண்டு பண்ணியிருக்கிறார்கள். கடந்த மாதம் நடைபெற்ற நேபாள அரசியல் அமைப்புச் சபைக்கான தேர்தலில் இவர்கள் பெற்ற மாபெரும் வெற்றி உலகையே நேபாள மக்களை திரும்பிப் பார்க்க வைத்த செயலாகும். தேர்தலை நடைபெறவிடாமல் மாவோவாதிகள் குழப்புவார்கள், அவர்கள் தேர்தலில் தோற்பது உறுதி. அவர்கள் மிஞ்சி மிஞ்சிப் போனால் மூன்றாவது பெரும்பான்மைக் கட்சியாகவே வரமுடியும் என்ற வாறே ஊடகங்களும் அரசியல் அவதானிகளும் கருத்துக் கூறி வந்தனர்.

அரசியல் அமைப்புச் சபைக்கான தேர்தல் ஏப்பிரல் 10 திகதி நடைபெற்று முடிந்தவுடன் முன்னாள் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜிம்மி காட்ரர் உள்ளிட்ட தேர்தல் கண்காணிப்பு அமைப்புகள் தேர்தல்கள் அமைதியாகவும் நேர்மையாகவும் நடைபெற்றதாகவும் இதை ஒரு வெற்றிகரமான தேர்தல் எனக் கொள்ள வேண்டும் எனவும் அறிவித்தனர். தேர்தல் குறித்த அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்ட ஐ.நா. கண்காணிப்பாளர்களின் தலைமை அதிகாரி இயன் மாட்டின் நேபாளத் தேர்தல்கள் மிகவும் ஒழுங்காக நடைபெற்றதாகச் சொன்னார்.

இச் செய்திகள் எல்லாம் சகல மேற்கு நாடுகளின் ஊடகங்கள் மூலம் ஒலி/ஒளி பரப்பப்பட்டன. இவையெல்லாம் நடந்தது தேர்தல் முடிவுகள் வெளிவரத் தொடங்குவதற்கு முன்னராகும். ஆனால் தேர்தல் முடிவுகள் வெளிவரத் தொடங்கியவுடன் மேற்குலக இந்திய வட்டாரங்களால் அதிர்ச்சியைத் தாங்க இயலவில்லை. சில நாட்கள் கழித்து செய்திக் குறிப்பொன்றை வெளியிட்டுள்ள சி.என்.என் (C.N.N) தேர்தலில் ஒழுங்கீனங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. இதை நியாயமான தேர்தல் என்று கொள்ள இயலாது எனத் தெரிவித்துள்ளது. மேலும் பல மேற்குலக நாடுகளும் இந்தியாவும் தேர்தல் குறித்த சந்தேகங்களை எழுப்பத் தொடங்கின. ஆனால் நேபாள மக்களின் அமோக ஆதரவுடன் பெரும்பான்மை இடங்களை மாவோவாதிகள் கைப்பற்றியிருப்பது தேர்தல் மோசடி குறித்த குற்றச்சாட்டுகளுக்கு சாட்டையாக விழுந்துள்ளது.

தேர்தல் முடிவுகள் குறித்து ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் "நேபாள டைம்ஸ்" பத்திரிகை இப்படி எழுதியுள்ளது. "பத்து வருடங்களுக்கு மேலாக ஒரு அரசை மாவோவாதிகள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்தில் நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். மிகுந்த அர்ப்பணிப்பும் கடின உழைப்பும் மக்கள் நலன் மீதான அக்கறையும் கொண்ட மிகச் சிறந்த அமைப்பாக மாவோவாதிகள் இருக்கிறார்கள். இது அவர்களின் பணிகளுக்கு நேபாள மக்கள் கொடுத்த பரிசு"

"இந்தியா என்றும் எதிர்பாராத முடிவொன்று நேபாளத் தேர்தலில் கிடைத்துள்ளது. அதிர்ந்து போய் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் இருக்கிறது மாவோ வாதிகளுக்கு எதிராக நேபாள மக்களுக்கு மூளைச் சலவை செய்யும் பணி ஏன் கைகூடவில்லையென ஏங்கி நிற்கிறது. ஆபத்து என்ன வென்றால் நேபாளக் காங்கிரஸ் ஒருங்கிணைந்த மாக்கிஸ்ட் லெனினிஸ்ட் மாதேசி பிரதேசக் கட்சிகளை ஒன்றிணைத்து ஒரு கூட்டு அரசை அமைக்க புதுடெல்லி படாதபாடுபடுகிறது. ஏனெனில் மாவோவாதிகளின் ஆட்சிக் வரக்கூடாது என்பதே டெல்லியின் பிரதான நோக்காகும்.

நேபாளக் காங்கிரஸ் கட்சி தேர்தலில் சந்தித்த படுதோல்வியைத் தொடர்ந்து "தேர்தல்கள் நியாயமான முறையில் நடைபெறவில்லை" என்ற பல்லவியை பாட ஆரம்பித்துள்ளது. ஒருகிணைந்த மாக்கிஸ்ட் லெனிஸ்ட்கள் இடைக்கால அரசில் இருந்து விலகி இருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மை என்னவென்றால் மிக நீண்டகாலமாக அதிகாரத்தை அனுபவித்து மக்களை ஏமாற்றியவர்களுக்கு மக்களின் தேர்தல் தீர்ப்பை ஏற்க முடியவில்லை.

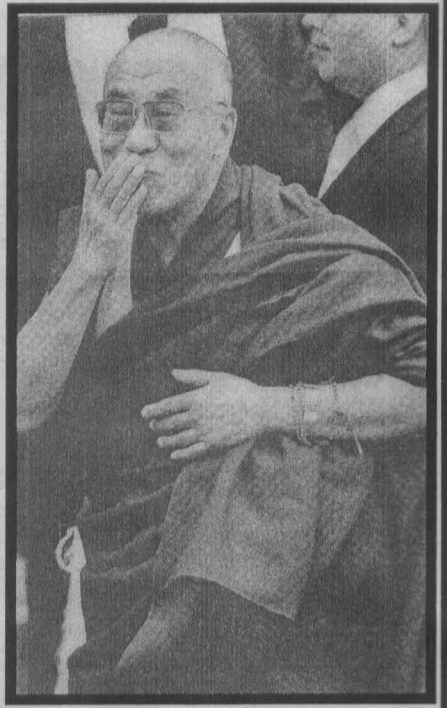
அமெரிக்காவின் பயங்கரவாத அமைப்புகள் பட்டியலில் நேபாள மாவோவாதிகளும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அமெரிக்கா மாவோவாதிகளை அப்பட்டியலிலிருந்து நீக்குவது குறித்து மறு பரிசீலனை செய்வதாகச் செல்லுகிறது. இது எவ்வாறு இருப்பினும் மக்கள் ஆணையுடன் ஆட்சிக்கு வரவுள்ள மாவோவாதிகளின் சட்ட பூர்வத் தன்மையை யாரும் கேள்விக்குட்படுத்த முடியாது. இந்தியா மறுத்தாலும் அமெரிக்கா சீனத்தாலும் நேபாள மக்கள் ஒரு தெளிவான ஆணையை மாவோவாதிகளுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற மாபெரும் உண்மையை எவராலும் மறுக்க இயலாது.

**அமெரிக்கா களமிறக்கியுள்ள
ஒலிம்பிக் போட்டியாளர்**

எதிர்வரும் ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் அமெரிக்கா களமிறக்கியுள்ள ஆட்டக்காரர் ஒரு தீபெத்தியர். அவருடைய பேர் தலாய் லாமா. புத்த பிக்குவாக்குப் புத்த பிக்குவாகவும் அரசியல்வாதிக்கு அரசியல்வாதியாகவும் தோற்றங் காட்டுகிற தலாய்லாமா அரை நூற்றாண்டு காலமாகவே அமெரிக்காவின் எடுபிடையாகவே இருந்து வந்துள்ளார்.

திபெத்திய நிலவுடைமையாளர்களது ஆதரவாளராகவும் திபெத்தில் அடிமை முறையை ஒழித்து நிலச்சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதால் சினமடைந்த நிலப்பிரபுக்களின் கிளர்ச்சியின் போது அவர்களுக்கு ஆதரவாக நின்று பெருந்தொகையான செல்வத்துடன் 1950ல் இந்தியாவுக்குத் தப்பிப் போய்ச் சேர்ந்தவர் இந்தத் தலாய்லாமா. அவருக்கு இந்தியாவின் புகலிடங் கொடுக்குமாறு நேருவை அமெரிக்கா வற்புறுத்தியது. நிலப்பிரபுக்களின் கிளர்ச்சிக்குத் தூண்டுதலாயும் ஆதரவாயும் இயங்கிய அமெரிக்க உளவு நிறுவனமான சி. ஐ. ஏ அன்று முதல் இன்று வரை தனது முகவர்களைக் கொண்டு திபெத்தில் கலவரங்களைக் கிளறி விடவும் தலாய்லாமாவுக்கு ஆதரவான பிரசாரங்களை முன்னெடுக்கவும் சி.ஐ.ஏ யின் உதவி முக்கியமானதாக இருந்தது. எனினும் சீனாவின் அரசியல் நெருக்கடி மிக்க பண்பாட்டுப் புரட்சிக் காலத்திலும் மாஓவுக்குப் பிற்பட்ட காலத்து நெருக்கடிகளின் போதும் திபெத்தில் கிளர்ச்சிகளை நிகழ்த்த இயலாததற்குக் காரணம் திபெத்தியர்கள் மத்தியில் தலாய்லாமாவின் அரசியலுக்கு ஆதரவு இல்லாமையே. எனினும் தலாய்லாமாவை உலகப் பிரமுகராகக் கட்டியெழுப்புகிற பல முறச்சிகள் மேலை நாடுகளில் தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. ஏகாதிபத்திய அரசியல் நோக்கங்கட்காக வழங்கப்படுகிற பரிசுகளில் அதி முக்கியமானதான சமாதானத்துக்கான நொபல் பரிசும் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. சீனாவில் தீபெத்தியருக்கு எதிரான பாரபட்சம் சீன அரசாங்கம் காட்டிவந்தற்கான ஆதரம் இல்லை. சீனாவில் திபெத்தியருக்கான முழுமையான சுயாட்சி ஒன்று உள்ளது. இது வேறெந்த ஆசிய நாட்டிலும் உள்ளதை விடப் பெரியதொரு அங்கீகாரம். ஆயினும்

இதற்கும் மேலான அதிகாரங் களைக் கொண்ட ஒரு மதவாத ஆட்சியை தலாய்லாமா வின் மூலம் வற்புறுத்தி வருவது அமெரிக்கா தான். தலாய்லாமா எவ்வளவு தந்திரமான அரசியல்வாதியானாலும் அவர் சுதந்திரமான தலைவரல்ல. பெய்ஜிங் ஒலிம்பிக் போட்டி எப்படி முடிந்தாலும் தலாய்லாமா வின் ஆட்டம் இனி மேலும் எடுபடாது என்பது உறுதி. இன்று தலாய்லாமாவுக்கு ஆதரவாக நிற்கிற ஒவ்வொரு

நாடும் அரசியற் தலைமையும் படு பிற்போக்கானவர்கள் என்பது போல தலாய்லாமா ஆதரித்து நிற்கிற விடயங்களும் பிற்போக்கானவையாகவே உள்ளன. ஏகாதிபத்திய ஒடுக்கு முறை ஒன்றுக்கேனும் எதிராகக் குரல் கொடுக்காத ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்பை எங்குமே எதிர்க்கத் துணியாத தலாய்லாமா ஒரு சராசரி அரசியல்வாதியினதும் குறைவான மனிதாபிமானியே. அவர் ஒரு ஆன்மிகவாதி என்று சொல்லலாம் என்றால் ஜாதிக் ஹெஸ் உறுமய பிக்குமார் எல்லாரும் அவரிலும் உயர்ந்த மனிதாபிமானிகளாகிவிடுவர்.

இது உண்மையல்ல

பெய்ஜிங் ஒலிம்பிக் போட்டிகளைப் போல மிகவும் தீவிரமாகத் திட்டமிடப்பட்ட முறையிற் குழப்பும் முயற்சிக்குட்பட்ட ஒரு ஒலிம்பிக் நிகழ்வும் இதுவரை இல்லை. இதற்கான உண்மையான காரணங்கள் தெரிந்தவர்கள் குழப்புகிற முயற்சிகளின் போது கூறப் படுகிற காரணங்களை நம்பமாட்டார்கள். எனினும் மிகவும் கவனமாகத் திட்டமிட்ட விதமாக ஒலிம்பிக் தீய்ப்பந்தம் உலகவலங்கொண்டு வரப்படவிருந்த நேரம் பார்த்துத் திபெத்தின் தலை நகரான லாஷாவில் சீனப் பெரும்பான்மை இனத்தவரான ஹான் இனத்தவருக்கு எதிரான வன்முறை கிளறிவிடப்பட்டது. தனியார் உடைமைக்கு மட்டுமன்றிப் பொதுச் சொத்துக்கட்கும் பெருஞ்சேதம் இழைக்கப்பட்ட பின்னர் சீனப் பொலிஸ் குறுக்கிட்டது. திட்டமிட்ட வன்முறைக்கு எதிரான மோதலில் கலகக்காரர்கள் மட்டுமன்றிப் பொலிசாரும் பிறரும் படுகாயப்பட்டனர். ஒரு சில சாவகளும் நிகழ்ந்தன. 1989 தியான் அன்மென் நிகழ்வுகளின் போது தியான் ஆன்மென் சதுக்கத்தில் சாவகள் நிகழ்ந்ததாகவும் மோதல்களின் விளைவாக இறந்தோரின் தொகையை பல நூறு

களாகவும் ஆயிரக் கணக்கானதாகவும் ஊதிப் பெருப்பித்தது போலவே திபெத்தில் நிகழ்ந்த சம்பவங்களில் இறந்தோர் தொகை பல நூறுகளாகத் தலாய்லாமாவின் ஆதரவாளர்களால் பிரசாரம் செய்யப்பட்டது.

திபெத்தில் சீன அடக்குமுறை ஆட்சி, மனித உரிமை மீறல்கள் என்பனவற்றை எதிர்ப்பது என்ற விஷயம் பெஜிங் சுற்றுச் சூழல் மாசடைவது பற்றிய பொதுவான பிரசாரமும் தீவிரமாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இவை சீனாவின் மக்கள் மீதான அக்கறையானதல்ல. மாறாக இன்று மேலை நாடுகட்குச் சமமான ஒரு பொருளாதார வல்லரசாகச் சீனா வளர்ந்துள்ளதன் விளைவாகவும் உலக ஆதிக்கத்திற்கான மேலை ஏகாதிபத்தியங்களின் திட்டங்கட்குச் சீனா பெரிய சவாலாக உள்ளதாலுமே நடக்கிறது. இன்று எந்த அடிப்படையிலும் சீனாவை மிரட்டிப் பணியவைக்க இயலாது என்ற காரணத்தாலேயே சீனாவுக்கு எதிரான பிரசாரம் முடுக்கிவிடப்பட்டுள்ளது.

பெஜிங் ஒலிம்பிக் போட்டிகள் காரணமாகச் சீனா மீது உலகின் கவனம் குவியத் தொடங்கியுள்ள நேரத்தில் ஒலிம்பிக் கடரின் உலக வலத்தைக் குழப்புகிற காடைத்தனமான நடவடிக்கைகள்

ஐரோப்பிய நாடுகளில் நடந்துள்ளன. குழப்புவதற்கான முயற்சிகள் மிகவும் கவனமாகவே திட்டமிடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன என்பதில் ஐயமில்லை. திட்டமிட்ட முறையில் ஒலிம்பிக் கடரை ஐரோப்பாவின் தும் அமெரிக்காவின் தும் நகரங்களுள் கொண்டு செல்ல இயலாதபடி செய்ததில் குழப்பங்களைத் திட்டமிட்டவர்கள் வெற்றி கண்டுள்ளனர். அவர்கள் அவமதிக்க விரும்பியது சீனாவை என்றாலும் உண்மையில் அவமதிக்கப்பட்டது ஒலிம்பிக் கடரும் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட விளையாட்டுப் போட்டிகள் என்ற ஒலிம்பிக் போட்டிகளின் படிமமுமே. சீனாவின் அரசியல் திசை மாற்றம் பற்றியோ அதன் முதலாளித்துவப் போக்குப் பற்றியோ நமக்கு என்ன கருத்து இருந்தாலும் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் சீனாவை விமர்சிப்பதற்கும் முற்போக்கான சிந்தனை உடையவர்கள் விமர்சிப்பதற்கும் வேறுபாடு உண்டு. எனவே தான் ஏகாதிபத்தியம் சீனாவை இலக்கு வைக்கிற போது ஏன் இலக்கு வைக்கிறது என்பதை நாம் முதலில் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். சீனா பற்றிய நமது விமர்சனங்கட்கும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் விமர்சனங்கட்கும் வேறுபாடு இல்லை என்றால் நாம் எங்கே நிற்கிறோம் என்று நம்மை நாமே கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். இது சீனா பற்றி மட்டுமன்றி ஏகாதிபத்தியம் இலக்கு வைக்கும் எந்த உலக நாடு பற்றியும் நாம் கவனிக்க வேண்டிய உண்மை.

1936ம் ஆண்டு ஜேர்மன் ஃபாலிஸ் அரசாங்கம் தனது யூதஇன விரோதக் கொள்கையைத் தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்தி வந்த போது அமெரிக்காவோ ஐரோப்பாவின் சனநாயக நாடுகளோ பேரலின் ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் எவ்வித எதிர்ப்பையும் தெரிவிக்க முற்படவில்லை. பகிஷ்கரிப்பு என்ற பேச்சுக்கே அங்கு இடமிருக்கவில்லை.

அரசியற் காரணங்களால் 1980ல் மொஸ்கோவில் நடந்த ஒலிம்பிக் போட்டியை அமெரிக்கா பகிஷ்கரித்தது. கூறப்பட்ட அரசியல் காரணத்தை விட முக்கியமான இன்னொரு காரணமும் இருந்தது. சோவியத் யூனியனின் தங்கப் பதக்கங்களின் எண்ணிக்கை அதற்கு முந்திய ஒலிம்பிக் போட்டிகளின் போது படிப்படியாக அமெரிக்காவின் பதக்கங்களின் எண்ணிக்கையை நெருங்கத் தொடங்கிவிட்டது. மொஸ்கோ போட்டியில் அமெரிக்காவை சோவியத் யூனியன் மீதும் வீயப்படி இருந்ததனால் அமெரிக்காவுக்கு அப்போட்டியைத் தவிர்ப்பது பயனுள்ளதாயிருந்தது. அதன் 1984ல் அமெரிக்காவின் லொஸ் ஏஞ்சலிஸ் நகரில் நடந்த அடுத்த ஒலிம்பிக் போட்டியை சோவியத் யூனியன் பகிஷ்கரித்துப் பழி தீர்த்துக் கொண்டாலும் 1984 முதல் ஒலிம்பிக் போட்டிகள் வணிகமயமாகத் தொடங்கிவிட்டன. அதன் பின்பான ஒலிம்பிக் நிகழ்வுகளில் அரசாங்கங்கட்கும் மேலாகப் பல்வேறு பன்னாட்டு வணிக நிறுவனங்களும் செல்வாக்கு வலுப்படுத்த தொடங்கிவிட்டது. சீனா இந்த ஒலிம்பிக் போட்டியின் போது முந்திய எந்தப் போட்டியையும் விடச் சிறப்பான முறையில் கோலாகலமாகவும் முழுமையான திறமானதுமான வசதிகளுடன் ஏற்பாடுகளை முன்னெடுத்து வருகிறது. ஒரு குறையும் இல்லாமல் போட்டிகள்

இதயராசனின் கவிதை நூல்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை தனது நூல் வெளியீட்டுப் பயணத்தில் அண்மைய வரவாக இதயராசனின் மீறல்கள் கவிதை நூலை வெளியிட்டுள்ளது. நூறு பக்கங்களிலான இந் நூல் ஐயத்து கவிதைகளைக் கொண்டுள்ளது. தனது தாய் தந்தையரை நினைவு கூர்ந்து அவர்களுக்கே நூலினை சமர்யணம் செய்துள்ளார் நூலாசிரியர். அணிநூலாயை ந. இரவீந்திரனும் முன்னுரையை லெனின் மதிவாணமும் எழுதியிருக்கிறார்கள். சிறப்பான அட்டைப்படத்துடனும் நேர்த்தியான அச்சுப்பதிவுடனும் வெளிவந்துள்ள இக் கவிதை நூல் பரந்த வாசகர் தளத்தில் படிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.

ஒருவருக்கு கவித்துவ ஆற்றல் கைவரப் பெற்றவீட்டால் மட்டும் அத்தகையவரால் சிறப்பான கவிதைகளைப் படைக்க முடியும் என்ற முடிவிற்கு வந்து விட்ட முடியாது. அவ்வாறே ஒரு கவிதையின் சிறப்பிற்கு கருத்துச் செறிவும் அவசியமாகிறது. இவ்வாறு கவித்துவமும் கருத்து நிலையும் இணைந்து பயன்தரும் கவிதைகளாக அமைவதற்கு கவிதை படைப்போரின் சமூக நோக்கு மக்கள் சார்புடையதாக இருத்தல் வேண்டும். சமூக முரண்பாடுகளை அடையாளம் காண்பதாயும் அவற்றின் இயங்குதளத்தை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுவதாயும் மக்களுக்கு அறிவுட்ட வல்லதாயும் அமையும் கவிதைகள் பயன் உள்ள சமூகப் பங்களிப்பாக அமைந்து விடுகின்றன. அத்தகைய கவிதைகளும் கவிஞர்களும் சமூக நிலைப்பையும் பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

இதயராசனின் மீறல்கள் கவிதை நூலினைப் படித்த போது அக் கவிதைகள் மக்கள் இலக்கியப் பரப்பிற்குள் மணம் வீசும் கவிதைகளாக இருப்பதை உணர் முடிந்தது. அவ்வாறு அமைந்திருப்பதற்கான காரணம் இதயராசன் கொண்டுள்ள உலக நோக்கு மக்கள் சார்பானதாக இருப்பதுதான். மக்கள் எதிர் கொள்ளும் பிரச்சினைகளையும் அனுபவிக்கும் இடங்களையும் தமது இலக்கிய ஆக்கங்களுக்களில் வெளிப்படுத்துவது மட்டும் மக்கள் இலக்கியப் பண்பாகி விடாது. விளைவுகளுக்காக மட்டுமன்றி காரணங்களுக்காகவும் இலக்கிய எழுத்துக்கள் தம்பணி ஆற்ற வேண்டும். அந்தவகையில் சமூக முரண்பாடுகளையும் அவற்றின் அடிப்படைகளையும் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான நோக்கையும் கொண்டிருக்கும் எந்தவொரு ஆக்க இலக்கியக்காரரும் தமக்குக் கைவர்பெற்ற ஆற்றல் மூலம் மக்கள் இலக்கியப் பரப்பிற்கு பங்களிப்பச் செய்வார்களேனார்.

இதயராசனின் கவிதைகள் அத்தகைய மக்கள் இலக்கியப் பரப்பிற்குள் வந்து நிற்பதைக் காண முடிகின்றது. உண்மையும் உணர்ச்சியும்/ உயிர்ப்புற எண்ணமும் வண்ணமும்/ பிணைந்து பிறப்புது கவிதை என எது கவிதை என்று கேட்டு தன் நிலை விடையளிக்கிறார் கவிஞர். வாழ்வு எனும் கவிதையில் தனது வாழ்வின் அனுபவத்தை சில மிருகங்களுடன் வாழ்ந்து பெற்றுக் கொண்ட பட்டறிவாகச் சுட்டிக் காட்டும் கவிஞர் அதனால் நம்பிக்கை தளர்ந்து விடாது கறுகறுப்புடன் இயங்கும் எழும்புகளின் இடையிராத கடடுமான முயற்சிகளின் ஊடே முன்னேறும் திசை நோக்கிச் செல்வதாகக் கூறுகிறார்.

அவ்வாறு புத்தாண்டே நீ வா! என்னும் கவிதையில் மக்களைச் சுற்றியுள்ள தளைகளை அறுக்கவும் இழப்புகளை ஈடுசெய்யவும் புதியவாழ்வுகள் எழுச்சி பெறவும் இளைப தலைமுறை விழிப்புறவும் புத்தாண்டே நீ வா! என்று அழைக்கும் கவிஞர் பரட்சிப் பாதையினைத் தேர்ந்து புதிய வரலாறு படைத்திட புத்தாண்டு வந்திட வேண்டும் என்கிறார்.

விபச்சார வைபவங்கள் என்னும் கவிதையில் நமது சமூகச் சூழலில் திருமணத்திற்காக சீதனம் என்ற கொடிய நடை பின்பற்றப்படுவதை கடுமையான வரிகளால் சுட்டி நிற்கும் கவிஞர் முடிவாகக் கூறுவது நோக்கத்திற்குரியதாகும்.

**பிரியமாய் வாழ்த்திடும் பிணைப்பே
திருமணமெனத் தீர்மானமாய்
நிறைவேற்றாத வரைக்கும்
முப்பது முக்கோடி தேவர்களும் வாழ்த்த**

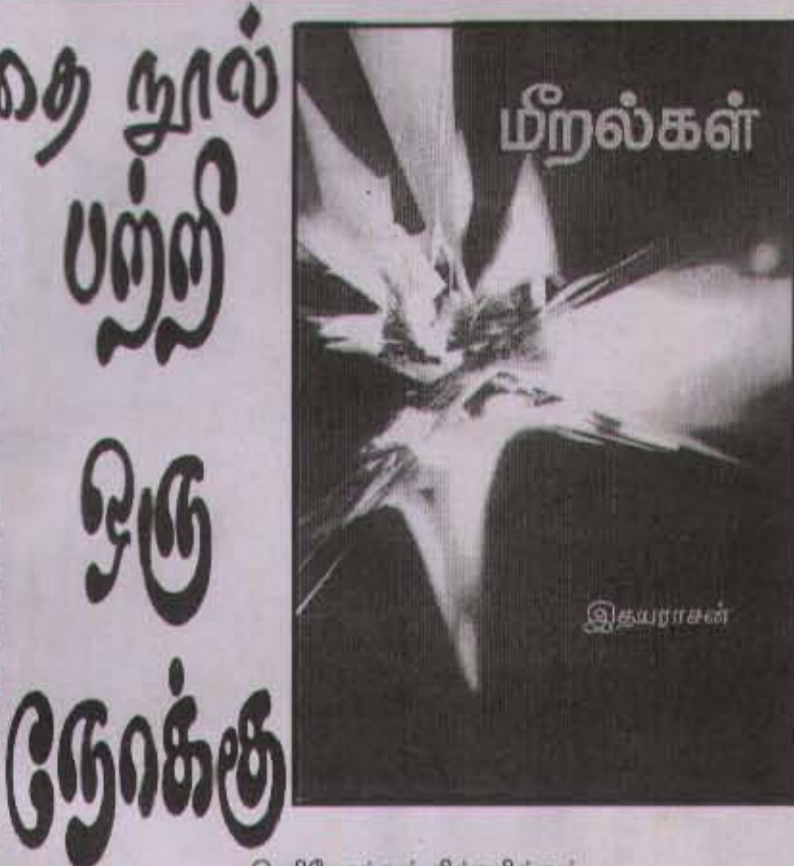
14ம் பக்கம் தொடர்ச்சி.....

நடந்தேறினால் அது சீனாவின் சரவதேசச் செல்வாக்குக்கு ஒரு பெரும் உந்துதலாக அமையும்.

அதை விட முக்கியமாக, இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் முன்பு எவ்வாறு சோவியத் யூனியன் அமெரிக்காவை விஞ்சக் கூடிய போட்டியாளர்களைக் களமிருக்கியதோ இன்று அதே நிலையிற் சீனா உள்ளது.

சீனா வென்று வரும் பதக்கங்களின் எண்ணிக்கை வரலாறு கண்டிராத வேகத்தில் உயர்ந்து வந்துள்ளது. இம் முறை சீனாவே அதிகம் தங்கப் பதக்கங்களை வெல்லும் வாய்ப்புள்ளது. எனவே மொஸ்கோ ஒலிம்பிக் போட்டியை மீண்டும் நினைவு கூருவது தகும். சீனா பல தங்கப்பதக்கங்களை வென்ற ஒவ்வொரு முறையும் சீன வீரர்களின் உடல் திறமையைக் குறித்து உலகமே பெருமூச்சுடன் பாவிப்பதாகக் குற்றஞ் சாட்டுவதுடன் பெரியளவிற்கு பிரசாரமுடி செய்யப்பட்டது. உண்மையில் வெத சீனரே அவ்வாறு நடந்து கொண்டனர் என்பது மிகத் தவறான கருத்தைக் காக்கத் தாம் பெற்ற பதக்கங்களை இறுதிநாள் எண்ணிக்கை எந்த அடிப்படையில் வைத்து நோக்கினால் சீனாவின் வீரர்களின் களமையரிடையே குறைவு எனலாம். அமெரிக்காவிலேயே ஊக்க மருந்துத் துவ்பிரயோகம் மிக அதிகமாக இருந்து வந்து வருகிறது.

மேலும் இந்தச் சீன வீரர்களுக்குள்ளே ஒரு இனவாத நிற

பெரியோர்கள் நிச்சயிக்கும் "விபச்சார" வைபவங்கள் விமரிசையாக நிறைவேற ஊடகங்கள் படம்பிடித்து மகிழும்.

என்று கூறும் கவிஞர் இச் சீதன முறையை வெவிலி கொழுத்தி வேகாதோ. கொடுவினை காகாதோ! எனக் கோபத்துடன் சபிக்கின்றதைக் காண முடிகிறது.

இவ்வாறு கறுப்பு பூலை (பக் 17) விடுதலை எழுச்சி (பக் 45) பச்சைவாயில் நாடு (பக் 74) போர்க்கால ஐனநாயகம் (பக் 78) போன்ற கவிதைகள் இக் கவிதை நூலின் சோற்றறு பதமாகக் காணப்படுகின்றன.

மேலும் ஒரு கவிதை மறைந்த பேராசிரியர் கைலாசபதி பற்றிக் கூறுகிறது. முற்போக்கு இலக்கியத்தை மக்கள் இலக்கியமாக வளர்த்தெடுக்கும் திசை மார்க்கத்தில் தனது பங்களிப்பை வழங்கியவர் கைலாசபதி. அதனை இதய ராசன் உள்வாங்கிய உந்துதலினால் "கைலாசபதி யென்று கை கோர்த்து நிற்போம்" என்ற தலைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள கவிதையில் "உடைமையும் உரிமையும் இழந்த / உழைக்கும் மக்களிடம் / உண்மையைக் கண்டார் / மடமையினைக் கொழுத்தி / மதியினை உயர்த்தி / மகிழ்வான் வாழ்ந்து / மாணும் துளிர்ந்திட சீருடன் உழைத்த சிந்தனையாளன் / எங்கள் கைலாசபதியென்று / கைகோர்த்து நிற்போம்."

என்று கூறுகிறார். இவ்வாறு பாரதி, ஸ்டாலின், மாஜேசேதங் போன்றவர்கள் பற்றியும் இந் நூலில் கனத்திமிக்க கவிதைகள் காணப்படுகின்றன.

கவிஞர் வடபுலத்து ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான எழுச்சி பெற்று நின்ற கிராமத்தின் பொதுமைச் சிந்தனைகள் வேருன்றி வளர்ந்த குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர். இருப்பினும் இடைக் காலத்தில் மேற் கிளம்பிய தமிழ்த் தேசியவாதத்திற்குள் சிக்கலடை சூழலின் பிரதிபலிப்புகளும் ஆங்காங்கே கவிதைகளில் வெளிப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அனுபவங்களுக்கும் பட்டறிவுகளும் வாழ்வின் வெளிச்சத்திற்கு வழிகாட்டுகின்றன என்பது எப்போதும் உண்மையாகும்.

அந்த வகையில் இதயராசனின் கவிதைகள் வாழ்வின் யதார்த்தங்களையும் ஏற்ற இறக்கங்களையும் மட்டுமன்றி தனி மனித வாழ்வனுபவங்களின் சக சய பள்ளிகளையும் அடையாளம் காட்டி நிற்கின்றன எனலாம். அவரது கவிதை படைக்கும் ஆற்றல் வளர் திசை நோக்கி நிற்கிறது என்பதற்கு இம் முதற் கவிதை நூல் சுட்டியும் கூறி நிற்கிறது. கவிதை கூறும் கருத்துக்கள் வாசிப்போர் மனங்களில் படிவதற்கு ஒசை முறிவற்று அமைவது அவசியமாகிறது. கவிதைகளில் ஒசை முறிவு ஏற்படாமலும் கருத்துச் சிதைவு இடம் பெறாமலும் இருப்பதற்கு இதயராசன் கூடுதல் கவனம் எடுக்கும் போது மேலும் பயன் உள்ள கவிதைகளை படைத்துச் செல்ல முடியும். அம் முயற்சியில் இதயராசன் வெற்றி பெறவேண்டும்.

முர்த்தி

வாதப் பரிமாணத்தையும் தவறவிடலாகாது. வெள்ளை நிறவாதம் இன்னமும் அமெரிக்காவின் தும் ஐரோப்பிய முதலாளிய நாடுகளினதும் சிந்தனையில் ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. அதுவே இஸ்லாமிய விரோதமாகவும் அண்மைக் காலங்களில் வடிவெடுத்ததுள்ளது. முன்பு சோஷலிஸ நாடுகளுக்கு எதிரான பலகமை ஏகாதிபத்திய நாடுகளின் கொள்கைகளில் முதலிடம் கொண்டிருந்தால் அவற்றில் நிறவாதமும் இனவாதமும் பற்றி அதிகம் பேசப்படவில்லை. எனினும் அது அன்று போல் இன்றும் உள்ளதுடன் தேவையான போது எந்த நாட்டிற்கும் இனத்திற்கும் எதிராகப் பயன்படாத தவறாத என்பதை நாம் மறக்கலாகாது.

பெய்ஜிங் ஒலிம்பிக் போட்டிகளின் போது கலகம் விளைவிக்கவும் பரிசளிப்பின் போது திட்டமிட்ட முறையில் அவமதிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும் பிற்போக்குச் சக்திகள் ஆயத்தமாக உள்ளன. எனினும் ஒலிம்பிக் போட்டிகளை எவ்வளவு தூரம் குழப்புவது என்பதில் அவர்கள் கவனமாகவே இருப்பர். இல்லாவிடின் இனி வரும் ஒலிம்பிக் போட்டிகளில் அரசியல் நுழைவது மட்டுமன்றித் திட்டமிட்டுக் குழப்பும் விளைவிக்கும் சக்திகளுக்கு ஊக்குவிப்பாகவும் இவ்வருட நிகழ்வுகள் அமையும்.

2012 ஒலிம்பிக் போட்டி லண்டனில் நடக்கப் போகிறது. பிரித் தாளியாவின் சர்வதேச நடத்தையை உலக மக்கள் விமர்சித்து ஆர்ப்பாட்டங்களில் இறங்கினால் ஒலிம்பிக் தீயந்தம் எத்தனை எத்தனை நாடுகளைத் தவிர்க்க வேண்டிய வரும் என்பதை வேலை நாட்டு ஆட்சியாளர்கள் சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர்.

உலகம் அவர்கள் விரும்புவதை விடக் கொஞ்சம் வேகமாகவே மாறத் தொடங்கியுள்ளது.

என் அருமை அம்மா!

உன்னில் இருந்து எனை எடுக்க தொப்புகொடி அறுக்கையிலே ஐனனி தலைக்கேற யாழூட்ட வழியின்றி மனம் நொந்து பதரியதைப் பின்னறிந்து உனை எண்ணி நான் நெகிழ்ந்தேன். பிஞ்சான காலத்தில் பள்ளிக்கே முன்னதாய் பாடம் சொல்ல வகுப்பினில் முதல்வனாய் தேறுகையில் உன் கருமெண்ணிப் பெருமைகொண்டேன்

காலம் சற்று நகர்கையிலே அச்சா (அப்பா) பொருள் இழந்து இடம் இழந்து மனம் நொந்து நோய் ஏறிய முடிவாய் ஏனையோரும் எனை மறுக்க குடல் கறுங்கிய எமக்கு உள்ள சில பருக்கைகள் ஊட்டுவித்தாய்

பருக்கைகள் இல்லாப் பல நாளில் நீர் - கொண்டு உன்னன்பால் எம்வயிறு நிரயினாய்

அன்று தந்த பயிற்சினில் இன்றும் இயங்க முடியும் - உணவின்றி உண்மையில் நீ யோசான்

பருவ வயதில் பழகப் பல நண்பர்கள் தேடும் வேளையில் நல்லாரை உறவு கொள்ள

பாழான வாழ்க்கை தனை தவிர்க்க நீ செய்த உபதேசம் பல

அதன் வெற்றியோ கூறுவதற்கில்லை. காலம் கனிய

நண்பர்களாலேயே தோழர்கள் கண்டேன். அவர்களாலேயே மார்க்சியம் கொண்டேன்

இயங்கியல் விதி தலைக்கேற உலக வாழ்க்கையின் செம்மை உணர்ந்தேன்

உணர்ந்ததனால் இயங்கவும் செய்தேன் இவ் அணியின் இயக்கம் சரியெனத் தெரிந்தும்

உன் மைந்தன் அவ்வணியில் இருப்பதற்காய முதலில் பயந்தாய் பின் தள்ளுந்தாய் - ஆனால்

தோழரும் அவர்தம் செயலும் கண்டு பயம் நீங்கினாய் ஆதரவு தந்தாய் எம் நிகழ்வுகளுக்காய் வேலைகளும் செய்தாய்

உன் செயல் கண்டு புரித்தேன் திக்ரென் ஓர்நாள் - எனை முதலாளியத்தின் காவலர்கள்

உன்னில் விசாரனை என்று கொண்டு சென்றனர். பின் தடுப்பு காவலில்

இன்று விளக்க மறியலில் மார்க்சியம் வடித்த என் குடும்பத்தினால்

இருந்தும் - வரும் ஓடி மீண்டும் உடையாளர் தினம்

மேதின வேலைகளில் பங்கேற்க நாளும், என் தோழர்கள் நாலவரும் அபகினை மனம் கணத்தது

மேதினம் முடிய பங்கெடுத்த தோழர்களின் சொற்கள்

என்காதினில் புத்தகரைத்தன "தோழரே உங்கள் அம்மாவும் பங்கெடுத்தார்"

உணர்வுகள் வலுத்தன எனில் கொண்ட துயர் மடித்து

பவகாலம் துயரையே சமர்த்த நீ துயர் துடைக்க ஒருத்தியாய்

தாயே உனை விழிக்க வார்த்தை இல்லை எனக்கு ஒன்று புரித்தது - அம்ம எனை பெற்ற தாய் மட்டுமல்ல நீயும் என தோழர்களில் ஒருத்தியே!

கவிஞர்

இந்தியாவின் சாதிய தீண்டாமை
நெய்தலுக்கும் கொடுமைக்கும்
சாட்சியம் கூறும் இந்த
தாழ்த்தப்பட்ட குதியவர்
வாகுந் நகரத்திற்கு வருகையையில்
உள்ள கம்பலாபள்ளி கிராமத்தில்
2000ல் சாதியெறியர்களின்
கொலை விவதற்கு தனது
குடும்பத்தில்
நூல்வரை நெய்தலவரர்.

**தமிழனைத் தமிழன் ஆனும்
தமிழ் நாட்டில்
2008**

மதுரை மாவட்டம்- உத்திரபுரம் கிராமத்தில் தாழ்த்தப்பட்டோர் குடியிருப்பையும் மேல் சாதியினர் பயன்படுத்தும் தெருவையும் பிரித்து எழுப்பப்பட்டுள்ள சுவரையும் அதன் மீது மின்சாரவேலி அமைக்கப்பட்டுள்ளதையும் காணலாம்.

**சுத்த தமிழ்த் தலைவன்
கருணாநிதி ஆட்சியில்
2008**

அதே உத்திரபுரத்தில் அமைந்துள்ள பேருந்து நிறுத்தையும் மேல்சாதியினர் பயன்படுத்தும் தெருவையும் பிரித்துக் கட்டப்பட்டுள்ள மற்றொரு சுவரையும் இங்கு காணலாம்.

**தீண்டாமைக்கு எதிராக
பெரியார் ஈ.வே.ரா
போராடிய மண்ணில்
2008**

ஈரோடு மாவட்டம் புளியம்பட்டி உணவகத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உட்செல்ல முடியாது. வெளியே ஒதுக்கப்பட்ட ஓட்டை போடப்பட்ட இடத்தில் ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட முதியவர் தேனிருக்காகக் காத்திருக்கிறார். அங்கு தீண்டாமையை நடைமுறைப்படுத்தும் இரட்டைடம்பளர் முறை உண்டு.

**இந்திய அரசியல் சாசனத்தில்
அம்பேத்கர் வலியுறுத்திய
தீண்டாமை எதிர்ப்பு
2008**

தீண்டாமையையும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தாக்கப்படுவதையும் எதிர்த்து சாதிய தீண்டாமை எதிர்ப்பு அமைப்புகளும் இடது சாரிகளும் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் நடத்திய எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டம்.